

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

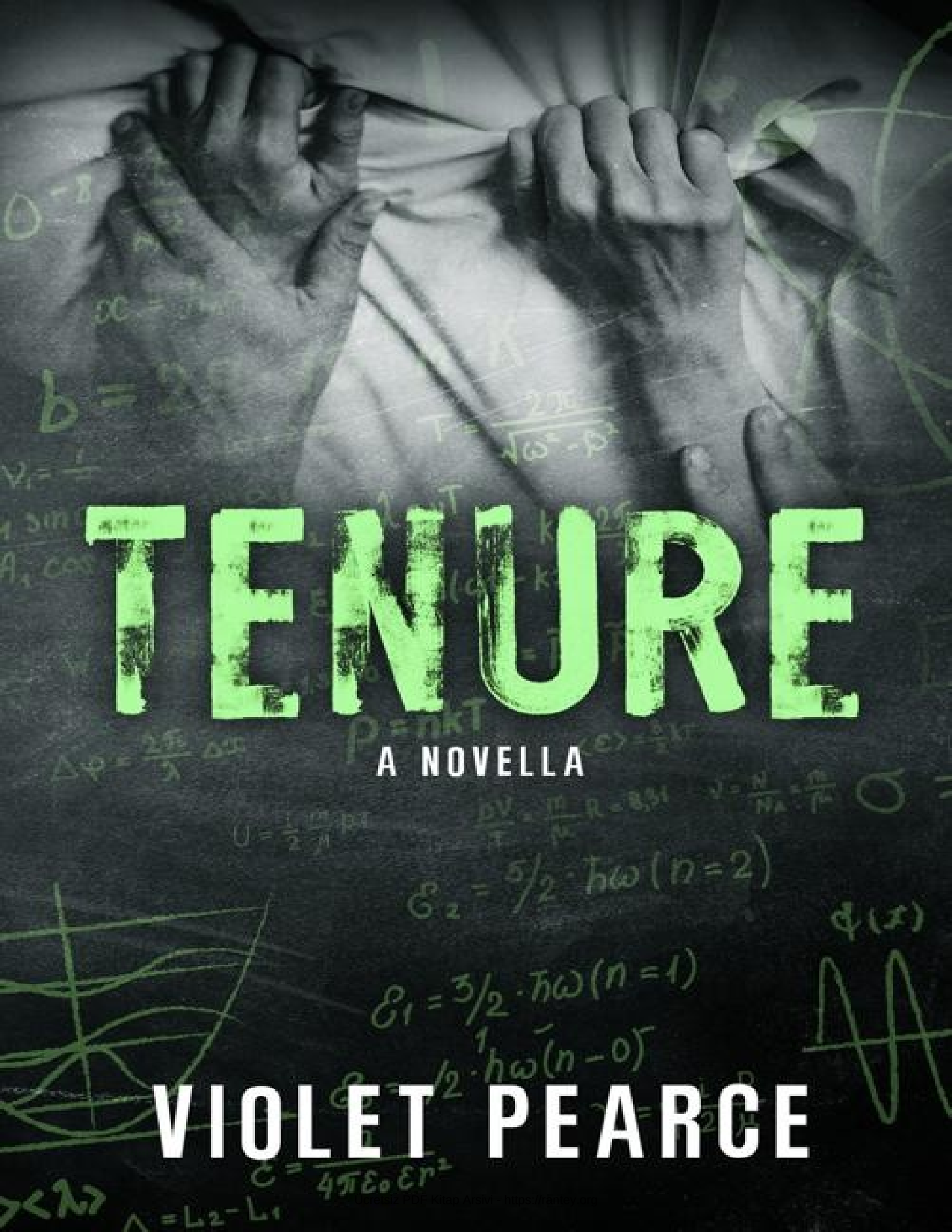
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

TENURE

A NOVELLA

VIOLET PEARCE

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorununuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

TENURE

VIOLET PEARCE

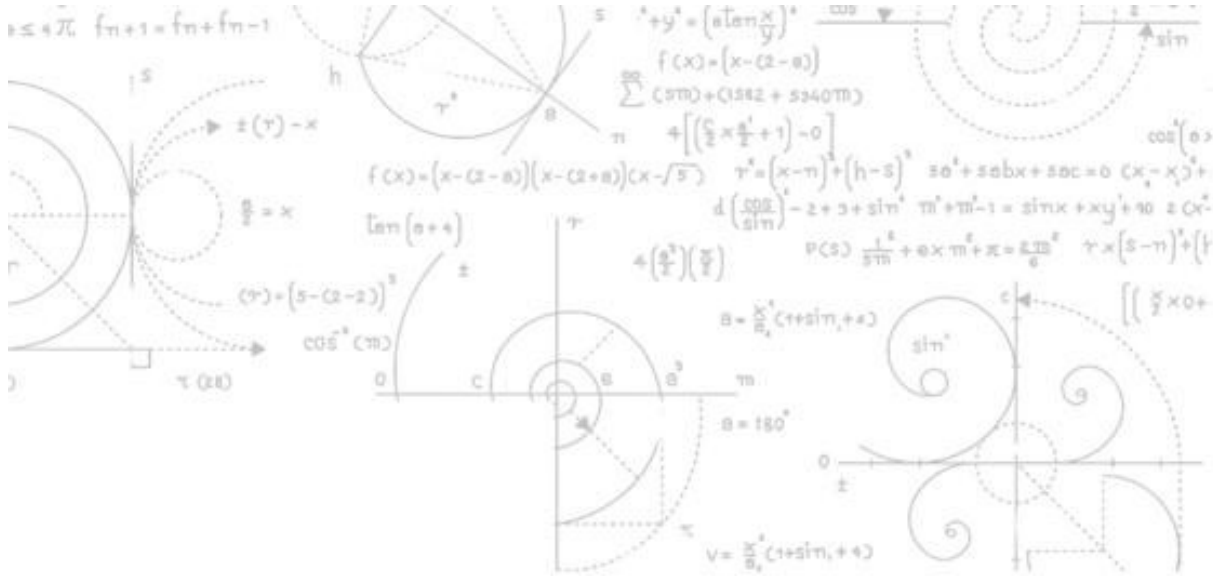

NUTSHELL

Copyright © 2024 by Violet Pearce

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yürürlükteki telif hakkı yasasının izin verdiği durumlar dışında, yayıncının veya yazarın yazılı izni olmaksızın herhangi bir biçimde çoğaltılamaz.

ÖNSÖZ

Ben matematikçi değilim. Eğer matematik için buradaysanız, fena halde hayal kırıklığına uğrayacaksınız. Eğer seks için buradaysanız, sadece acı çekersiniz.

Pearl Clutchers için - bizi ve ~~tabu~~ Baba Kink'imizi huzur içinde şaplanmaya ve boğulmaya bırakın.

Contents

1. [James](#)
2. [Kiernan](#)
3. [James](#)
4. [Kiernan](#)
5. [James](#)
6. [Kiernan](#)
7. [James](#)
8. [Kiernan](#)
9. [James](#)
10. [Kiernan](#)
11. [James](#)
12. [Kiernan](#)
13. [James](#)
14. [Kiernan](#)
15. [James](#)

16. [Kiernan](#)
17. [James](#)
18. [Kiernan](#)
19. [James](#)
20. [Kiernan](#)
21. [James](#)
22. [Kiernan](#)
23. [James](#)
24. [Kiernan](#)
25. [James](#)
26. [Kiernan](#)
27. [James](#)
28. [Kiernan](#)
29. [James](#)
30. [Kiernan](#)
31. [James](#)
32. [Kiernan](#)
33. [James](#)
34. [Kiernan](#)
35. [James](#)
36. [Kiernan](#)
37. [James](#)
38. [Kiernan](#)
39. [James](#)
40. [Kiernan](#)
41. [James](#)
42. [Kiernan](#)

- [43. James](#)
- [44. Kiernan](#)
- [45. James](#)
- [46. Kiernan](#)
- [47. James](#)
- [48. Kiernan](#)
- [49. James](#)
- [50. Kiernan](#)
- [51. James](#)
- [52. Kiernan](#)
- [53. Sonsöz](#)

1

James

Bu boktan bıktım.

Bunu hiç istemedim. Gençleri onlara akıl hocalığı yapacak kadar sevmiyorum. Asistanlar bunun için var. Gelmem, uzmanlığımı paylaşmam ve gitmem gerekiyor. Bunu anlayacak kadar zeki olanlar anlayacak. Anlamayanlar mı? Sınıfımdan defol.

Yeni kadro kuralları. Ofis saatleri sağlanmalı. Falan filan. Bla bla. Bla bla bla. Bu Lineer Cebirde Uygulamalı Matematik, Pop Kültür 101 değil.

Bu odadaki çocukların çoğu Ekim'e kadar dersimi bırakacak. Geri kalanlar da gelecek döneme kadar bölüm değiştirecek. Zamanımı boşa harcıyorum.

Yüzlerindeki şaşkınlığı görebiliyorum, beyin hücreleri teker teker patlarken yanık kokusunu alabiliyorum.

Ön sıradaki çocuğa bakıyorum. Kahvaltıda kedi, öğle yemeğinde mantar yemiş gibi görünen ve bu odaya nasıl geldiğini bilmeyen çocuğa.

Evet, dostum. Bu lise hesabı değil.

Konuşmak için ağzını açtı ama ona bir bakış attım. Boğazını temizleyerek ve kitaplarını karıştırarak kapattı.

Sırt çantası.

"Kayıt ofisi C Blok'ta. Geç kayıt için hala açık olan sınıfların bir listesi olacak," diyorum hoş bir şekilde.

Başını eğiyor, yanakları kızarıyor ve kapıya doğru koşuyor.

Biri gitti.

Neredeyse kapı aralığında duran birine çarpıyor ve bir ...'dan bekleyebileceğimden daha fazla kelime içeren bir özür mırıldanıyor. Lacrosse oyuncusu olduğunu tahmin ediyorum.

Baban gurur duyardı.

Sonra ortadan kayboluyor ve Geç Kız içeri giriyor, arkada bir yere oturuyor, kitaplarını çıkarırken siyah saçları yüzünü kapatıyor.

"Geç kaldın," diyorum.

Başını kaldırmadan, hâlâ çantasını karıştırarak, "Bu açık ziyaretler için," diyor.

"Eğer buradaysanız, zamana ihtiyacınız var demektir. Ya hepsini değerlendirin ya da hiç gelmeyin."

Duraklıyor, ince eli uzanıp saç perdesini kulağının arkasına sıkıştırıyor, sonra dudaklarını büzerek ve gözlerini kısarak bana bakıyor.

"Geç kayıt yaptırdım. Yetişmek için geldim."

Harika. İlk iki derse bile gelmedi.

"Beşinci bölümdeyiz. Öklid-" "Vektör uzayları. Evet, biliyorum. Okuyabiliyorum."

Diğer öğrenciler endişeyle ikimizin arasında bir ileri bir geri bakarken, onun ses tonuyla biraz şaşırarak göz kırpmıyorum.

"Ev ödevini yaptın mı?"

Bana kaşlarını çatıyor. "Doğrusal dönüşümler. Ortogonal matrisler. Dediğim gibi, okuyabiliyorum. Bir sorum olduğu için geldim ama belli ki bu lanet olası zamanımı boşa harcamak demek."

Kitaplarını çantasına geri koyuyor ve ayağa kalkıyor, kapı aralığında durup omzunun üzerinden bakıyor, kahverengi gözleri parlıyor ve dudakları sırtarak yukarı kıvrılıyor.

Sikim Dr. Ho'ya bağlanmış gibi seğiriyor.

"Okumayı kendim yapacağım ve sizi yoklamamdan kurtaracağım. Bu dönem aldığınız ve hepsi mükemmel olan ödevler var ya? Onlar benim olacak."

Ve sonra gitti.

Herkes ona bakakalıyor, aptal aptal kapıya bakıyorlar. Kendi çenemin açılmaması için mücadele etmek zorundayım.

O da kimdi?

2

fiiccnzn

Harika başlangıç, Kiernan. Aferin sana.

Duvara doğru yığılıyorum, şakağım serin krem rengi sıvaya yapışıyor ve başımı birkaç kez daha hafifçe duvara vuruyorum.

Beladan uzak duracağıma söz verdim. Başımı eğeceğime ve çenemi kapalı tutacağıma söz vermiştim. Ama o sessiz sınıfa ve kendini beğenmiş piçin suratına bir kez baktığımda, kursuna kaydolma gafletinde bulunan herkese işkence etmek için orada olduğunu anladım.

Babam beni kadrolu profesörler konusunda hep uyarırdı. Onlara kibirli bok parçaları derdi. Ama o hiç kadro almamıştı, bu yüzden tuz tanesi falan.

Sabahın büyük bir bölümünü, itiraf etmeliyim ki son derece bilgilendirici olan ders notlarını inceleyerek geçirdim. Anlattıklarının bir kısmı bana tanıdık geliyordu ama bir kısmı da yeniydi. Biraz tökezlemeyi bekliyordum, ama derslerini yapılandırma şekli . . . Temelde problemleri çözerken kendim için aldığım notlara benziyordu.

Slaytları ve açıklamaları o kadar ilgimi çekmişti ki - lirik, neredeyse duygusal ki konu göz önüne alındığında bu biraz şok ediciydi - altıncı bölüme kadar okudum ve sonra aslında lanet olası eğitim alanını kaçırdığımı fark ettim.

Ne büyük bir hayal kırıklığı.

Matematiğin arkasındaki adamla tanışmak çok ilgimi çekmişti ve bakılması gereken biriydi, bu kesindi, ancak ders materyalini neredeyse kemik haline getirme şekli, öğrencilerin dersini bırakma taleplerine mastürbasyon yapmış gibi görünen koyu saçlı buzdağıyla tam bir tezat oluşturuyordu.

Ben neden buradayım ki?

Tüm bunlar rehberlik danışmanımın fikriydi. Matematik sporcularının okuldan daha ilginç olduğu konusunda bir şaka yapmıştım ve o da üniversiteye erken kayıt yaptırmak için izin almamı önermişti. Bana ders kataloglarını ve Kabul Dekanlığı'ndan bir izin mektubu göstermeye başlayana kadar ciddi olduğunu düşünmemiştim.

Ailem pek heyecanlanmamıştı. Lise son sınıfımın çoğunu Paris'te geçiriyorlardı, bu annem için kaçırılmayacak nadir bir araştırma fırsatıydı ve lise sonrası eğitimimin başlangıcını kaçırmak bir yana, beni bir yıla yakın bir süre evde yalnız bırakacakları için yeterince kötü hissediyorlardı. Ancak SJ neşeyle onlara büyük bir inek olmamın ve erken başlamamın kimsenin suçu olmadığını hatırlattı.

Belki de buna hazır değilimdir.

Her zaman sinirli biriydim, ama özellikle öğretmenler beni her zaman kızdırmıştır. Yıllarca bana yanıldığımı kanıtlamaya çalışan, beni sınıfın önünde bir hata yaparken yakalamaya çalışan ya da daha kötüsü, beni bir hata yapmaya hazırlayan pislikler. Kendini haklı gören bir öğretmenin kokusunu bir mil öteden alırım.

Derin nefes al Kiernan. Sadece sakinleş.

"İyi misin?" diye soruyor biri.

"Şeftali gibi," diye burnumu çekiyorum, kim olduğuna bakmadan. "McGrath çok fazla."

Gözlerimi açıyorum ve ters top şapkalı ve York kapüşonlu adama bakıyorum. Uzun boylu. Sevimli. Güçlü çene. Görünüşe göre

bir hokey oyuncusu ve bu sınıfta olmasına şaşırdım.

Şüphecililiğimi sezmiş gibi sırtıyor. "Bütün sporcular matematikte kötü değildir," diyor.

"Sen öyle diyorsan öyledir."

"Sana bir kahve ısmarlayabilir miyim? Sporcu olmanın iğrenç suçunu telafi etmek için?"

Keşke SJ de burada olsaydı diye iç geçirdim. Tony Fotula altıncı sınıftayken beni Cadılar Bayramı dansına götüreceğini herkese söylemeye çalıştığından beri benim için erkeklere müdahale ediyordu.

"Böyle iyiyim. Ama teşekkürler."

"Sırada seni soymayacağım, biliyorsun. Bu sadece bir kahve."

Ona bakıyorum ve SJ'in ya şimdi ya da asla diye bağırdığını duyar gibi oluyorum. O da onaylardı. Ama ters bir beyzbol şapkasıyla çoğu şeyi onaylardı.

"Siktir et," dedim.

Sanırım bir kafeye doğru yürürken. Bilmiyorum, henüz kampüsü gezme fırsatım olmadı- araştırmaya başladı.

"İlk haftan nasıl geçiyor?"

"Aslında ilk günüm. Daha iyilerini de gördüm."

Ağzı seğiriyor. "Sanırım sen gittikten sonra çenesini sıkarken dişlerini kırdı. Çoğumuz kaçmanın iyi bir fikir olduğuna karar verdik."

"Evet, pek bir şey kaçırdığınızı sanmıyorum." Kaşlarımı çattım. "Affedersiniz, adınız nedir?"

Sesim yorgun geliyor. Çoktan.

Güzel. "Graham."

Elimi uzatıyorum. "Kiernan."

Ama Graham arkama bakıyor ve biraz solgunlaşıyor. "James," diyor derin bir ses.

Ensemde tüylerim diken diken oldu. Hay sikeyim.

"Seninle biraz konuşabilir miyim Kiernan?" Bu bir soru değil.

Graham kaşlarını kaldırarak ikimizin arasında bir ileri bir geri bakıyor, sonra ellerini kapüşonunun cebine sokup omuz silkiyor.

"Sınıfta görüşürüz, Kiernan?" Sonra da koridorda koşar adımlarla ilerlemeye başlar.

Çok havalı.

Arkamı döndüğümde James'in bana uygunsuz bir şekilde yakın durduğunu görüyorum, kişisel balonumun içinde, seğiren bir bakışla üzerimde yükseliyor. Geriye doğru adım atma ve ona ters ters bakma dürtüsüyle savaşıyorum.

Dick.

"Ne istiyorsun?"

Başını eğip beni inceliyor. Sanki düzeltmesi gereken bir sorunmuşum gibi. Formülünde bir şeyler yanlış gitmiş gibi ama ne olduğundan emin değil. Sadece yanlış cevabı aldığını biliyor.

"Sorularınızın üzerinden geçmek istiyorum," diyor yumuşak bir sesle, sesi alçak.

Omuz silkiyorum, hala geri çekilme dürtüsüyle şiddetle savaşıyorum, kalp atışlarım hızlanıyor ve avuçlarım terlemeye başlıyor.

"Onlara e-posta göndereceğim," dedim.

Gözlerini bana diyor, koyu ela ve açıkça sinirli, dirseğimi tutmak için uzanıyor ve beni geldiğim yöne doğru nazikçe yönlendiriyor.

"Şimdi onlara soracaksın," diyor, sesi sahte bir şekilde hoş.

Bu bir tehdit gibi geliyor.

Yutkunuyorum ama kolumu tuttuğu yerden çekiyorum. Pek aldırış ediyor gibi görünmüyor, sanki onu takip etmemi ve bir köpek gibi ayaklarının dibine oturmamı bekliyormuş gibi sınıfına doğru yürümeye devam ediyor.

Şu anda boş olmasına rağmen eşyalarımı odanın arka tarafındaki aynı koltuğa bırakıyorum ve kollarımı kavuşturuyorum.

Dönüp bana kaşlarını çatıyor, yüzü buz gibi.

"Güzel," diyor bana eliyle işaret ederek. "Olgunluk. Bir an için sende hiç olgunluk olmadığından endişelendim."

Masamın kenarını tutuyorum, ellerim öfkeyle titriyor.

Sen kim olduğunu sanıyorsun?

3

James

Tanrım, çok kızgın. Bunu neden bu kadar tatmin edici bulduğumu bilmiyorum, ama kaya gibi sertleşmiş sikim onunla oynamaya devam etmem için bana bağılıyor. Bakalım onu ne kadar zorlayabileceğim. Bakalım patladığında ne olacak.

Şaşırarak kaşlarımı çattım. Profesörlerin çoğu kendilerine yardım eder; bu işin doğasında var. Ama benim hiç ilgimi çekmedi. Daha genç olmak neredeyse her zaman aptal olmak anlamına gelir ve hiçbir şey beni ders programını heceleyemeyen bir kadından daha hızlı soğutamaz.

Ayağa kalkıyor ve öfkeyle eşyalarını topluyor. Öfkeyle tekrar gideceğini düşünüyorum -iyi, onu sınıfımdan atabilirim- ama bunun yerine yanımdan hışımla geçip elindekileri masama bırakıyor, bir çığlık atarak bir sandalyeyi masama çekiyor ve sonra sandalyeme oturuyor.

Seni küçük amcık.

Not defterini açarken hiçbir şey söylemiyor, sayfayı agresif bir şekilde çevirmeden önce parmaklarını yalıyor.

Sikim yine seğiriyor.

Kahretsin.

Bana bakıyor, kahverengi gözleri neredeyse kıpkırmızı parlıyor. "Altıncı bölüm," diye feveran ediyor.

Şaşırarak göz kırptım. Önceden mi okumuş? Kendimi benim için koyduğu boktan, rahatsız sandalyeye otururken buluyorum.

"Ne olmuş ona?" Tereddütle sordum.

"Henüz ders notlarına erişimim yok. Açıkçası. Ama merak ediyordum-" Rakamları sıralamaya başladı, konuşurken not defterini çevirip masanın üzerinde kaydırıyordu. Kitabına uzanıyorum ve kaşlarımı çatıyorum; sorunlarını aşağı yukarı benimkilerle aynı şekilde ortaya koymuş. Öyle notlar almış ki-

Bu benim lanet dersim olabilir.

Bu derse takıldım kaldım. Normalde açık ders vermem; eğer ders için en az iki ön koşul yoksa, bana sorma zahmetine girmezler çünkü cevap hayır olacaktır. Ancak Barry uzun bir izne ayrıldı, İtalya'yı karısından daha çok sevdiğine karar verdi ve benden devreye girmemi istediler.

Daha dönem başlamadan Barry'nin tüm notlarını çöpe attım.

Elbette iyi bir öğretmendi. Ama el üstünde tuttu ve şımarttı, bu yüzden benim sınıflarıma geldiklerinde -üst düzey sınıflar-hazır değillerdi. Pek hazır değillerdi. Astronot mu olmak istiyorsun? Fizikçi? Mühendis mi? Herkesin zamanını boşa harcamayı bırak ve çalışmaya başla.

Giriş saçmalığını, haftalarca süren incelemeleri ve eğitimleri bir kenara bırakıp doğrudan yazımına yardım ettiğim bir ders kitabının birinci bölümüne geçtim. Direkt konuya girdim, giriş yapmadan, tamamen iş. Öğrencilerin çoğunun dersi bırakacağını ve benim de bu lanet dersi vermekten kurtulacağımı düşündüm.

Belki de onun yerine ben öğretmeliyim.

"-Ders kitabı yanlış."

Bu beni hayallerimden çok çabuk kopardı. "Ne?"

Sertçe sordum.

Notlarına dokunuyor ve ders kitabını kaydırıyor. "Gördün mü? Bu hiç mantıklı değil."

Neredeyse gülecektim. Ama sonra bir kez daha bakıyorum ve ders kitabını elime alıyorum. Hesaplamalarına, kenarda küçük kırmızı bir soru işareti ile düzenli bir şekilde basılmış formülüne bakıyorum ve midemin ayaklarımın arasından düştüğünü hissediyorum.

Çok haklı.

Çok ince. Formülde bir yazım hatası. Ama . . .

"Yüz ifadenizden haklı olduğumu çıkarıyorum," diyor alaycı bir ifadeyle ve notlarını geri alıp çantasına tıktırıyor. Ayağa kalkıp masanın etrafında dolaşüyor ve soğuk bir şekilde bana bakıyor.

"Bunu sen yazdın, değil mi?"

"Birlikte yazdık," diye homurdandım, gözlerimle sayfayı delmeye çalışıyordum.

"Mm. Şey. Hepimiz mükemmel olamayız."

Ve beni ve ağrıyan sikimi -muhtemelen hayatımda ilk kez- kesinlikle şaşkın hissederek bırakıp gitti.

4

fiiccnzn

"Bu konuda konuşmak istemiyorum," diye mırıldanıyorum Sj'ye.

"Bu saçmalıkla defolup gidebilirsin! Dökül bakalım. Çocuklar seksi mi? Lütfen bana seksi olduklarını söyle. Erkek hokey takımının soyunma odası ne renk?"

Yüzü beynime kazınmıştı ve bu beni rahatsız etmeye başlamıştı. Simsiyah saçları, kesik çenesi, peynir rendesi gibi kullanabileceğiniz elmacık kemikleri... Eğer bu kadar büyük bir pislik olmasaydı, onun insanlık dışı derecede yakışıklı olduğunu söyleyecek kadar ileri gidebilirdim. Ama adam belli ki on ya da iki yıldır kendini beğenmişlik içinde yüzüyordu. O küçümseme küçük çocukları ağlatabilirdi.

Neredeyse ağlayacaktım.

Kahretsin, o bir şeydi. Onun alanında durmak, panayırdaki Gravitron gezintilerinden birinde olmak gibiydi. Sanki yerden yukarı çekiliyor ve rahatça yastıklı bir duvara fırlatılıyormuşsunuz gibi hissediyordunuz. Cesaret mi? Eksik. Hayatta kalmak mı? Garanti değil.

"Biriyle tanıştın, Kier. Bunu söyleyebilirim."

İç çektim. "Biriyle tartıştım."

Gözlerini deviriyor ve yatağa uzanıyor. "Profesöre aptal dedin, değil mi?"

"Hayır!" Bağıriyorum. "Şey, doğrudan değil."

"Lanet olsun, Kier, üniversite profesörleri bile senin standartlarına uygun değil mi?"

Alt dudağımı çiğniyorum, o da gözlerini kısarak doğruluyor. "Çok seksi, değil mi?"

Omuz silkiyorum.

"Oh!" diye ciyaklıyor. "Çok seksi o zaman! Tamam, adı ne?"

Kollarımı kavuşturuyorum ve o yine gözlerini deviriyor, masamdan sınıf listemi kapıyor ve telefonunda çılgınca yazmaya başlıyor. Bir resim bulduğunu anlıyorum çünkü ağzı açık kalıyor ve bana bakıyor.

"Bu mu? Bununla mı kavga ettin?" Telefonunu yüzüme doğru itiyor, okul sitesindeki fakülte fotoğrafına iyice yakınlaştırmış. Tekrar telefonuna bakıyor. "Vay anasını. Sence günde kaç birinci sınıf öğrencisini beceriyordur? Beş mi? On mu?"

Kaşlarımı çatıyorum. "Hiç. İnan bana, birinci sınıflarla işi olmaz."

SJ gülüyor. "Şu anda kucağında çıplak bir birinci sınıf öğrencisi olmama ihtimali tam anlamıyla yüzde sıfır."

"Çıplak kadın, tabii. Ama ..." Duraklıyorum ve tekrar dudağımı emiyorum. Neden bilmiyorum ama benim yaşımdakilere hiç tahammülü olmadığı izlenimine kapıldım. Ne öğrenci olarak, ne de Kız arkadaş? Sevgili olarak?

Yanaklarım kızarıyor ve SJ kıkırdayarak onun yüzünün ekran görüntüsünü alıyor. "Sonrası için," diyor göz kırparak.

Haftanın geri kalanı normal geçiyor. Lise dersleri, okuldan sonra iş, elimden geldiğince SJ'de akşam yemeği. Her gün aramalarına rağmen ailem olmadan ev boş geliyor. SJ'de çok uyuyorum. Annem transfer olmamı, son senemi orada tamamlamamı istiyordu ama ben gerçekten ayrılmak istemiyordum. Sona doğru değil.

Kendimi bütün hafta sonu onu düşünürken yakaladım. Aptal profesör. Aptal olmaması dışında. Tavşan deliğinden ne kadar uzağa gidersem, o kadar etkileyici oluyor. Birlikte yayın yaptığı bazı insanları tanıyorum ya da isimlerini duydum.

Her neyse. Ailemin çok konuştuğu isimler. Babamın diğer erkeklerin futbol sporcuları hakkında konuştuğu gibi söylediği isimler.

Onun kendini beğenmiş suratına bakmaktan kendimi alamadığımı için yanaklarım kızarıyor. Tanrı neden bu kadar yakışıklı birini bu kadar zeki yapmanın iyi bir fikir olduğunu düşündü, aklım almıyor.

O bir himbo olmalıydı. Türün geri kalanı için adil olsun.

Pazartesi sabahı geldiğinde, midem endişeyle çalkalanıyor. Çalışmalarımı dokuz yüz kez kontrol edip tekrar kontrol ediyorum ve beni seçme ihtimaline karşı birkaç bölüm daha okuyorum. Beni arar, küçük düşürmeye çalışır ya da daha kötüsünü yaparsa diye.

Graham rahat bir gülümsemeye belirip yanımdaki koltuğa oturduğunda orta sıralardan birinde yan tarafta oturuyorum.

"Geleceğinden emin değildim," diyor.

"Penislerden korkmuyorum."

Gözleri parlıyor ve ben kızarıyorum.

"Ben daha çok seni doğrayıp gömeceğinden endişelendim. O olaydan sonra bütün gün morali bozuktu, biliyor musun?"

Ona bir kaşımı kaldırıyorum. "Nereden biliyorsun?"

"Öğleden sonraları onunla başka bir dersim var."

Sanırım Tanrı tüm zeki ve güzel insanları aynı okula göndermiş.

Bir şey söylemek için ağzımı açıyorum ama Profesör'ün -öf, ona böyle seslenmek zorunda kaldığım için kaşlarımı çatıyorum- içeri girip siyah ceketini silkerek doğruca kara tahtaya yürümesiyle oda sessizliğe gömülüyor.

"Matris tersleri ve determinantlar," diyor, nispeten küçük konferans salonuna rağmen sesi gür çıkıyor.

Tanışma yok. Merhaba yok. Isınma yok, şaka yok, sayfa altmış ikiye dönmek yok. Sadece tebeşir, o ve ... neden onun kıcına bakıyorum?

Rahat bir kot pantolon ve rahat bir kazak giyiyor, saçları biraz fazla uzun ve arkada yakasına takılıyor.

çılgınca tahtaya bir denklem yazıyor.

Arkasını dönüp odaya bakıyor, gözleri hepimizi içine alıyor, sonra beni görüp duraklıyor. Geriliyorum, bana seslenmesine hazırım, ama ifadesi nötr kalıyor ve gözleri başka yöne kayıyor. Konuşmaya devam ediyor.

Nefes veriyorum, uzun ve yavaş.

Bir saat içinde biraz rahatladım. Ben yokmuşum gibi davranmayı seçmiş gibi görünüyor ki bu bana gayet uygun; koltuğumda arkama yaslanıp gözlerimi kapatıp dinlerken kaslarım gevşiyor. Belirgin bir küçümseme, öfkeli, sinirli ifadeler ve öğrenci sorularına neredeyse sürekli göz devirmeler olmadan, sesinde duyabiliyorum - işine duyduğu sevgiyi. Ses tonuna yansıyor, özellikle karmaşık bir fikri açıklarken kelimeleri birbirine karıştırıyor, sanki kalp atışları hızlanıyor ve heyecanlanıyor.

Onu başka ne heyecanlandırıyor merak ediyorum.

Gözlerim açılıyor ve rahatsız bir şekilde yer değiştiriyorum. Bu da nereden çıktı şimdi?

Tam o anda telefonum titredi. Arayan SJ.

1-10 arası bir ölçekte kıcı ne kadar güzel? Bu sitenin hiçbir yerinde arkadan çekilmiş bir fotoğrafı yok. Yeni bir bilgi işlem elemanı tutmaları gerek.

İçimden kıkırdıyorum ve onun durakladığını hissediyorum. Başımı kaldırıp bakıyorum ve yanaklarım kızarıyor; beni duyması mümkün olmasa da bana bakıyor.

"Mola zamanı," diyor gözlerini kaçırmadan sınıfa.

Graham'ın ilgiyle aramıza baktığını hissediyorum ama ikisini de görmezden geliyorum, saçlarımın tekrar yüzümün önüne düşmesine izin veriyorum ve bir esnemeyi bastırıyorum.

"O kahveyi tekrar denemek ister misin?" Graham sorar.

Bakmıyorum ama nedense kendimi Profesör gibi hissediyorum. (ugh) hala beni izliyor.

Omuzlarımı dikleştiriyorum, Graham'a bakıyorum ve gülümsüyorum. "Elbette," diyorum yüksek sesle. "Beni uyanık tutacak bir şeye ihtiyacım var."

5

James

Bütün ders boyunca ona bakmamaya çalıştım.

Geçen hafta eğitimden ayrıldıktan sonra biraz gözyaşı döktüm. Shannon'ın kampüs kitapçısına ulaşip ders kitabını kaldırtmasını ve yeni bir baskı için yayıncıyla iletişime geçmesini sağladım. Öğrencilerin zaten satın almış oldukları kitaplar için yapabileceğim bir şey yok ama bu beni rahatsız ediyor. Öğrencilerimin benim saçmalıklarımı anlayacak kadar zeki olmadıkları gün için minnettar olacağımı hiç düşünmemiştim.

Sanırım onu düşünürken parmak eklemlerimi kırdığım için artrit oldum. Lanet olası bir ilk yıl.

Kendime engel olamadım ve akademik transkriptini almaya çalıştım, ancak okulun dosyasında yoktu. Sadece, fakülte profilimden göremediğim, Kabul Dekanlığı'nın "özel durumlar" notu ile devam eden bir eğitim öğrencisi olarak listelenmişti.

Bu onun kayıtlı olduğu tek ders.

Oda esrar, sigara, kahve, çiş molaları için boşalırken, kasıklarımı düzeltme fırsatını değerlendiriyorum. Ben

Kendimi ona bakmamaya zorladım, malzemeyi son sürat ilerletmeye devam ettim, ama göz ucuyla bir şeye güldüğünü gördüm ve yeni bir sinir dalgasının omurgama doğru ilerlediğini hissettim.

Belli ki dikkatini vermiyordu ve daha önce hiçbir şeyi fırlatmak istememiştim, şu anda lanet telefonunu fırlatmak istediğim kadar.

Beni uyanık tutacak bir şey, dedi. Küçük pislik.

"Kiernan," dediğimi duyuyorum. Duraklıyor, sırtı bana dönük ve başını eğiyor. "Seninle konuşmam gerek."

"Senin için bir tane getireceğim," diyor hokey oynayan ağız soluyucusu omuz silkerek.

O gidene kadar ona bakıyorum. Sadece ben ve o kalana kadar. Arkasını dönüyor, ifadesi nötr, ama gözlerinden kızgın olduğunu anlayabiliyorum.

Güzel.

"Ne kadar ileride çalıştın?" Ben soruyorum.

"Dört bölüm daha," diyor tereddüt etmeden. "Merak ediyorsan söyleyeyim, başka hata bulamadım."

Hem çenem hem de aletim sıkıştı.

"Neden geç kayıt yaptırdın?" "Seni ilgilendirmez."

"Neden sadece yarı zamanlı kayıt yaptırdın?" "Hâlâ seni ilgilendirmez."

"Neden kayıtlı olduğun tek matematik dersi bu?" "Neden beni kontrol ediyorsun?"

Duraklıyorum, burnundaki çillerin altındaki kızarmış teni bir an için dikkatimi dağıtıyor. "Kiernan ... çoğu üçüncü ve dördüncü sınıf öğrencisi bu kavramlarla mücadele eder."

"Öğrencilerin çoğu aptaldır."

Katılmıyorum.

Ona doğru bir adım atıyorum ve kaşları çatılıyor. "Matematik mi okuyorsun?" diye sordum.

Hiçbir şey söylemiyor.

"Mühendislik mi?"

Ona doğru bir adım daha atıyorum ve o da kendini toparlayamadan yarım adım geri atıyor. Gergin görünüyor.

Şirinmiş.

"Lütfen bana sanat öğrencisi olmadığını söyle." Ağzı seğiriyor. "Henüz karar vermedim." "Bir yıl ara mı veriyorsun? Karar vermek için mi?"

Ona doğru bir adım daha atıyorum. Bu sefer geri adım atmıyor ama göğsünün inip kalktığını, nefesinin hızlandığını görebiliyorum.

Mesafeyi kapatıyorum, kişisel alanına giriyorum, teni pembeden pancar kırmızısına dönüyor, parmakları önünde birbirine dolanıyor ve gözleri benden başka her yerde. Gergin, kıpır kıpır, aramızda sadece birkaç santim var, ağzı hafifçe ayrılmış ve göğsü düpedüz kabarmış.

"Kiernan?"

"Ne!" "Bana bak."

Ama yapmıyor. Orada öylece duruyor, nefes alıyor ve frezya gibi kokuyor.

Kıpır kıpır elleri kıpırdamıyor ve sonra onları iki yanında birleştirerek göğsüme bakmaya devam ediyor. Meydan okuyan küçük sürtük.

"Bana bak dedim!"

Diyor, ağzı kızgınlık ve öfkeyle çarpılmış, geri çekilmem gerekiyor ama bunun yerine ben bir adım daha atıyorum-

SLAP.

Kahrolası bir silah sesi gibi yankılanıyor, başım yana savruluyor, o tokat odanın içinde yankılanıyor, tüm alanı gerilimle dolduruyor.

Elimi yanağıma götürüyorum ve parmak uçlarımla dokunuyorum. Yüzünde erimiş bir ifadeyle bana bakıyor ve dizlerimin bağı çözülüyor.

Ama ağzını açtığında -ne için bilmiyorum, belki çığlık atmak için- aramızdaki boşluğu kapatıyorum, çenesini tutuyorum,

ve onu öp.

6

fiiccnzn

Ne. Ne. Sikeyim.

Avuç içim alev alev yanıyor ama ben daha bunu fark edemedim eli yüzümü kendine doğru çekiyor ve dili boğazıma kaçıyor.

Parmakları acıyor, dudakları sıcak, öfkeli ve çaresiz ve ben o kadar tamamen ve tamamen şaşkına dönmüşüm ki onu itmeyi düşünmüyorum. Parmakları tenime daha fazla bastırırken öylece aptalca, uyuşmuş ve kafam karışmış bir şekilde duruyorum.

Bir an sonra geri çekiliyor, burunlarımızın ucu birbirine değiyor, ela gözleri alev alev yanıyor.

"Beni geri öp."

Bu bir soru değil.

"Hayır," diye
bağırdım.

Boştaki eli başımın arkasına uzanıyor, saçımı bir avuç tutuyor ve beni geriye doğru çekerek ona bakmamı sağlıyor. Nabzım düzensiz, tenim uğulduyor, kalbim göğsümden fırlayacakmış gibi atıyor ama hareket edemiyorum, düşüncelerimi tam olarak oluşturamıyorum . . .

Çenemi daha sıkı kavriyor, başparmağı ağzıma itmeden önce alt dudağımda geziniyor. Dudaklarım etrafına kapanıyor

Başparmağını istemsizce emiyorum, gözleri şaşkınlıkla parlıyor.

Sonra ısırırım. Sertçe.

Başımı daha da geriye çekiyor, nefesi kesik kesik, ifadesi karanlık.

"Siktir git Kiernan," diyor, sesi yıkıcı bir şekilde sessiz. Ve sonra ağzı yine üzerimde.

Bu sefer beynimde bir şeyler kırılıyor, bir tür görünmez baraj zihnimi ve bedenimi patlatıyor, beni çılgınca, çılgınca bir sıcaklıkla dolduruyor.

Ellerim boynunu kavlıyor, iki yanından tutarak tırnaklarımı derisine geçiriyorum. Ağzımın içine doğru iniyor, dili dişlerimin arasından kayıyor, yumruğu saçlarımı sıkıyor ve diğer eli - çenemi kıran eli- boğazıma doğru kayıyor.

Dilini ısırıyorum ve beni uyarmak için bir kez boğazımı sıkıyor, sonra içime girip beni son sürat geri itiyor. Kıçım masaya çarpıyor ve o devam ediyor, beni geriye doğru büküyor, göğsü benimkine bastırıyor, ağzı vahşi.

"Bırak beni," diye nefes nefese kalmayı başardım. "Hayır."

"Çekil üstümden!"

Parmakları boğazımın etrafında bükülüyor, tutuşu sıklaşıyor ve nabzım balistik hale geliyor.

"Bana binbaşını söyle," diye mırıldanıyor ağzıma karşı. Sol eli saçlarımdan çözülüyor ve önce omzumda, sonra kolumda gezinmeye başlıyor, sonra da kalçama iniyor.

"Henüz karar vermedim," diye nefes nefese kaldım.

Parmakları kotumun üstünü sıyrıyor.

"Bana neden sadece bir matematik dersine kaydolduğunu söyle." "Üstesinden gelebileceğimden emin olmak istedim," dediğimi duyuyorum.

Beynimin siste olduğunu söyleyerek.

Kotumun düğmesini açıyor ve fermuarı yavaşça indiriyor, sesi kulaklarımda o tokat kadar yüksek.

"Neden sadece yarı zamanlı kayıt yaptırdınız?"

"Çünkü hala lisedeyim."

O donuyor. Her şey donuyor. Zamanda donup kaldık ve ikimiz de hareket edemiyoruz. Tek yapabildiğimiz bakmak.

Sonra gözlerini kırıştırıyor ve ellerini üzerimden çekip bir adım geriye doğru tökezlerken yüzüne yayılan dehşeti izliyorum.

Kapının dışında biri gülüyor ve ikimizin de kafası komik bir hızla dönüyor. Ayağa kalkıyorum ve açık fermuarıma uzanıyorum, o çok sıkı olan fermuarını gizlice ayarlarken kotumun düğmelerini iliklemek için acele ediyorum.

Biraz kızarmış görünüyor, ancak kasıklarına çok yakından bakmazsanız yıpranması daha kötü değil. Öte yandan ben, çok kötü durumda olduğumdan eminim.

"Saçım nasıl?" Parmaklarımı çılgınca koyu dalgalarımda gezdirerek fısıldıyorum.

Yüzü soğuk ve mesafeli bir şekilde bana bakıyor ve kaşlarını çatıyor. "İşte," diyor, uzanıp kilitleri düzeltiyor hızlı ve etkili bir şekilde. Dişlerinin arasından bir nefes çekiyor, bana ve kapıya bakıyor, onunla tanıştığımda takındığı o buz gibi ifade yine yerinde duruyor.

Ama sonra parmak uçlarını yanağımda gezdiriyor. O kadar hafifti ki neredeyse hissedemiyordum, elini bırakmadan önce yüzünde bir sıcaklık kıpırdanıyordu, tam da kıkırdayan birkaç kız içeri girerken.

Tek kelime etmiyor ama etmek zorunda da değil. Koltuğuma geri dönüyorum ve nefeslerimi saymaya çalışıyorum, onları eşit tutmaya odaklanıyorum.

"İyi misin?" Graham yanıma geçerken bana bir kahve uzatarak soruyor.

Ona cevap vermiyorum ve kalem arıyormuş gibi yapıyorum. Profesör dersin geri kalanında bana bir daha bakmadı.

7

James

Kehribar rengi burbonu bardağımda döndürüyorum ve kenarlarından taşarak parmaklarımdan aşağı akıyor.

Sarhoş oldum.

Çünkü hala lisedeyim. Çünkü hala lisedeyim. Çünkü hala lisedeyim.

Küçükken bir keresinde havuza itilmiştim. Yüzmeyi bilmeden önce. Çirkin kahverengi bir mayo giymiş şişman bir kızıl saçlı, bacaklarım suda sallanırken arkamdan yaklaştı ve beni itti. Dibe battım, burnuma, ağzıma ve boğazıma su doldu, boğuldum, sıçradım ve nefes nefese kaldım.

Bu da öyle hissettiriyor.

Tess iki kez aradı ama sesli mesaja yönlendirdim. Bu hafta sonu şehirde olacağını söyledi. Ama onun için havamda değilim. Bugün hiç kimse için havamda değilim. Öğleden sonraki dersimi iptal ettim ve doğruca eve geldim. Kendime bir içki koymadan önce anahtarlar tezgaha bile gelmemişti.

Birçoğunun ilki.

Evimin etrafında yalınayak dolaşıyorum, batan güneşin ısıltısı tüm yüksek pencerelere yansıyor.

Kaç yaşında bu?!

Onun tadını ağızımdan çıkaramıyorum. Ne kadar viski yutarsam yutayım, karnım ne kadar yanarsa yansın, tek düşünebildiğim şahdamarının parmak uçlarıma çarpma hissi, dişlerinin dilimi sıyırması, karnının yumuşak derisinin avucuma sürtünmesi ve onun kokusu.

Lanet olsun.

Çünkü hala lisedeyim.

Viski bardağımlı duvara fırlatıyorum ve kehribar rengi sıvı, dekoratörün seçtiğı sıkıcı kirli beyaz boyadan aşağı kayarak paramparça oluyor.

Koltuğa yığılıyorum, kolum yana sarkıyor, sikim bugün yüzüncü kez sertleşiyor. Rahatsız bir şekilde kayıyorum, kasıklarım bir ergen gibi ağrıyor ve homurdanıyorum.

Bir ergen gibi.

Lanet olsun. Neredeyse kırk yaşındayım.

Ama yarım şişe burbona rağmen sikim fermuarıma rahatsız edici bir şekilde baskı yapmaya devam ediyor.

Sırtının eğilme şekli sikimi ağlatmıştı. O kadar zarif bir şekilde geriye doğru eğildi ki, tırmanmak istediğim bir söğüt ağacı gibi

-

Hay sikeyim. Matematiğı bırak ve şair ol. Yüce İsa.

Düşüncelerden kurtulmaya çalışıyorum ama yapamıyorum. Zihnim onun hissiyle dolup taşıyor, yanağımlı hâlâ karıncalanıyor, bedenim huzursuz ve ağrıyor.

Ona otuzbir çekmeyeceğim. Ona otuzbir çekmeyeceğim. Ona otuzbir çektim. İki kere.

8

fiiccnzn

Çarşamba günkü ders saatinde, tam bir karmaşa içindeydim. Pazartesi akşamı ve Salı günü tüm gün SJ'den uzak durmayı başardım, ev ödevini (geçerli) ve yeni programımla ayaklarımı bulmayı gerekçe gösterdim. Ama esas olarak, bana bir kez bakıp anlayacağından oldukça eminim ve bu konuda konuşmaya hazır değilim.

Ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. Bir an beni sınıftan kovacakmış gibi üzerime yürüdü. Sonra elini pantolonumun içine soktu. Duygusal kırbaç yemiş gibiyim.

Amımın onun üzerine damlamasını durdurabilseydim iyi olurdu.

İki gün boyunca külotum sıırıslıklam oldu ve sınıfta kot pantolonumun ağ kısmının dikişi üzerime geldi. İki kez özür dilemek zorunda kaldım, yanağımı banyo kabininin iç tarafına bastırdım ve parmaklarımı külotumun içine soktum ve kendimi o kadar ıslak buldum ki utanç vericiydi. Neredeyse anında boşaldım, kızların gevezelikleri ve el kurutma makinelerinin sesleri, nefes nefese kalışlarımın ve sessiz inlemelerimin sesini bastırıyordu.

Saat ilerliyor ve ben yirmi dakikadır eğitim odasının köşesinde duruyorum. Ben olsam

Dürüst olmak gerekirse bunu atladım ama iki sorunum var.

Bir: Aslında onun yardımına ihtiyacım var. Onuncu bölümle ilgili bir problemde takıldım kaldım. Ve o bölüme gelene kadar bekleyip ona sınıfta sorabileceksen, çözememek beni rahatsız ediyor.

İki: Onu gerçekten tekrar görmek istiyorum.

Ona bir e-posta gönderebileceğim, Shannon'a sorabileceğim ya da ihtiyacım olan yanıtı almamı sağlayacak binlerce başka şeyden birini yapabileceğim tüm düşünceleri engelliyorum. Bunun yerine kalçalarımı son bir kez eteğimin altında sıkıştırıyorum, omuzlarımı dikleştiriyorum ve başım dik bir şekilde koridorda yürüyorum. Ama odaya girdiğimde boş olduğunu görünce şaşırıyorum.

O hariç.

Telefonundan başını kaldırıyor, yüzü okunmuyor ve sadece bana bakıyor. Karnımda korkunç ve lezzetli bir şey kıpırdanıyor, aşağıya ve bacaklarımın arasına doğru kıvrılıyor, külotuma doluyor ve yanaklarımı kızartıyor.

"Herkes nerede?" Soruyorum. Sesim titrek ve zayıf, utanç verici.

"Henüz burada değil."

Kaşlarımı çatıyorum, kızgınlığım artıyor ve boğazımı temizliyorum. "Bunu görebiliyorum."

Omuz silkiyor ve tekrar telefonuna bakıyor. Neden bilmiyorum, bir tepki bekliyordum, belki bir tür konuşma, bir onaylama, ama alamadığım için daha da sinirliyim.

"Yardımına ihtiyacım var," dediğimi duyuyorum.

Kaskatı kesiliyor ve başını kaldırıp bakıyor, ifadesi hala dikkatle nötr, ama gözleri keskinleşti ve ben içinde tuttuğu yoğunluğu hissedebiliyorum. İkimiz de öylece birbirimize bakarken, gerginlik nükleer bir mantar bulutu gibi ondan dışarı pompalanıyor.

"Göster o zaman," diyor. Sesi tuhaf geliyor. Sıkı. Gergin.

Boğazımı temizledim ve masasına doğru yürüdüm, yanında durdum ve defterimi önüne bıraktım.

telefonumu masanın üzerine koyuyorum.

"Onuncu bölümde misin?" diye mırıldanıyor. Kesinlikle gergin.

"Bunu doğru yapamıyorum ..." Konuştuğumu biliyorum, sayıları işaret ettiğimi ve kelimeler söylediğimi biliyorum ama tek duyabildiğim kulaklarımdaki uğultu, ensemdeki tüyler diken diken olurken, tüylerim diken diken olurken, bedenlerimiz sadece birkaç santim ayrıyken. Yavaşça, kurnazca yer değiştiriyor, kitabıma bakmak için öne doğru eğiliyor, sandalyesinin kolundaki eli kalçama biraz daha yaklaşıyor.

Sesi beynimdeki çılgılığı yarıp geçiyor.

"Skalerlerin yanlış," diyor. "Çarpma işlemini tersine çevirmişsiniz..."

Ama bundan sonra söylediği tek bir kelimeyi bile duymuyorum çünkü sandalyesini bir santim kaydırıyor, elinin eklemleri açıkta kalan kalçamı sıyrıyor.

Vücudum kısa devre yapıyor, adrenalin tenimden amımdan akan ıslaklık kadar hızlı akıyor. Hâlâ konuşuyor mu yoksa durdu mu bilmiyorum. Tek hissedebildiğim bacağımdaki parmak ekleminin arkası.

Bunu hayal ediyorum. Bu bir şey değil. Sadece bir parmak eklemleri.

Ama sonra parmaklarını kaldırıyor, avuç içi hâlâ sandalyenin kolunda ve okşuyor.

Sızlanıyorum ve öne düşüyorum, kendimi masanın üzerinde yakalıyorum ve elini bacağımanın arkasına tamamen sararken nefesini emdiğini duyuyorum, parmakları iç uyluğumu nazikçe fırçalıyor, o kadar yumuşak okşuyor ki titriyorum.

"Ne dediğimi anlıyor musun?" diye soruyor. "... Ne?"

Beni çimdikliyor ve ben sığıyorum, ama o çoktan yatıştırıyor, başparmağıyla okşuyor, eli eteğimin altında kayboluyor.

"İşte. Çarpımınız ..."

Onu duyamıyorum. O daha da yukarı kayarken her şey uğulduyor. Yanaklarım alev alev, bacaklarım titriyor, çünkü her an ne kadar sırlıklam olduğumu hissedecek.

Oh Tanrım. Hay sikeyim.

İşaret parmağının yan tarafı külotumun kasıklarına bastırıyor ve gözlerimi kapatıyorum, pancar kırmızısı, utançla dolup taşıyorum ama aynı zamanda umutsuzca eline karşı sürtünmek istiyorum.

SIKTIR.

9

James

Beynimdeki sinapslar çok sert ateşleniyor ve yıldızları görüyorum. Amından akan sıcaklık daha önce hissettiğim hiçbir şeye benzemiyor. Külotunu sırlıklam etmiş, plastik sandalyelerden birinin üzerinde bir su birikintisi bırakacak kadar ıslatmış.

Ona yalatırdım.

Lanet olsun. Bu hiç iyi değil. Hiç iyi değil. Ama parmaklarımın kendi akli var, iç çamaşırını hafifçe kenara itip parmaklarımı sırlıklam kumaşın üzerinden geçiriyorum. Duraklıyorum -dur James, hemen dur- ama o şimdiye kadar duyduğum en yumuşak, en sessiz, en ölçülü iniltiyi çıkarıyor ve kendimi tutmadığı zaman onu duyma arzusu beni ele geçiriyor.

Kendini tutma, bebeğim.

Beynimde çığlık atan alarm zillerini görmezden gelerek bir santim daha ilerledim ve orta parmağımı onun derinliklerine batırdım.

Sadece ne kadar ıslak olduğunu hissederek bile boşalabilirdim. Hiçbir şey yokmuş gibi içine kayıyorum, sıkı amcığı parmaklarımın etrafında çılgınca esniyor, bir köpek gibi nefes almaya başlıyor, göğsü ve sırtı avuçlarıyla masamın üzerinde sallanıyor.

Onu dört ayak üstünde istiyorum. . .

Bir parmağımı daha içeri kaydırıyorum ve gözlerini konsantrasyonla kapatıyor, sanki kendini tutmaya çalışıyormuş gibi. Sanki hala kendini tutuyormuş gibi.

Parmaklarımı V şeklinde açarak onu iyice geriyorum, elimi döndürerek her yöne doğru açılmasını sağlıyorum, taze bir sıcaklık seli parmaklarımı ıslatıyor ve avucuma damlıyor. Yüzüne bakıyorum, pembe ve gergin, ağzı açık, düzensiz nefes alıyor ... Kahretsin, çok güzelsin ...

Amcığı esniyor, daha sıkı ve daha hızlı ve ona pompalamamı istediğini biliyorum, ama onu tembelce ayırmaya devam ediyorum, ıslaklık elimden ve uyluklarından aşağı kayıyor, onu parmaklarımla becermeyi reddediyorum.

Sen kendini tutmayı bırakana kadar olmaz.

Yumruklarını sıkıyor, avuçlarından akan ter masanın üzerinde iz bırakıyor, bacakları titriyor ve kasları seğiriyor. Yaklaşıyor. Hissedebiliyorum. Neredeyse orada, çığlık atsa bile umursamayacak kadar uzakta-

"Profesör?"

Sarsılarak doğruluyor ama parmaklarımı üçüncü boğumuna kadar içine sokuyorum, elim eteğinin altında, kolum da masamın üzerindeki ders kitapları yığınının altında saklı.

"Öyle mi?"

Shannon, asistanım.

"Profesör Braden'ın dersinin uzadığını bildirmek için geldim. Bugün kimsenin geleceğini sanmıyorum."

Üçüncü parmağımı da içine sokuyorum ve kasıldığını hissediyorum, amını elime daha sert bastırıyor ve tam kendini yakalayıp düşmekten kurtarıırken elimi çevirip başparmağımı klitorisine bastırıyorum.

"Teşekkürler," diyorum sakince, patladığında amcığı kasılıyor, dizleri bükülüp masaya güm diye çarparken vücudu çöküyor.

"İyi misin?" Shannon soruyor, Kiernan'ın üzerime düşmesini izlerken yüzünde endişeli bir ifade var.

"O iyi," diyorum. "Kan şekeri düşük."

Kiernan hala boşalıyor, salıverilmesi elimi boğuyor, parmaklarımı daha da içine çekiyor, tembelce etrafında döndürdüğüm derinlere.

"Annem şeker hastası," diyor Shannon. "Bir şeye ihtiyacın var mı?"

"Onunla ben ilgilenirim," diyorum. "Ama teşekkürler."

Shannon ben ona kaşımı kaldırına kadar garip bir şekilde oyalanıyor ve sonunda gidiyor. Parmaklarımı içinden çekip ağzına soktuğumda Kiernan yana doğru çöküyor.

"Kan şekerin için," diye mırıldanıyorum.

Ve sonunda -sonunda- yüksek sesle, dizginlenemez bir şekilde inliyor, döllerini kalçalarından aşağı kayarken göğüsleri kabarıyor.

"Aferin kızıma," diye fısıldıyorum.

Gözleri fal taşı gibi açıldı ve başını elimden çekerek öfkeyle çantasını ve telefonunu aldı, defterini arkasında bırakarak kapıya doğru hışımla yürüdü.

"Kiernan?"

Bana bakıyor, bacakları hala titriyor. Yavru bir geyiğe benziyor.

"Teşekkür et."

Gözleri kısılıyor, güzel pembe dudakları hırıltıyla kıvrılıyor.

"Siktir git, James," der. Ve dışarı çıkar.

Koltuğuma geri çöküyorum, elime bakıyorum, parmaklarımı hala avucumda biriken ıslaklığın üzerinde gezdiriyorum ve kendime engel olamıyorum. Tüm mantık ve akıl yok oldu.

Kotumun düğmesini açıyorum, elimi boxerımın içine sokuyorum, kaygan avucumu ağrıyan sikimin etrafına sarıyorum ve pompalıyorum.

Tek gereken iki kez. Boşalırken başım sandalyemde geriye düşüyor, aletim hayatım boyunca hiç olmadığı kadar sertleşiyor, beynim ve kaslarım çılgına dönerken vücudum patlıyor. Sonunda bitirdiğimde, elimi pantolonumdan geri çekip bakıyorum. İkimiz de ıslanmıştık, damlayan bir pislik.

Bence iyi değil, ama bu şekilde bir araya gelince nasıl olduğumuzu merak etmekten kendimi alamıyorum. Sadece bir tat . . . Dilim dışarı fırlıyor, ağzım ikimizin tadıyla dolup taşıyor, sikim yeniden sertleşiyor.

Evet. Lanet olsun. İyi.

10

fiiccnzn

Bir şeyi yumruklamak istiyorum.

Bağırmak, tekmelemek ve çığlık atmak istiyorum.

Tekrar yapmak istiyorum.

İlk kez bir başkası tarafından dokunuldum, sadece benim olmayan ilk orgazmım ve bu lanet olası bir asistanın önünde oldu.

Üniversiteyi bırakmalıyım. Buna hazır değilim.

Banyodaki pisliği temizlemeye çalışıyorum, külotumu çıkarıyorum çünkü havuza girmiş gibi hissediyorum ve çantama atıyorum. Midem alt üst oluyor, endişe, adrenalin, korku ve öfke içimde büyük, dağınık bir yakan top oyununa dönüşüyor. Bu adamın beni neden böyle etkilediğini bilmiyorum ama bir daha onun etrafında olamam. Asla.

Amım protesto için sıkılıyor ve banyonun kapısını açıp öfkeyle ellerimi yıkamak için lavaboya doğru yürürken hırlıyorum.

Bu şimdiye kadar yaşadığın en iyi orgazm değildi. Değildi. Kesinlikle olmaz. Hayır hanımefendi.

Hayatımı sikeyim.

Koridorda Graham'ı tanımadığım başka öğrencilerle birlikte görüyorum ve beni yanına çağırıyor.

"Hey!" diyor. Beni bazı arkadaşlarıyla tanıştırtıyor, çoğu hokey takımından, ama isimleri hatırlamakta zorlanıyorum. Konsantre olamıyorum, bacaklarımın arasındaki ağrı dikkatimi dağıtıyor. Beni daha önce hiç gerilmediğim kadar gerdi, acısı neredeyse dayanılmayacak kadar fazla.

Neredeyse.

Benim neyim var böyle?

"Peki, ne diyorsun?"

Odaklanmaya çalışarak başımı sallıyorum. "Pardon, ne dedin?"

"Parti mi? Gelmek ister misin?"

"Tabii. Ben varım."

Sırıttıyor ve grup hep birlikte yürüyor, birbirlerini itip kakıyor ve gülüyorlar, kızlardan birkaçı ilgiyle bana bakıyor.

"Matematik mi okuyorsun?" Graham soruyor.

Belirsiz kalmaya çalışıyorum. "Kararsızım, şimdilik ..."

"Kararsızsın ama McGrath'ın dersine mi yazıldın?" Graham'ın arkadaşlarından biri "Siktir et o adamı!" diyor. "İ Neler olup bittiğine dair hiçbir fikrim yok ve bir soru sorarsam beni mektup açacağıyla bıçaklayacakmış gibi görünüyor."

"O dersi çoktan bıraktım," diyor bir başkası ve birkaçı başını sallıyor.

Sessiz kalıyorum ve kızlardan biri geri çekiliyor, benim hızıma uyuyor ve göz ucuyla beni izliyor.

"Kiernan, değil

mi?" Başımı

salladım.

"Onu çıplak hayal edebiliyor musun? McGrath?"

Kalbim duracak gibi oluyor, dizlerimin bağı çözülüyor.

"Ne?"

"Tanrım, bunu hayal etmeden duramıyorum," diyor hüzünle, kolunu benimkine dolayarak. "Ben Tanya."

Umurumda değil, diyeceğim neredeyse ama hepimiz dışarı
ıkıp otoparka doğru ilerlerken yüzüme bir glmsemi
yerleştiriyorum.

Bir ikiye ihtiyaım var.

11

James

Günün geri kalanı bir bulanıklık. Konsantre olamıyorum, sikimi onun kaygan amına sokarken saçlarının bileğime dolandığını hayal etmekten başka bir şey yapamıyorum.

Sinirliyim, boxer'ı bıraktığımdan beri bütün gün fermuarıma sürtünen bir semi sallıyorum ve ne kadar denesem de Pazartesi günkü sözlerini bastıramıyorum.

Hâlâ lisedeyim.

Ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yok. Bırakın reşit olmayan birini, daha önce hiç bir öğrenciyi sikmemiştim. Yutkunuyorum, Tanrı'dan on sekiz yaşında olmasını umuyorum, ama olmadığına dair hastalıklı, batan bir his var içimde.

Ve hala onu dizlerinin üzerinde, dudakları sikime sarılmış, ıslaklığı kalçalarından aşağı süzülürken bana bakan o iri kahverengi gözleriyle hayal etmeye devam ediyorum.

Tess'e bu hafta sonu gelmesini söylemeliyim. Biraz çalışmam lazım.

Tess'i severim. Etkili biri. Ona tam olarak soğuk diyemem ve kadın kesinlikle yogalates yapıyor. Ama o işlemsel. İkimiz de ne istediğimizi biliyoruz. Fiziksel olarak fit bir partner, çok şey talep edebileceğiniz biri.

gelen. Ve kesinlikle sıfır bağ. Kadın hakkında hiçbir şey bilmiyorum, ne de tam tersi, ve peşinde olduğu şeyin bu olduğunu yüksek sesle açıkladığım ve onun da bunu onayladığı çok kısa bir konuşma dışında, bu konu hakkında bir daha konuşmak zorunda kalmadık. Mükemmel senaryo, gerçekten. En azından yakın zamana kadar.

Onu aramak için telefonumu çıkardım ama ekran koruyucuda ... bir resim vardı. Kiernan?

Ekran kararana kadar telefona uzun süre bakıyorum, sonra yan düğmeye basıp tekrar açıyorum. Kiernan, dilini dışarı çıkarmış sarışın bir kız ve kolunu kızın boynuna dolamış, dudaklarını kızın yanağına bastırmış düzgün görünümlü bir oğlan.

Telefonunu ve çantasını alıp hisimla dışarı çıktığını hayal ediyorum. Yanlışlıkla benimkini almış olmalı. Lanet olsun.

Telefonu sıkarken parmak eklemlerim çatlıyor.

Bu onun erkek arkadaşı mı?

"Profesör?" diye soruyor biri. "NE?"

Arkamı dönerek bağırdım.

Arayan Shannon ve telaşlı görünüyor. Her zaman telaşlı görünür.

Nefesimi uzun ve sert bir şekilde veriyorum ve yıllardır ilk kez gerçekten sigara içmek istiyorum.

"Üzgünüm, Shannon." Sakinleşmeye çalışıyorum. Çoğunlukla iyi bir asistan. Ona söyleneni yapıyor, asla şikayet etmiyor, öğrencileri mutlu ediyor ve beni rahat bırakıyor. "Kötü bir hafta geçiriyorum."

"Bunun hakkında konuşmak ister misin?"

"Hayır," diye homurdandım.

"Emin misin?" Elimdeki telefona dikkatle bakıyor, telefon hala Kiernan ve onun fotoğrafını gösteriyor.

Telefonu cebime geri sokuyorum.

"Hayır dedim."

"Düşündüm de belki-"

Ama bugün daha fazla hata yapmadan önce, hışımla odadan çıktım.

12

fiiiccnzn

Müzik vuruyor, kalçalarım ritme göre sallanıyor. Ter ensemden aşağı dökülüyor ve keşke biri bir pencere açsa diyorum. Belki de tekila shot'ları yüzündendir. Her neyse.

Birinin elleri üzerimde, ağzı boynumda ve bir kez olsun umurumda değil.

Neden olmasın? Kimin umurunda? Neyi bekliyordum ki?

Kiminle dans ettiğimi hatırlamaya çalışarak kalçalarını geriye doğru itiyorum. Hepsi aynı görünüyor, hokey takımı. Ve hiçbiri benim istediğim gibi değil.

"Kıçın titriyor," diye bağırıyor kulağıma.

Bunun ne anlama geldiğini bilmiyorum. Kıçın yanıyor gibi mi?

Tanrım, gerçekten sarhoş oldum. "Telefonun mu?"

Oh.

Kot eteğimin cebine uzanıp telefonu çıkarıyorum ama kaşlarımı çatıyorum, rakamlar birbirine karışıyor, görüşüm bulanıklaşıyor.

Aramayı reddediyorum ve telefonu cebime geri koyuyorum. "Biraz hava almak ister misin?"

Oh. Bu Graham. Graham ile dans ediyorum.

Elimi tutuyor ve ben de onu dışarıda, ellerinde çok fazla yangın söndürücü olan kardeşlik çocukları tarafından beslendiği kesin olan kükreyen bir kamp ateşine kadar takip ediyorum.

"Herkes nerede?" Ben soruyorum. Dilim sürçüyor. Ben bile gevelediğimi duyabiliyorum. Telefonum tekrar çalmaya başlıyor ve bakmadan sesli mesaja gönderiyorum, öfkeli cehenneme çok yakın durmamaya çalışıyorum, başımı arkaya eğip yıldızlara bakıyorum.

"Çok güzel ..."

"Evet," diyor Graham, yanağımı okşayarak.

Bir şey söylemek için ağızımı açıyorum ama dudakları o kadar hızlı dudaklarıma yapışıyor ki hiç şansım yok.

Tadı bira gibi. Ve Cheetos.

Onu öpmeye çalışıyorum ama başım dönüyor, dili kalın ve ıslak, ağızımın içinde balık gibi çırpınıyor. Bu biraz iğrenç. Gülmeye başlıyorum ve o biraz geri çekiliyor, kaşları şaşkınlıkla birbirine dolanıyor.

"Özür dilerim," diyorum boğazımı temizleyerek. "Özür dilerim." Tekrar denemesini işaret ediyorum, yüzünde komik bir ifade beliriyor ama eğilip beni ikinci kez öpüyor, ağzı kocaman açılıyor ve ıslak dili bir o yana bir bu yana gidip geliyor.

Tekrar homurdanıyorum ve o da beni biraz geriye itiyor, kızgınlığı ve utancı yüzünden okunuyor.

"Senin sorunun ne?"

"Üzgünüm, Graham. Ben sadece ..."

"Sen lanet bir kaltaksın, bunu biliyor musun? Beni heyecanlandır ve sonra-"

"Cidden söylemek üzere olduğumu düşündüğüm şeyi mi söyleyeceksin?" Ciddi ciddi homurdanıyorum. Hay sikeyim. Sı partilerden döndüğünde bana hep böyle şeyler anlatırdı. Abarttığını düşünürdüm.

Benim alanıma giriyor ve sarhoş beynimin bir yerinde bir uyarı zili çalıyor. Her şey ne kadar bulanık olsa da, o ses - tüm kızların sahip olduğu ses - bana bağırmaya başlıyor.

Burada yalnızız.

Görüşüm keskinleşiyor ve gözlerimi kırıştırarak odaklanmaya, kafamı boşaltmaya çalışıyorum. Tam olarak neredeyim? Gerçekten yalnız mıyım? Burada başka kim var? Parmaklarını bileğime dolayıp beni kendine doğru çekerken kalbim küt küt atmaya başlıyor.

"Beni mutlu etmek için dudaklarımdan öpmek zorunda değilsin," diyor ve elimi sikine doğru itiyor.

"Siktir git," diyorum sertçe, ama o bırakmıyor.

"Hadi ama Kiernan. Sorun nedir?"

Ne yapacağımı bilmiyorum. Bununla nasıl başa çıkacağımı bilmiyorum. Daha önce hiç böyle bir durumla karşılaşmadım. Sanki onu sarsarsam bana küfredecek ama beni rahat bırakacakmış gibi hissediyorum. İlerlemiyor, alanıma daha fazla girmiyor. Ama beynimdeki bir şey beni felç ediyor, onu uzaklaştırmamı engelliyor, kendimi korumak için bir şey yapmamı ya da söylememi engelliyor.

Donup kalmamı bir davet olarak algılıyor ve beni tekrar öpüyor, ama bu sefer biraz öğürüyorum, bira ve Cheetos'un tadı tekila, stres ve dönüşlerle karışıyor.

Ağzını tıkamak işine yaramış gibi görünüyor çünkü beni daha sert kendine çekiyor, parmakları belimi kavlıyor, eteğimin altına uzanıyor . . .

"İç çamaşırı yok," diyor. "Güzel . . ."

"Çekil üstümden!" Beynim sonunda beni yakaladı ve onu itmeye başladı. Ama kımıldamıyor, ağzı boynumda sıcak, bir avucu çıplak kış yanağımı kavlıyor, diğeri gömleğimin altından kıvrılıp garip bir şekilde memelerimi okşuyor.

Siktir. Siktir. Siktir.

Telefonum çalıyor -yine- ve duraklıyor, sadece onu çıkarıp kulağıma götürmeme yetecek kadar uzun bir süre.

"Alo?" Graham'a bakarken midem çalkalanıyor, nefes nefese konuşuyorum. Ondan iki tane görüyorum.

"Siktiğimin orospusu," diyor, ellerini kaldırıp uzaklaşırken.

Yere çöküyorum, dizlerim nemli çimenlere gömülüyor, telefonum hâlâ elimde ve çıplak kalçamda. Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştırıyorum ve tekrar kulağıma götürüyorum.

". . . tamam mı?
Kiernan!" "Alo?"
Uzun bir nefes veriş duyuyorum. "Kiernan, iyi misin? Ne oldu?
O neydi öyle?"
Başım dönüyor. "Bu
kim?" Mırıldanıyorum.
Bir duraklama.
"James." "Jamessss?"
"Kiernan, sarhoş musun?"
"Ben olsam sarhoş derdim.
Ama evet." "Neredesin?"
"Emin değilim. Bir ev partisi, bir yerlerde."
Bir duraklama daha. "Aracın nerede? Seni eve kim
götürecek?"
"Arabam yok. Uber çağıracaktım."
"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye tıslıyor. "Birine adresi
sor. Hemen şimdi."
"Sadece bir saniyeye ihtiyacım var."
"ŞİMDİ dedim Kiernan!"
Ama telefonu ağzımdan uzak tutuyorum ve çimenlerin
üzerine kusuyorum.

13

James

Kaybediyorum. Benim. Kahretsin.

Birinin ona orospu dediğini duyduktan ve ardından beş dakika boyunca kusmasını dinleme zevkini yaşadıktan sonra, sonunda birini bulmayı ve adresi almayı başardı.

Evin önüne geliyorum ve evin dağınık olduğu belli, dışarıdaki birkaç kişi rüzgârda sallanıyor ya da çalıların arasında birbirlerine çarpıyorlar. Ona beni ön verandada beklemesini söyledim ama orada değildi ve arkaya doğru giderken yüzüncü kez parmaklarımı çitlatıyorum.

Dışarıda kimse yok, sadece kükreyen bir şenlik ateşi ve alnını güverte korkuluğuna dayamış arka basamaklarda oturan Kiernan var.

O kadar küçük ve tatlı görünüyor ki onu kucağıma alıp arabama taşımak istiyorum.

"Kiernan," diyorum usulca.

Başını kaldırıp bana bakıyor, gözleri cam gibi, dudakları ayırık, dönmekten kurtulmaya çalıştığı belli.

Basamakları çıkıp önüne çömeliyorum, ellerini avuçlarımın içine alıp ters çeviriyorum. Elleri

Kir. Dizlerindeki çimen lekelerini fark ediyorum, ama beni kıpkırmızı yapan, alt düğmesi açık, darmadağınık gömleği.

"Bunu sana kim yaptı?" Sesim sabit. Sakin.

Bugün insanlar ölecek.

"Sorun değil." Elini umursamazca bana doğru salladı. "Bir şey olmadı." Ama bacakları kayıyor, hafifçe açılıyor ve beynim tamamen sıvılaşmış kulaklarımdan dışarı akarken başka tarafa bakıyorum.

"İç çamaşırların nerede?" Ölümcül.

"Çantamda," diye mırıldanarak elini tekrar sallıyor. "Onları çok ıslatmışsın."

Etrafa bakıyorum ama hâlâ yalnızız.

"İyi olduğuna emin misin?" İçimde kaynayan öfkeye tutunmaya ve onu aşağı, aşağı, aşağı itmeye çalışarak soruyorum.

"Sadece uzanmaya ihtiyacım var," diye mırıldanıyor.

Kolunu boynuma dolayıp ayağa kalkmasına yardım etmeye çalışıyorum ama beceriksizce tökezliyor, basamağa takılıyor ve dengesini kaybediyor.

Lanet olsun.

İçimi çekiyorum, bir kolumu bacaklarının altından, diğerini sırtından geçiriyorum, onu kaldırıyorum ve arabama taşırken göğsüme bastırıyorum. Onu yolcu tarafına bindirirken hafif ve gevşekti, manevra yapması kolaydı, başı sallanıyordu ve emniyet kemerini bağlıyordum. Ayağa kalkıp kapıyı kapatmadan önce başparmaklarımla diz kapaklarındaki kiri fırçalayarak her iki dizine de dokunuyorum, sürücü tarafına doğru yürürken dişlerimi sıkıyorum.

Birkaç dakika eve baktım ve içeri girmeyi ciddi ciddi düşündüm. Birileri onun kiminle olduğunu bilebilirdi.

Bir gün için bu kadar kötü seçim yeter, James. Sadece onu eve götür.

Ama sürücü tarafına geçtiğimde bayılmıştı ve adresini bilmiyordum.

Daireme doğru hızla ilerlerken, başımı arabamın koltuk başlığına defalarca hafifçe vuruyorum.
Sadece bir kötü karar daha o zaman.

14

fiiccnzn

Başım çatlıyor.

Dik oturmadan önce gözlerimi yavaşça, halsiz bir şekilde açıyorum.

Burası benim yatağım değil.

Dün geceden parçalar zihnimde titreşiyor. Bira pong. İçkiler.

Dans -bir sürü dans- ellerim kalçalarımda ... Korku.

Sonra kulağımda bir ses, burnumda sedir ve pahalı kolonya kokusu.

Aman Tanrım. Bu yatak sedir ve kolonya gibi kokuyor. Bu . . .

Bir hareket hissediyorum ve yukarı bakıyorum. James kapı aralığında duruyor, kollarını kavuşturmuş, kapı çerçevesine yaslanmış.

Kızgın görünüyor. Yutkunuyorum. Sertçe.

"Gerçekten üzgünüm-" diye başlıyorum ama elini kaldırıyor ve anında çenemi kapatıyorum.

"Kahve yaptım. Ve kahvaltı." Sesi sert, soğuk ve koridorda kaybolmadan önce hiçbirinin pazarlığa açık olmadığını söyleyen bir bakış fırlatıyor bana.

Yorganı arkaya atıyorum, hala döndüğüm için biraz sallanıyorum, sonra kendime bakıyorum. Onun tişörtlerinden birinin içinde boğuluyorum, kışımın yanaklarına kadar iniyor.

Harika. İlk defa bir erkek beni çıplak görüyor ve ben bunu hatırlamıyorum bile.

Ama o bir çocuk değil.

İç çekiyorum ve risk alıyorum, şifonyerine doğru ilerliyorum ve içinde eşofman altı olan bir tane bulana kadar çekmeceleri açıp kapatıyorum, onları çekiyorum ve birkaç kez belden aşağı yuvarlıyorum. Koridorda yalınayak yürüyorum, tamamen kişiliksiz dairesine göz gezdiriyorum. Şok edici değil. Aslında değil. Adam lanet olası bir matematik profesörü. Ama ummuştum ki...

Ne umduğumu bilmiyorum. En başta neden onun dairesini hayal ettiğim konusunda çok fazla düşünmemeye çalışıyorum.

Evi açık konsept, mutfak tamamen cam ve krom, yerler parlak ve siyah. Mutfak masasında oturmuş bir fincan kahve yudumluyor, New England Journal of Mathematics açık.

Soluk bir kot pantolon, funda grisi bir tişört ve ... siyah çerçeveli gözlükler mi giyiyor?

Yine sertçe yutkunuyorum, çünkü öyle görünüyor ki... Kahretsin, keşke şu anda iç çamaşırım olsaydı.

Oturduğumda beni tanımıyor, başını kaldırıp bakmıyor, sadece sağ elini uzatıp bir fincan kahveyi bana doğru itiyor.

İki elimle sarıyorum ve alıyorum, onu dikkatle izliyorum, yudumluyorum.

Bir iniltiyi bastırıyorum. Kahretsin, tadı çok güzel.

Sessizlik gergin ama tamamen rahatsız edici değil. Sanırım dikkati dağılmış, alnı kırıışmış ve sayfayı çevirirken ağzı aşağıya doğru çekilmiş.

"Ne okuyorsun?" Bir yudum daha alarak soruyorum.

"Matematik."

Dilimle yanağımın kenarını dürtüyorum. Bu sabah benimle altı kelime konuştu ve ben şimdiden sinirlendim. Güzel.

"Hangi makaleyi okuyorsun?"

Gözlüklerinin üzerinden bana bakıyor ve midem sıkışıyor. Yüzümün yarısını bardağın arkasına saklıyorum, minnettarım.

Sinirden titreyen dudağımı göremiyorum.

"İkinci Dereceden Riccati Diferansiyel Denkleminin Çözümü için Verimli Sayısal Yöntem."

Kahvemden bir yudum daha alıyorum ve o yazıyla birlikte gelen fotoğrafı hayal etmeye çalışıyorum.

"Yirga tarafından mı?" Ben soruyorum.

Gözleri açılıyor ve sandalyesinde biraz geriye yaslanıp beni inceliyor.

"Evet," diyor kısaca.

Kaşlarımı çattım. "Bunu anlamadım."

Bana bakıyor, sanki hala çözemediği bir sorunmuşum gibi. Tıpkı tanıştığımız zamanki gibi.

"Seni nerede kaybetti?"

"Runge-Kutta yöntemi civarında bir yerde."

Ağız seğıriyor. "Çünkü bunu sana henüz öğretmedim."

"Bana henüz hiçbir şey öğretmedin. Ders kitabı öğretti."

"Ders kitabını ben yazdım."

"Birlikte yazdığınızı sanıyordum."

Kahvemi yüksek sesle yudumluyorum. Kızgın görünüyor. Bir şey fırlatacak kadar kızgın. Ya da muhtemelen beni tokatlayacak kadar. Bu fikir midemi hiç de hoş olmayan bir şekilde sıkıştırıyor. Bunun yerine günlüğü öne doğru kaydırıyor, sandalyesini yaklaştırıyor ve tezgahın arkasından boş bir defter ve bir kalem alıyor.

"Nereye kadar çözebileceğinizi gösterin."

Elini uzatıyor, barış teklifi mi yoksa tehdit mi olduğunu anlayamıyorum ama yine de alıyorum ve formüle bakıyorum, önceki geceden kalan son sisi de üzerimden atmaya ve beynimi tekrar işleyen bir yetişkin gibi nasıl kullanacağımı hatırlamaya çalışıyorum.

Genel formu bir diferansiyel denklem olarak çiziyorum ve ardından aralıkları alt aralık ağlarına ayırmaya başlıyorum.

Tekrar duruyorum, kalemin ucunu emiyorum, çözmeye çalışıyorum, ancak y'nin serbest bir parametre olarak pratik uygulaması benden kaçıyor.

Ona takıldığım yerin burası olduğunu söylemek için başımı kaldırıyorum ve gözlerinin ağzıma yapıştığını görüyorum. Kalemi çıkarıyorum ve sıçırıyor, gözleri benimkilere kayıyor, yüzünde neredeyse utangaç bir ifade belirliyor.

"İşte," diyor, kalemi parmaklarımdan çekip alıyor ve notlarıma bakıyor. "Y yeni bir formül veriyor. Denklemden istikrar sağlamak için dördüncü dereceden bir kural..."

Formülü bölümlere ayırmaya başlıyor, her birinin temel prensiplerini ve nasıl kesiştiklerini açıklıyor, konuşurken Runge-Kutta yönteminin teorisini de katıyor. Bir ressamın sıfırdan resim yapmasını izlemek gibi bir şey, sayılar ve harfler sayfayı mantıksal kutularla dolduruyor ve akşamdan kalma olsam bile beynime şarkı söyletiyor.

"Anladın mı?"

Başımı sallıyorum, çünkü biliyorum, ama biraz şaşkın görünüyor olmalıyım çünkü bana kaşlarını çatıyor ve kalemi bana geri veriyor.

"Kanıtla."

Kalbim biraz çarpıyor, ama bir sonraki denklemi çiziyorum ve tıpkı onun yaptığı gibi parçalara ayırıyorum. Biraz tökezliyorum, bu yöntem benim için yepyeni, ama ilerlemeden önce iki kez onun notlarına geri dönüyorum.

Bitirdiğimde, kalemimi yavaşça sayfaya bırakıyorum ve ona bakmaya korkarak masaya bakıyorum.

"Kiernan?"

Masaya bakmaya devam ediyorum.

"Evet." "Lanet yatağıma geri dön."

15

James

Onun bu denklemi çözmesini izlemek muhtemelen bir kadının yaptığını gördüğüm en seksi şey ve ereksiyonum kelimenin tam anlamıyla onu omzuma atıp kanayana kadar becermek için bana bağıyor.

"Ne?" diye fısıldıyor, sonunda büyük kahverengi gözlerini kaldırıp bana bakıyor, yanakları bir çizgi film kadar pembe.

Pantolonumdaki şişkinliği gizleme zahmetine girmeden ayağa kalkıyorum, dirseğini kavıyorum ve onu yukarı çekiyorum.

"Yatağıma gir dedim."

"James, ben-"

Bir adım geri çekilip ona biraz alan açıyorum. İşte bu kadar. Çekip gitmeyi ya da gitmemeyi seçebileceği an bu. Ama oraya gelirse, gitmesine asla izin vermem.

Sabırla bekliyorum, o bana bakarken küçük güzel yüzünde şaşkınlık ve sıcaklık karışımı bir ifade var. Ama en dikkat çekici ve şaşırtıcı olanı sinirleri.

Evet bebeğim, ben liseli bir çocuk değilim. Sana doğru olanı yapacağım.

Gözleri göğsümde ve gövdemde geziniyor, sikime düşmeden önce kalçalarımda duraklıyor. Nefes alış verişi hızlanıyor ve sabrım tükeniyor.

Tik tak, Kiernan.

Ama o orada öylece duruyor, kararsızlıktan felç olmuş durumda ve ben onun dün gecedan kalma kirli ellerini ve dizlerini, darmadağınık gömleğini düşünüyorum.

Öfkem dışında her şey soğuyor.

Derin bir nefes alıp bir adım daha geri çekiliyorum. Gözlerini kırıştırtarak bana bakıyor ve yumuşak kahverengi gözleri beni neredeyse dizlerimin üzerine çökertiyor.

Kahretsin. Çok zorluyorum.

Bana bakıyor, yüzümde bir şey arıyor. Ama az önce ona ne yapmasını söylediğimi çok fazla düşünmeden, koridorda ilerlemek için onu geçiyorum.

"Duş almam lazım," diye ısırdım. "Lanet olası bir şeyler ye."

Banyomun kapısını biraz sertçe kapattım, öfkeyle buharlı duşumun musluklarını açtım ve tişörtümü başımın üzerinden yırtıp attım. Haşlayıcı sıcak spreyin içine giriyorum ama ereksiyonum engellenmiyor. Alnımı fayansa bastırıyorum, sırtım yanıyor ve kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum.

Son yirmi dört saat içinde bir lise öğrencisini başka bir personelin önünde parmakladım, ofisimde mastürbasyon yaptım, birini öldürmeyi ciddi ciddi düşündüm, sarhoş ve muhtemelen reşit olmayan bir kızı daireme götürdüm ve onu becerebilmem için domalmasını emrettim.

İşimi kaybedeceğim.

Alnımı fayansa vuruyorum ve bana buna değeceğini haykıran iğrenç gürültülü sesi duymazdan gelmeye çalışıyorum.

Bir ses duyuyorum ve kaskatı kesiliyorum, yavaşça başımı çevirdiğimde Kiernan'ın kapıyı arkasından kapattığını görüyorum, elleri arkasında, alt dudağını içine çekerek kapıya yaslanmış.

Gözleri sikime düşmeden önce bir dakika yüzüme bakıyor, ağzı biraz açılıyor, sonra kendini toparlıyor, gömleğimin eteklerini tutuyor ve yere düşmesine izin vererek başının üzerinden çekiyor.

Bağırsaklarım da onunla birlikte yere düşüyor.

Solgun, ince, pürüzsüz ve tamamen lekesiz ve ben onun her santimini dişlerimle işaretlemek istiyorum. Göğüsleri küçük, neredeyse bir avuç kadar, biz birbirimize bakarken kahverengi meme uçları benekli tepelere doğru geriliyor, göğüsleri kabarıyor.

Bana doğru yürüyor, kalçaları sallanıyor, gözleri benimkilerde, yüzü yine sinir dolu ve ben onu tokatlama dürtüsüne direniyorum.

Özgüven. Nerede senin özgüvenin?

Arkama uzanıyorum ve o içeri girerken sıcaklığı düşürüyorum, böylece onu haşlamıyorum. O kadar yakın ki tenim uğulduyor, sikim tekmeliyor, ama ürkek görünüyor ve endişelenmeden edemiyorum.

"Kiernan ... iyi misin?" diye sordum.

Bana bakıyor, yüz ifadesi neredeyse kızgın. "Ben iyiyim."

"Dün gece hakkında . . . I-"

"Hiçbir şey olmadı. İyiyim dedim ya."

Sesi sert ve kısık; gözlerim boynundan, göğüslerinden, karnından aşağı akan su damlacıklarını takip ederken burun deliklerim açılıyor.

"O zaman neden bu kadar gerginsin?"

Elini uzatıp sikimin etrafına sıkıca sarıyor, ben de nefesimi emiyorum. Çekiştiriyor, beni öne doğru adım atmaya zorluyor, vücutlarımız birbirine bastırıyor.

"Değilim," diyor ve sonra diğer eliyle boynumun arkasını tutup beni aşağı çekiyor, beni olabildiğince sert öpüyor ve sikimi homurdanmama neden olacak kadar sert sıkıyor.

İşte benim kızım.

Onu duvara doğru itiyorum, çıplak sırtını fayansa dayıyor, sikim yarığına o kadar yakın ki ondan yayılan sıcaklığı hissedebiliyorum.

"Kesinlikle gerginsin," diyorum, "ama artık çok geç."

Seni canlı canlı yiyeceğim.

16

fiiccnzn

Serbest düşüştüyim.

Bir profesör için endişe verici derecede formda, geniş omuzları ve düzgün kalçaları kafamda tuhaf bir ısıklık sesi çıkarıyor. Ama aleti . . . Sı her zaman hayal kırıklığı yarattığını söylerdi, gerçekten bir tane gördüğünüzde. Ama lanet olsun ki onunki ağzımı kurutmuyor.

Ve sonra dudakları boynumu çekerken, elleri her yerde dolaşırken, kalçaları beni duvara yapıştırırken köşeye sıkıştım. Uzanıp omuzlarını kavriyorum, kasları bükülüp sıkılaşıyor ve ağzı meme ucuma doğru kayıyor, emiyor ve sertçe ısıtıyor. Bağırıyorum ve çenemi kavriyor, tekrar ayağa kalkıyor ve üzerimde yükseliyor, ona bakmam için başımı geriye doğru zorluyor.

Elimde değil. Parmak uçlarımda ayağa kalktım ve onu öpmeye çalıştım.

Onu tekrar öpmek istiyorum.

Başımı tekrar geriye çekiyor, bu sefer daha sert. "Hayır."

Ona ters ters bakıyorum, öfkem yükseliyor. Gerçek şu ki, gerginim ve onun ağzı beni yatıştırıyor. Sert, talepkâr ama yatıştırıcı. Bu mu? Dişleri tenimde - meme uçlarımda - ve elleri vücudumda, ilk kez biriyle çıplak

zaman . . . Kukum onun için ağrırken bile beni endişelendiriyor, beni ele veriyor.

Çenemi tekrar sıkarak bana ters ters bakıyor ve öfkem artmaya devam ediyor.

"Beni duydun mu Kiernan?"

Bu daha iyi. Deli olmak korkmaktan daha iyidir.

"Evet, baba," diyorum.

Yüzü kararıyor ve bu sefer tamamen farklı bir nedenden dolayı korkunun enseme battığını hissediyorum. Ağzımı açamadan ya da başka bir kelime söyleyemeden beni kalçalarımın kavırıyor, döndürüyor ve yüzümü fayansın içine sokuyor.

Ağzını kulağıma götürdü. "Özür dile."

"Hayır," diyorum alaycı bir ses tonuyla.

SMACK!

Sıçıyorum, kığım acıyor, ıslak tokadının sesi su tarafından boğuluyor.

"Söyle. Söyle."

"Siktir. Seni."

SMACK!

İnliyorum, tenim karıncalanıyor, amım gümbürdüyor ve meme uçlarımı duvara sürtmeye çalışıyorum.

SMACK!

"Fuuuck!" Bağırıyorum, kığım yanıyor, kaslarım gerginlikten seğiriyor. Dizlerimin bağı çözülüyor ve duvardan biraz aşağı kayıyorum ama sol eli ıslak saçlarımı kavrayıp bileğine doluyor ve beni ayağa kaldırıyor.

SMACK!

"ÖZÜR DİLERİM!" Çığlık atıyorum.

Başımı geriye doğru çekerek ona bakmamı sağladı. "Tekrar."

Seni şu an öldürebilirim.

Göğüslerim kabarıyor, kığım cehenneme dönmüş durumda ve böbrek üstü bezlerimin beni ele vermek üzere olduğundan oldukça eminim, ama o her şeye sahipmiş gibi bana bakıyor. Lanet olsun. Gün.

"Özür dilerim," diye fısıldadım.

Gözleri ağızıma düşüyor, saçlarımı bırakırken yüzü yumuşuyor, bir eli belime dolanıyor ve karnımda geziniyor, diğeri göğsüme kayıyor, göğsümü nazikçe avuçluyor. Neredeyse sevgiyle.

"Aferin kızıma," diyor ve sonra başını eğip beni öpüyor.

Vücudum eriyor ve ortama doladığı koluyla ağırlığımı yakalıyor, beni daha derin öpüyor, sikini kıcıma bastırırken dili ağızımın içine kayıyor. Bana sürtünüyor ve inliyor, sesi ağızımın içinde kayboluyor, nefesi çılgınca artıyor ve dokunuşu sertleşiyor.

"Siktir!" diye tükürüyor; tam ve eksiksiz bir özdenetimden başka bir şey gösterdiğine dair dışa vurduğu tek işaret. Tekrar yapmasını istiyorum.

Parmak uçlarımda ayağa kalkıyorum ve kıcımı geriye doğru bastırıyorum, sırlıklam yarığım şaftı boyunca kayıyor ve onu tamamen şaşırtıyor.

"Siktir, Kiernan! Kahretsin!" diye tıslıyor. Kavrayışı gevşiyor ve ben de bu fırsattan yararlanarak arkamı dönüyorum. Elleri çoktan kıcımın yanaklarını kavriyor ve kollarımı boynuna doladığımda beni yukarı kaldırıyor, kör kafası girişime sokuluyor.

Beynim tekrar devreye girerken kalp atışlarım hızlanıyor.

Siktir, siktir, ona bir-

17

James

Bu şimdiye kadar sahip olduğum en dar amcık.

Tanrım. Lanet olsun. Tanrım.

İçine girdiğimde çığlık atıyor ama bir elimle ağzını kapatıyorum, ses çıkarmaya devam ederse yükümü boşaltacağımdan korkuyorum.

Başım boynuna gömülü, elim ağzında ve taşaklarım mengene gibi bir amcığın içinde. Lanet olası piyangoyu kazanmış gibi hissediyorum.

Nefesimi tutmak için kendime bir dakika verdikten sonra hareket etmeye başlıyorum ve avucuma karşı miyavladığını duyabiliyorum, gözleri kapalı, yüzü gergin. Ama onu hissedebiliyorum, sikimin etrafında deli gibi kenetleniyor, kasları benimle o kadar sert savaşıyor ki, eğer lanet yerçekimi kanunları olmasaydı muhtemelen beni dışarı itebilirdi.

Onu duvardan yukarı kaydırıp tekrar aşağı indiriyorum, içine girebildiğim kadar girmeye çalışıyorum, inlemeleri beni en az bana baba demesi kadar çıldırtıyor.

Açıkçası ağzından çıkan bu sözleri duyunca Nirvana'ya yakın bir deneyim yaşamayı beklemiyordum ama o söyler söylemez duymak istediğim tek şeyin bu olduğunu anladım

Tekrar söylesin. Siktir ve lütfen dışında. Bunun için ondan özür dilemek sadece ...

Ne olduğunu bilmiyorum.

Onu tutmak için diğer elime ihtiyacım var, bu yüzden ağzından çıkarıp uyluklarının arkasına bırakıyorum ve onu tekrar yukarı kaldırıyorum.

"Kahretsin!" diye tısladı, çenesi sıkılmıştı.

"Gözlerini aç Kiernan."

Alnını boynuma yaslıyor ama ben buna izin vermiyorum.

"Kiernan! Şimdi!"

Başını kaldırıp gözlerini açıyor ve ben donup kalıyorum. Kaybolmuş görünüyor.

Bok. Kahretsin, kahretsin, kahretsin. Onu çok zorluyorum. Onu çok sert beceriyorum.

"Hey," diyorum, saçlarını düzeltiyorum. "Ben buradayım, tamam mı?" Bana bakıyor, iri kahverengi gözleri kocaman ve korkmuş, kaç erkekle birlikte olduğunu merak etmekten kendimi alamıyorum. Belli ki çok değil. Eğilip onu nazikçe öpüyorum ve sanki istediği teşvik buymuş gibi biraz mırıldanıyor ve ben de kendimi tutuşumu gevşetmeye ve biraz rahatlamaya zorluyorum.

Sonra alıştıırırsın. Bir saniye nefes almasına izin ver.

Şu anda ondan ayrılma fikri beni çok şiddetli hissettirse de onu rahatlatıyorum. Ama . . . bir yatakta olmalıydık. Bu bir yatakta olmalıydı. Az önce onu ısırdım, tokatladım, sertçe içine girdim - açıkça sınırlarını zorladı ve sanırım ikimiz de bir dakika kullanabiliriz. Ama geri çekilip sikimin onun mükemmel amcığından çıkışını izlemek için aşağı baktığımda kanı fark ettim.

Ne . . .

Donup kaldım, sınıfta bana lisede olduğunu söylediği zamanki kadar -belki de daha fazla- şok olmuşum.

"Kiernan," diye yutkunuyorum. "Bakire misin lan sen?"

18

fiiccnzn

Uzaklaşırken ona soğukkanlılıkla bakıyorum ve yüzündeki ifadeden dolayı midemde oluşan batma hissini görmezden gelmeye çalışıyorum.

"Şey. Artık değil."

Suyu vücudundan aşağı akıtarak ve aletini benden temizleyerek soluyor.

Birdenbire çıplak olmamak için karşı konulmaz bir istek duyuyorum. "Ben giderim," diye mırıldanıyorum ve ona arkamı dönüyorum, ama o kolumu yakaladı.

"Kaç yaşındasın sen?" Sesi acılı geliyor.

"Bunu sormak için biraz geç değil mi sence?" Aletini işaret ederek tersliyorum.

Parmakları üst kolumu sıkıca sarıyor. "Cevap ver bana," diye hırlıyor.

Ona gidip kendini becermesini söylemeyi düşünüyorum. Hatta bunu yapmak için ağzım bile açılıyor. Ama rüzgâr yelkenlerimden öylesine çekilmiş ki kendimi sönmüş hissediyorum, kollarımı çıplak göğüslerimin üzerinde kavuştururken omuzlarım kıvrılıyor, buhara rağmen titriyorum.

"On yedi."

Bıçaklanmış gibi gözlerini kapatıyor, çenesi gergin, burnundan sertçe nefes alıyor.

Geri çekilmeye çalışıyorum, ama tutuşu daha da sıkılaşıyor. "Yapma," diyor, sesi sert ama gözleri hâlâ kapalı.

"Bu bir hataydı," diyorum. "Bu büyük bir hataydı."

Gözleri açılırken dudakları yüzünü buruşturuyor ve yüzündeki ifade karşısında neredeyse bir fare gibi ciyaklıyorum.

"Bu benim açımdan akıllıca bir seçim değildi," diye homurdandı, "ama bir hata değildi, Kiernan."

Yoğun bir şekilde yanıyor, sanki tek başına bakışları sırtımı eğebilir, kemiklerimi ezebilir, beni boyun eğdirebilir. Bir ürpertiye daha bastırıyorum, omurgamın tabanı karıncalanmaya başlıyor. Beni kilitleyip anahtarı atmak ister gibi bakıyor. Ve ben ... bu konuda tamamen üzgün değilim.

Beni nazikçe kendine doğru çekiyor ve şaşkınlıkla kollarını etrafıma sarıyor, yüzümü çıplak göğsüne çekiyor, avuç içi başımın arkasını buluyor ve tatlı bir şekilde, nazikçe kavıyor.

Vücuduna gömülüyorum, ikimiz de sessizleşiyoruz. Orada ne kadar süre öyle durduğumuzu bilmiyorum ama sonunda çekildiğinde sert değildi ve yüzü bir şekilde daha yumuşak görünüyordu. Yana uzanıp avuçlarına biraz düş jeli fışkırtıyor, onları köpürtüyor ve sonra köpüklü ellerini omuzlarımda, boynumda, kollarımda gezdiriyor. Kıpırdamamaya, inlememeye çalışıyorum, o jeli göğüslerime sürerken, parmakları nazikçe meme uçlarımı okşuyor ve sonra karnıma doğru ilerliyor. Kukumun yanında durdu.

"Arkanı dön," diyor, sesi alçak.

Yapıyorum ve avuçlarına daha fazla jel fışkırtıyor, sırtımı köpürtüyor, ben rahatlayana kadar kaslarımı yoğuruyor. Sonra elleri kığımın yanaklarına kayıyor, yumuşak ve nazikçe, acıyan tenimin üzerinde tekrar tekrar kayıyor, ta ki ben acıttığını bile söyleyemeyene kadar.

Bana doğru adım atıyor, kalçalarını benimkilerden uzak tutuyor ama göğsünü sırtıma bastırıyor, elleri kalçalarımda ve dudakları boynumda, emdiği teni nazikçe öpüyor ve

Daha önce de ısırılmış ve az çok hırpalanmıştı. Her şey yavaş ve tatlıydı ve beni ayaklarının dibine çöktürdü. Sonra eli kalçamdan karnımın alt kısmına doğru kayıyor ve bacaklarımın arasına dalıyor, önce sol uyluğumu, sonra sağ uyluğumu nazikçe sabunluyor ve sonunda amımı avuçlayıp onu da ovuyor.

Keskin, yakıcı acı karşısında dişlerimin arasından bir nefes çekerek irkiliyorum.

"Şşş, bebeğim," diye mırıldanıyor kulağıma.

"Çenenin kapamanı beklerdim Kiernan," diyorum sessizce. Kıkırdarken göğsünün gümbürtüsünü hissediyorum, eli nazik, yumuşak ve beni deli ediyor.

"Kapa çenenin Kiernan," diyor ama sesi tatlı ve şakacı çıkıyor ve sırtım ona dönük olduğu için gülümsememi göremediğine seviniyorum.

Sonunda duruyor ve köpük her şeyi yıkarken beni tamamen suyun altına çekiyor. Kendine hızlı ve etkili bir şekilde bir kez daha bakıyor ve yardım edemem ama yine sertleştiğini fark ediyorum. Sonra muslukları kapatıyor ve beni nazikçe duş kapısına doğru itiyor.

"Dışarı."

Banyonun yanındaki raftan kocaman, kabarık bir havlu alıp beni baştan aşağı sarıyor, başımın ve yüzümün üzerinden geçiriyor ve küçük bir çocukmuşum gibi beni ovuyor.

Güldüğümde durdu ve onu neyin kızdırdığını görebilmek için havluyu yüzümden indirdim. Ama bana sınıfta, beni ilk öptüğünde baktığı gibi bakıyordu. Ben telefonuma bakıp SJ'nin mesajına gülerken o dersi durdurmuştu.

"Ne?" Suratımı asarak sordum.

"Çok güzel gülüyorsun."

Bunu bu kadar kolay söylemesi beni şaşırtıyor. Sık sık ya da kolayca iltifat eden birine benzemiyor ve kesinlikle haksız da değil. Tüm vücudumun kızardığını hissediyorum ve o da gözlerini kaçırıp kendine bir havlu alıyor ve

Üzerindeki kanı temizlemek için kullandığı aynı hızlı ve sert yöntemle vücudunu kuruluyordu.

SJ'nin mesajına gülüyorum . . .

Kaşlarımı çatıyorum, bir şey hafızamı zorluyor. Telefonum. Telefonum . . .

"Numaramı nasıl aldın?" Aniden sordum. "Hm?"

"Numaramı nereden buldun? Beni aramak için mi?" "Ben aramadım."

Dilimi dişlerimin üzerinde gezdiriyorum, sinirleniyorum. "Cevap ver bana," diyorum alaycı bir sesle.

Gözleri parlıyor, keskin yüz hatları bir uyarı niteliğinde. "Kendine dikkat et," diyor beni banyodan çıkarıp yatak odasına itmeden önce.

Yüzümü ona döndüm. "Sapık mısın?"

"Belki," diyor ve bana doğru yürümeye devam ediyor. Dizlerim yatağa çarpana kadar geri çekiliyorum ama o gelmeye devam ediyor.

"Ne yapıyorsun?"

Duraklıyor ve başını eğiyor, uzanıp havlumu çekiştirerek ayaklarımın dibine düşmesini sağlıyor.

"Yeniden başlıyoruz," diyor ve beni yatağa itiyor.

19

James

Kendime gelmem bir ya da on dakika sürdü.

Bir bakire.

On yedi.

Kahretsin.

Bilseydim ona bu kadar sert davranmazdım demek istiyorum, belki de davranmazdım. Ama duşa girdiği anda anlaşmayı mühürledi. Sikimin nasıl bir his olduğunu bilmeden banyodan çıkmasına imkan yoktu. Bakire ya da değil.

Sadece şimdi, onu yaymak ve onunla zaman geçirmek istiyorum.

Onu sertçe öpüyorum, onu hissetmek için açgözlüyüm ve tekrar içine girip inlemesini duymak istiyorum. Ama kendimi tutuyorum, yumuşak ve tatlı vücudu ellerimin altında kil gibi kıvrılıyor. Onu bir vücudu şekillendirebileceğiniz her şekilde şekillendirmek istiyorum. Onu kendimin yapmak istiyorum.

Ağzım göğüslerinin arasından göğsüne doğru kayıyor, karnına doğru ıslak öpücükler bırakıyor, nereye gittiğimi anladığında kasları arzu ve korkuyla kasılıyor.

"Bunu daha önce yaptın mı bebeğim?" Karnının alt kısmına doğru mırıldanıyorum ve ona bakıyorum. Bana bakıyor, yüzünün her yerinde yine sinirler var ve fark etmediğim için kendimi tekmeleyebilirim - artık çok geç. Buna odaklan.

"Hayır," diyor ama ben zaten gözbebekleri olan pasta tabaklarından anlıyorum.

"Bana güveniyor musun?"

Beni şaşırtarak sırttı. "Biraz bile değil."

Karnını ısıyorum, o da inliyor, kalçaları yataktan kalkıyor. Dilimi ısırık izinin üzerinde gezdiriyorum ve kıvranıyor.

Bebeğim, bundan çok daha fazla kıvranacaksın.

Bacaklarının arasına girip kalçalarını birbirinden ayırıyorum ve onu görünce başımın tepesinin uçtuğunu hissediyorum. Kokusu kızarmış ve şişmişti ve bunu ona yaptığımı bilmenin verdiği tatminle sikim sızmaya başladı.

Yavaş gitmek istiyorum. Onu rahatlatmak, alışması için ona bir dakika vermek istiyorum ama kendime engel olamıyorum. Sırılsıklam ve mükemmeldi ve hemen içine daldım, bacaklarını daha da ayırdım ve lanet yumruğumu amına sokmamak için kendimi zor tuttum. Yalayarak başlayalım.

Dilimi yarığına doğru sürüklüyorum ve boğuk bir inilti çıkarıyor, garip, tiz bir inilti, neredeyse oracıkta boşalmama neden oluyor. Dilimi sertçe içine itiyorum, kendimi tutmaya çalışsam da çaresizlik bedenimden dışarı sızıyor. Tüm vücut parçalarımı onun içinde istiyorum. O daracık amını doldurabilecek her şeyimin onun içinde olmasını istiyorum. Aldığı zevkten kendinden geçene kadar sahip olduğu her deliği tıkamak istiyorum.

Dilim klitorisinin etrafında dönerken başparmağımı içine sokuyorum ve kalçaları yataktan fırlıyor, elleri çarşaflara dolanıyor, bacakları kıvranıyor ve vücuduyla ne yapacağını bilmiyormuş gibi titriyor.

İşte bu, bebeğim. Dağılın.

Nefes alıp veriyor, inliyor ve neredeyse ağlayacakmış gibi sesler çıkarıyor, ellerini gözlerine götürüyor.

başını yatağa daha sert bastırarak.

"Siktir," diye haykırıyor ve ağzımı doldurduğunu hissedebiliyorum, ıslaklığı aktıkça amcığı daha da tatlanıyor, tüm vücudu titriyor.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin!" diye yarı çığlık atıyor, ama sınırdaki sıkışmış, bırakmaya korkuyor, hep kendini tutuyor.

Ani bir kararla sol elimi kalçasından yukarı kaydırıyorum ve ikinci başparmağımı sırlsıklam deliğine sokuyorum, klitorisini tamamen ağzıma alırken aynı zamanda onu gererek açıyorum.

İşe yaradı. Amı deli gibi kasılıyor, klitorisi ağzımda titriyor, bir kadından duyduğum en yüksek iniltiyi bastırmak için yumruğunu ağzına sokarken kalçaları içimde sallanıyor.

Bu böyle devam ediyor, bacakları o kadar şiddetli titriyor ki yarın yürüyemeyeceğini biliyorum. Nefes nefese kalmış, inleyen, sızlanan bir karmaşa. Sonunda klitorisini serbest bırakıyorum ve üstüne çıkmadan önce dilimle spazm geçiren girişini izliyorum. Yüzü terden sırlsıklam olmuş, titreyen dudaklarına bakıyorum, gözleri kocaman ve soyulmuş.

"Bunu tekrar deneyelim," diyorum usulca, ağzımı kapatarak. Ben tekrar içine gömülürken elim boğazına dolanıyor ve sıkıyor.

20

fiiccnzn

Nefes alamıyorum.

Beni araladı ve içimi emdi, beni ölüme terk etti, nefes almak şöyle dursun, hareket edemiyor, düşünemiyor ya da göz kırpmıyorum bile. Ama ben vücuduma nasıl oksijen alacağımı hatırlamaya çalışmadan dudaklarımı ağızıyla kapattı ve sikini tekrar içime sokarken aynı anda nefes borumu sıkmaya başladı.

Çok büyük. S'nin bana aldığı ve kendimi becermekten hoşlandığım o küçük mermi vibratörüne hiç benzemiyor. Yaklaşık bir başparmak büyüklüğünde ve anladığım kadarıyla içimde iki başparmağı ve bir dili var ve şimdi aptalca büyük sikini vücuduma sokuyor ve bayılmamamı bekliyor.

Çekiliyor ve sonra tekrar içeri kayıyor, amım onun etrafında ağlıyor, uyluklarımdan aşağı akıyor, tüm lanet hayatımda hiç olmadığım kadar ıslak. Tekrar içime girerken ağızma doğru iniyor, elini boynuma doluyor, görüş alanımın kenarlarında lekeler oluşuyor.

İçimin onunla savaştığını hissediyorum, gerilme neredeyse dayanılmaz, ancak her çekilişinde daha da sert bir şekilde içime geri itmesini istiyorum.

Bir ritim tutturmaya başlıyor, elleri boynumdan pompalarına doğru esniyor, ben umutsuzca tutunmaya çalışırken görüşüm bir aydınlanıyor bir kararıyor. Dudakları benimkilerden hiç ayrılmıyor, hiç ayrılmıyor ve ben tüm gücümü toplayıp ölü kollarımı onun sırtına doğru kaldırıyor ve tırnaklarımı derisine geçiriyorum.

Zıplıyor ve inliyor, alınlarımızı birbirine çarpıyor ve sonunda ağzını benimkinden ayırıyor, umutsuzca nefes alıyor. Bu adamla kolay kolay nefes alamayacağımı biliyorum. Her nefes kırıntısı için savaşmak zorunda kalacağımı biliyorum.

Umurumda değil.

"Benimle misin, bebeğim?"

Konuşamıyorum, cevap veremiyorum, bu yüzden tam sınırdı olduğumu bilmesini sağlamak için tırnaklarımı ona bir kez daha geçiriyorum. Ben de seninleyim.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin." İçime girerken küfrediyor ve aniden boğazımı bırakıyor, dizlerinin üzerine oturuyor ve tüm vücudumu paramparça edecek kadar sert bir şekilde içime giriyor.

"S.KTİR!" diye bağılıyor aynı anda, parmakları kalçalarımaya saplanıyor ve beni ikiye ayırmak istercesine daha da sıkıca kendine çekiyor.

Yapamam.

Kükreyen orgazm vücudumdaki her kası tamamen işe yaramaz hale getiriyor.

Dizlerinin üzerine çökmüş, yükünü içime boşaltırken, boynu titrerken, göğsünden aşağı ter akarken, benim bez bebek bedenimi aletine daha sıkı çekerkenki görüntüsü... Bu çok fazla.

Ani oksijen hücumu . . .

O çok fazla.

"Kiernan?" Deddiğini duyuyorum, sesi nefes nefese ve çığ.

"Soluyorum," diye mırıldanıyorum.

Tekrar üzerime çöktüğünü, yüzümdeki ıslak saçları düzelttiğini hissediyorum, ben uykulu bir şekilde ona bakarken, görüşüm tamamen kararıyor.

Ağzını kulağıma götürüyor ve parmaklarını nazikçe boynumda gezdiriyor.

"İyi geceler bebeğim," diye fısıldıyor. Ve sonra her şey kararır.

21

James

Tamamen gevşedi, sikimin üzerinde kendinden geçti.

İşte bu bağımlılık yaratan bir duygu.

Ondan yavaşça çıkıyorum ve bacakları açılıyor, çiğ amı ortaya çıkıyor ve içinden akmaya başlayan döl miktarı beni şok ediyor. Huşu içinde öne doğru uzanıyorum, yarığını izliyorum ve parmaklarımda, avucumda yakalıyorum . . . Elimi kaldırıyorum ve parmaklarımı birbirine sürtüyorum, ne kadar sert boşaldığımı fark ettiğimde sikim yarı kalpli bir tekme atıyor.

Yanına uzanıp nefes alışını dinliyorum ama ellerimi ondan uzak tutamıyorum, dölleri hâlâ içinden yatağa akıyor.

Aşağı uzanıyorum, girişini nazikçe yoklamaya başlamadan önce sadece bir dakika tereddüt ediyorum, hepsini yakalamaya ve içine geri itmeye çalışıyorum. Hâlâ içinde olmak istiyorum.

Kıpırdanıyor, gözleri bir aralık açılıyor ve parmaklarım dölleri amına geri itmeye devam ederken onu nazikçe öpüyorum.

"Hmnnng ..." diye mırıldanıyor.

"Uyu bebeğim," diyorum ama o çoktan dışarı çıkmış oluyor.

Sonunda amından akan su kesildi ve ben de onu nazikçe avuçladım. Ne kadar süre böyle yattığımı bilmiyorum, alnım

Elim amının üzerinde, sadece uyumasını izliyordum. Ama sonunda uyuklamaya başladım.

Zihnim uzaklara dalıyor, yumuşak teni ve mor çürükleri hayal ediyorum.

Gitmene asla izin vermeyeceğim.

22

fiiccnzn

Bugün ikinci kez sersemlemiş bir halde uyanıyorum, ancak bu sefer başım yerine vücudum çarpıyor. Üzerimden on sekiz tekerlekli bir araç geçmiş gibi hissediyorum.

Görünüşe göre bütün gün uyuyakalmışım, güneş gökyüzünde alçakta, yatak odası turuncu bir parıltıyla dolu. Doğrulamaya çalışıyorum ve irkiliyorum, tüm kaslarım bana bağıyor. Sanırım hepsini çektim, içten ve dıştan.

Karnımın üzerine yuvarlanıyorum ve kendimi yukarı itiyorum, yatağın kenarına sürünüyorum ve karnımın üzerinde kayıyorum. Daha önce giydiğim eşofmanları aramak için topallayarak banyoya gidiyorum ama o çoktan tişörtüyle birlikte onları da almış. Anal piç.

İçimi çekip duvara yaslanıyorum, kısa yürüyüş yüzünden bacaklarımın titrediğini itiraf etmekten utanıyorum.

"Bir spor salonu üyeliğine ihtiyacım var," diye mırıldandım.

Yumuşak bir kıkırdama duyuyorum ve bu sesle kızarıyorum, alt dudağımı ısıriyorum ve tekrar irkiliyorum. Kabarık, hassas ve öpüşmekten dolayı ağrıyor.

"Sanırım beni kırdın," diye homurdanıyorum, arkamı dönüyorum ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturuyorum, bu kadar rahat bir şekilde çıplak olmaya hala çok alışkın değilim.

Sırıttıyor, gözleri parlıyor ve bir şekilde daha hafif görünüyor. Daha yaramaz.

"Güzel," diyor, sesi sıcak, içime giriyor, beni göğsüne çekiyor ve çenesini alnıma dayıyor. Aynada ona bakıyorum ve alışılmadık derecede rahat görünüyor. Düşünceli ama rahat.

Bir an duraksadım ve o kızı düşünmeden edemedim - Tanya'yı ve konuştuğumuz süre boyunca onun için ne kadar salya akıttığını. Sürekli onun küçük bir aleti olması gerektiğinden bahsediyordu, çünkü bu kadar mükemmel bir yüze sahip olan hiç kimse asılı kalamazdı.

Kendi kendime gülümsüyorum ve omuzlarına ve pazularının kıvrımlarına hayran kalıyorum. Bir şekilde farklı görünüyor. Farklı görünüyor. Nazik, neredeyse.

Kendi kendime sırtıttıyorum, çünkü çığlık atan bedenimin James ve nazik kelimesi hakkında söyleyecek çok şeyi var.

Bunu söylediğim için üzgünüm, Tanya, ama onun aleti kesinlikle küçük değil.

Başını çevirip yansıma ile göz teması kuruyor, elini yavaşça omurgamda gezdiriyor ve çıplak tenimde tüylerin diken diken oluşunu izliyor. Kızımın yanağını avuçluyor ve başparmağını ileri geri sürüyor. Hâlâ pembe.

"Nereden geldin Kiernan?" diye mırıldanıyor, sesi alçak, yüzü ciddi. Tenimin geri kalanı popom gibi pembeleşiyor ve gülümseyerek başımın üstünü öpüyor. Sonra sessizce dönüp gidiyor, beni yalnız bırakmak için kapıyı arkamdan kapatıyor.

Kendimi tezgahın üzerinde yakalıyorum, kan hem başıma hem de bacaklarımın arasına hücum ediyor, midem o kadar çok kelebekle doluyor ki havaya uçtuğumdan eminim.

Derin ve sakın bir nefes alıp kendimi toparlıyorum, yüzümü yıkıyorum ve onun diş fırçasını çalıyorum. Biraz daha kötü durumdayım, kalçamda morluklar oluşmuş, boynumun bir tarafında başparmağımın izi, diğer tarafında ise utanç verici derecede koyu renkli üç çürük var. Ama duramıyorum

Yine de sırtıyor. Yatak odasına geri döndüğümde daha da geniş gülümsüyorum. Eteğimi ve gömleğimi yatağın üzerinde düzgünce katlanmış bir şekilde bırakmış, iç çamaşırlarım da kesinlikle yıkanmış. Kızarıyorum, utanıyorum ama minnettarım, kıyafetlerimi giyiyorum ve daireye geri dönüyorum. Kanepede oturuyor, siyah saçları dağılmış, bilgisayar ekranının mavi ışıltısı gözlüklerine yansımış. Artık daha az rahat görünüyordu. Aslında kaşlarını çatıyor ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum.

İşte orada.

Başını kaldırıyor ve gözleri vücudumu tarıyor, dizüstü bilgisayarını tekrar kapatıp ayağa kalkmadan önce çıplak kalçalarımda yarım saniye daha duraklıyor ve yan masadan anahtarlarını alıyor.

"Seni eve götüreceğim," diyor.

Ayakkabılarımı giyerken içimi kaplayan hayal kırıklığı hissini görmezden gelmeye çalışıyorum. Asansörlere giden koridorun yarısına gelmiştik ki aniden durdu.

"Palton var mı?" diye sorar.

Bu soru karşısında o kadar şaşırıyorum ki cevap bile veremiyorum, sadece başımı hayır anlamında sallıyorum. Kaşlarını biraz daha çatıyor ve geri dönüp daireye giriyor ve lacivert bir York U kapüşonuyla yeniden ortaya çıkıyor.

"Yukarı," diyor, sesi sinirli geliyor. Karamsar orospu çocuğu, diye düşünüyorum, ama kollarımı kaldırıyorum ve o da başımın üzerinden çekiyor. İçinde boğuluyorum, alt kısmı eteğimin kenarından daha uzun ve bana bakmak için bir adım geri atıyor.

Uzanıp kapüşonun iplerini tutuyor, çekiştirerek ona doğru düşmemi sağlıyor, diğer eliyle de elimden sarkan kollardan birini okşuyor.

"Buna alışabilirim," diyor sessizce ve sonra başını eğip beni anlamsızca öpüyor.

23

James

O asansöre binmesine izin vermek her şeyimi alıyor. Onu yatağıma geri atmak, orada kelepçelemek ve onu yüzlerce kez daha becermek, teninin her santimine boşalmak, tekrar bayılmasını izlemek istiyorum.

Uyuduktan belki bir saat sonra uyandığımda onu yan yatmış, göğsüme kıvrılmış, kollarımı ona dolamış ve burnumu saçlarına gömülmüş halde bulduğumda şaşırmıştım. Onu uyandırmaktan korkuyordum ama yapacak işlerim vardı. Meğer endişelenmeme gerek yokmuş; bir mikrofona canlı trompet çalabilirdim ve o yerinden kıpırdamazdı.

Günün büyük bölümünü ereksiyonumu görmezden gelerek ve her yarım saatte bir onu kontrol ederek çalışmaya çalışarak geçirdim. Telefonu durmadan çalışıyordu ama bakmayı reddediyordum.

Arka cebimde tekrar patladı ve çıkarıp ona uzattım.

Bunu kabul etmiyor, onun yerine gözlerini bana diyor.

"Hala numaramı nasıl aldığını söylemedin."

"Sana söyledim, yapmadım," diyorum, artık durmaksızın vızıldadığı için sinirlenerek. "Buna bakabilir misin? Tüm gün boyunca

gün."

Elimden kaptı ve gözle görülür bir şekilde solgunlaşarak aşağıya baktı.

"**K a h r e t s i n**," diyor içinden, ekran kilidini açıyor ve telefonu kulağına götürüyor.

İçime yabancı ve son derece rahatsız edici bir his yerleşirken yüzümü buruşturuyorum.

"Erkek arkadaşın mı?" Kendi kendime sorduğumu duyuyorum. Neden ona bunu soruyorum ki?

"Şşşt!" diyor.

Dişlerimi gıcırdatıyorum ve parmaklarımı kırıyorum. Lanet bir çocuk gibi susturuldun. Bunu ödeyeceksin. Sonra görüşürüz.

"Hey," diyor telefonda. "Hayır, ben tamamen iyiyim. Bir partiye gittim." Duraklıyor, yanakları alev alev yanıyor ve sanki söylediği her kelimeyi duyabileceğim kapalı bir alanda değilmişiz gibi benden uzaklaşıyor. "Şimdi eve gidiyorum." Bir dakika sessiz kaldı. "Teşekkür ederim. Sana borçluyum."

Telefonu kapatır ve nefes verirken omuzları gevşer.

"Kime borcun var?" Sesim keskin bir şekilde soruyorum. "Sj," diyor kısaca.

Konuşmaya devam etmesini bekliyorum ama etmiyor. Gözlerimi devirmemek için mücadele ederken bıkkınlık yeni ten rengim oluyor.

"Neden Sj'ye borçlusun?" "Beni korudu."

Kız. Tamam. Kaşlarımı çattım.

"Kiminle?" İç çekiyor. "Ailemle."

Neredeyse dilimi yutacaktım. Doğru ya. Hâlâ evde yaşıyor. Kahretsin. KAHRETSİN.

Arabaya doğru yürürken sessizdik. Arabaya bindi ve etrafa baktı, kaşları birbirine kenetlenmişti, sanki içinde olduğunu hatırlamaya çalışıyor ve bir şey bulamıyordu. Evet, tatlım, sen gidiciydin. Onu evime kadar taşımak zorunda kalmıştım.

Garajdan çıkıp trafiğe girdiğimizde başparmağını dalgınca ağzına götürüyor ve tırnak etlerini çiğnemeye başlıyor. Böylesine belirgin bir sinir gösterisi karşısında elim istemsizce uzanıyor, onunkini sarıyor ve ağzından çekip alıyor. Parmaklarımızı birbirine geçirerek dudaklarıma götürüyorum ve ellerimizi orta konsola koyup biraz daha sıkmadan önce parmak eklemlerini öpüyorum.

"Konuş benimle," dedim.

Nefes alıp veriyor ve ne kadar gergin olduğunu fark ediyorum. "Konuşması en kolay adam sen değilsin, biliyorsun."

"Aptallara pek tahammül edemem Kiernan, ama sen bütün gün uğraştığım aptallardan çok farklısın. Lütfen. Dene beni."

"Sana sormak istediğim şeyleri sormam gerektiğini sanmıyorum," diyor yavaşça. "Bu konuda kurallar var, değil mi?"

"Diferansiyel bir denklem olmadığı sürece, burada kural yoktur. Tamam mı? Sadece . . . sor." Sonunda ses tonum sertleşiyor. Bir talep. Lütfen, konuş benimle.

"Nedir bu?"

Oookay. Açık sözlü.

Boğazımı temizliyorum.

"Bilmiyorum." "Bunun senin için bir anlamı var mı?"

Durakladım. Gerçekten çok açık sözlü. "Evet," diyorum. Ve ne kadar ciddi olduğuma şaşırdım.

"Bunu tekrar yapmayı planlıyor musun?"

Hiç tereddüt etmeden. "Mümkün olduğu kadar." Başını arkaya eğdi ve bana baktı.

"Kız arkadaşın var mı?"

"Hayır."

"Görüştüğün biri var mı?"

Kaşlarımı çatıyorum.

"Görüşmeyi tanımla."

"Sikmek."

"Evet."

"Birden fazla mı?"

Ağzım seğiriyor. "Bazen."

Elini benimkinden çekip kalçasının üzerine koyuyor ve bana bakıyor.

"Kaç tane?"

İç çekiyorum. "Bilmiyorum Kiernan. Eğer sorduğun buysa, eve her gece yeni bir kadın getirmiyorum."

"Kaç öğrenciyle yatıyorsun?"

Gözlerimi yoldan ayırıp ona doğru dönüyorum ve gözlerinin içine bakıyorum. "Bir."

"Daha önce hiç bir öğrenciyle yattın mı?"

"Hayır."

"Sana inanmıyorum," diye alay ediyor.

Omuz silkiyorum, sinirleniyorum. "Bana ister inanın ister inanmayın. Ben hiç bir öğrenciyi becermedim."

Gözlerini kısar. "Kimsenin denemediğine inanmakta zorlanıyorum."

"Denemeleri işe yaradığı anlamına gelmez." "Benim neyim bu kadar özel o zaman?"

Gözlerimi tekrar yoldan ayırıp ona dik dik bakıyorum. "Her şeyi."

24

fiiccnzn

Evimden biraz uzaktaki kaldırımda rölantide çalışıyor.

Tuhaf hissediyorum. Kaypak. Ona dokunmak istiyorum, ama yapmıyorum. Onu öpmek istiyorum ama yapmıyorum. Onun yerine orada öylece oturup ellerime bakıyorum ve keşke gitmek zorunda olmasaydım diyorum.

"Bana bak," diyor usulca.

Gözlerimi kaldırıyorum ve ona bakıyorum. Emniyet kemerini çözüp konsola doğru eğilirken ve dudaklarını hafifçe dudaklarıma bastırırken yüz ifadesi yumuşak. İç çekiyorum, o da nefes alıyor, dili ağzımın içine giriyor, parmakları boğazıma doğru kayıyor.

Kendini tutmuş gibi görünüyor ve nefes nefese geri çekiliyor. Sonra kapıya doğru başını sallıyor.

"Git."

Kemerimi çözüp dışarı çıkıyorum, kapüşonunun eteklerine uzanıp çıkarmadan önce bir an tereddüt ediyorum. Başını sallıyor.

"Sende kalsın. Yarın seni ararım. Şimdi git."

Sırıtiyorum. "Evet, baba." Ve sonra kapıyı arkamdan kapattım.

Yatağıma uzanıp tavana bakıyorum, merdiven çıkmaktan kalçalarım ağrıyor ve ellerimi ağzıma kapatıyorum

Sinirden, heyecandan, sevinçten çılgık atmamak için kendimi zor tutuyorum. Telefonum titriyor ve bilinmeyen numaraya kaşlarımı çatarak açıyorum.

Şanslısın ki bunu duymak hoşuma gidiyor, yoksa dayığı hak etmiş olurdun.

Sırıttım ve ona geri mesaj attım.

Şanslısın ki şaplaklarını seviyorum yoksa pişman olurdun.

Bunu söyleyerek

Siktir git, Kiernan.

Beni sevdiğini biliyorsun.

Gönder tuşuna basar basmaz donup kaldım, ona böyle bir mesaj attığım için kelimelerle ifade edilemeyecek kadar utandım. Aman Tanrım, aman Tanrım, benimle bir daha asla konuşmayacak. AMAN TANRIM. Hasta olacakmışım gibi hissediyorum. Hayatım boyunca hiç bu kadar utanmamıştım. Ama sonra telefonum tekrar çaldı.

Ne dilediğine dikkat et

Titriyorum, tüm vücudum zevkten çatlıyor, ağrıyan amım sıkılıyor, zaten daha fazlası için açgözlüyüm. Onu telefonuma Profesör J. olarak kaydederken kendi kendime gülümsüyorum. Gecenin geri kalanını ders çalışarak geçiriyorum ve o gece geç saatlerde elim bacaklarımın arasında ve dudaklarımda onun adıyla uykuya dalıyorum.

25

James

Cuma sabahı eğitim grubum ... fena değil. Programda bu kadar ileri gidebilen çok fazla öğrenci yok ve bu grup tamamen işe yaramaz değil. Sayıları çok az olduğu için genellikle kampüs barlarından birinde buluşuyoruz, böylece yemek yiyebiliyorum. Cuma günlerine her zaman olabildiğince çok ders koyuyorum çünkü sadece ciddi öğrenciler gelmeye zahmet ediyor ama bu da bana yemek için zaman bırakmıyor. Ben de olmuştur cevap vermek onların sorular hakkında yarım saat boyunca rasyonel eşitsizlikler üzerinde çalıştım. Bunlar iyi sorular, adil sorular ve ilk kez cevaplamaktan çekinmiyorum, ancak onları Kiernan'la karşılaştırmaktan kendimi alamıyorum. Bu çocuklar muhtemelen ondan kaç beş, bazıları altı yıllık eğitim almışlardı ve bahse girerim o her birini sudan çıkarırdı. Onu öğrenirken izlemek

Neredeyse onun boşalmasını izlemek kadar ateşli.

Sabırla başka bir numunenin üzerinden geçiyorum, bir defteri çeviriyorum ve ... lanet olsun, bu kızın adı neydi ... Denise mi? Yanlış.

"İşte. Mesele bu. Bunu düzeltin ve diğer her şey dengeye gelsin.

İşinizin geri kalanı iyi görünüyor."

Sandviçimden bir ısırık alıyorum ve sonra masanın bir dakikadan uzun süredir sessiz olduğunu fark ediyorum.

"Ne?" Ben soruyorum.

Gruptakiler birbirlerine yan yan bakarken ben de gömleğime bakıyorum. Mayonez falan mı döktüm?

"İyi misiniz Profesör?" diye soruyor biri. Ona bakıyorum ve sonra ağzı hafifçe açık duran Denise'e bakıyorum. Bu beni kıllanmış hissettiriyor.

"Neden olmayayım ki?" Şak diye söyledim.

Biri boğazını temizliyor ama masanın üzerinde titreyen telefonum dikkatimi dağıtıyor. Çeviriyorum ve elimde olmadan -Dudaklarım seğiriyor. Kiernan. Kulağıma götürürken ekranı kaydırıyorum.

"Bu bekleyebilir mi?" Selamlıyorum. "Meşgulüm."

"Bugün kime işkence ediyoruz? İnsanlara mı hayvanlara mı?"

Küçük pislik. "Sen, eğer bana ne istediğini söylemezsen."

"Sadece hâlâ bir pislik olduğundan emin olmak istedim, hepsi bu" diyor.

Kaşlarımı çatıyorum, bardağımdaki buğuyu siliyorum. "Bunun için zamanım yok. İnsanlara bir şeyler öğretiyorum."

Gülüyor ve sikim masanın altında seğiriyor. Çok güzel.

"O zaman kesinlikle hala bir pisliksin."

"Senin için bebeğim, her zaman."

Keskin nefes alışını duyuyorum ve göz kırpmıyorum, ona bu şekilde bebek dediğim için kendime şaşıyorum. Karanlıkta yatakta düşürmek bir şeydir, ama yarım düzine öğrencinin önünde telefonda sıradan bir konuşmada?

Onlara bakıyorum ve duraklıyorum, hepsi açıkça bana bakıyor, birkaçı düpedüz ağzı açık.

"Beni sonra arar mısın?"

diye sorar. "Belki."

"Lütfen, baba?"

Gözlerimi kapadım ve sessiz bir dua gönderdim. Şu anda zihinsel olarak buna hazır değildim.

"Evet, seni sonra ararım. Şimdi siktir git."

Tekrar gülüp telefonu kapatıyor ve ben kendimi siyah ekrana bakıp keşke kapatmasaydı diye düşünürken buluyorum.

"Profesör?" Josh diyor. "Evet."

"Evlen onunla."

Hepsi aynı fikirde.

"Hepinizi hayal kırıklığına uğrattıyorum, biliyorsunuz," diye yakınıyorum ve onlar da kıkırdıyorlar.

Ama duyabildiğim tek kahkaha onunki.

26

fiiccnzn

Bebeğim.

Sikeyim. Ben. Adam sürprizlerle dolu.

Onu ders arasında bir hevesle aramıştım, gelmeyeceği belli olan bir mesaj için telefonumu kontrol etmekten bıkmıştım. Cevap vermesini beklemiyordum. Ve kesinlikle bana bebeğim demesini de beklemiyordum.

Birlikte olduğumuz tek ders olan İngilizce dersine girerken SJ bana bakıyor. Yerime oturup eşyalarımı çıkarırken göz temasından kaçınıyorum.

"Güzel kapüşonlu," diyor.

"Kapa çeneni."

"Sonunda bir erkekle Fransız öpücüğü mü yaptın Kiernan?"

diye alay ediyor. "Daha önce de bir çocuğu öptüm, seni pislik."

Ama ben

Yüzüm kızarıyor, çünkü Connor ve Çarşamba gecesi partide Graham'la olan iğrenç öpüşme dışında, aslında hiç öpüşmedim. Pek sayılmaz. Doğru düzgün değil, artık doğru düzgün hissetmenin ne demek olduğunu biliyorum.

"Kiernan ... bir erkekle öpüşmekten fazlasını yaptın mı?!"

Hiçbir şey söylemiyorum, saçlarımın aramızdaki karanlık bir perde gibi düşmesine izin veriyorum. Kolumun arkasını çimdikliyor ve öğretmen içeri girip herkesin susması için elini sallayınca irkiliyorum.

"Ne yaptın sen?" diye tıslıyor bana.

"Hiçbir şey," diye fısıldıyorum.

"Yalan söylüyorsun. Neden yalan söylüyorsun?"

"Sarah-Jean!" Bay Moore tersledi. "Sınıfla paylaşmak ister misiniz?"

Sj ağzını kapatıyor ve dişlerini sıkıyor. Yapabildiği anda bir sorgulamaya maruz kalacağımı biliyorum, bu yüzden hızlı bir mesaj yazıyorum.

Arkadaşım sorular soruyor. Ne söyleyeceğimi bilmiyorum. onu

Dudağımı ısırıyorum, kızacağından endişeleniyorum ama başka ne yapacağımdan emin değilim.

Ona o kadar sert sikildiğini ve bayıldığını söyle.

Gözlerimi kısıyorum.

Boğuldu mu demek istiyorsun? Ve bunu ona söyleyemem. Söyle. kim olduğunu sor

Yal
an

Beni çok iyi tanıyor. İşe
varamayacak

Bekliyorum, endişeyle tırnak etlerimi kemiriyorum, biraz midem bulanıyor.

Eğer ona güveniyorsan, gerçeği söyle.

Kaşlarım çatıldı. Dondum kaldım.

Ona güveniyorum. Ama bu konuda
endişelenmiyor musun?

Eve
t

Peki, ona senden bahsetmemi neden sorun
etmiyorsun?

Çünkü bekaretini yeni kaybettin ve bu konuda biriyle konuşmak istediğini varsayıyorum.

Gözlerimi kırıştırdım, tam anlamıyla şok olmuştum. Söylemesini beklediğim onca şey varken, bu değildi.

Ona bir partide başımın belaya girdiğini ve beni eve senin götürdüğünü söylerim. Muhtemelen tacizden dolayı dikkati dağılacaktır, biraz korumacıdır

Bu sefer cevap vermekte yavaş davranıyor.

Bu konuda benimle de konuşabilirsin. Eğer ihtiyacın olursa

Hayır efendim. Yedi kişiyle görüşüyor olabilirdim ama "cinayetin" neye benzediğini bilmek

Tekrar söyle.

Bir adamı öldürecekmiş gibi görüldüğün için Ben mi?

Ef

Onu kızdırma fırsatıyla midem lezzetli bir şekilde kasılırken donup kalıyorum ve koltuğumda çok fazla kaymamaya çalışıyorum.

Siktir git, JAMES.

Yüzünü hayal ederek sırtıyorum ama sonra telefonum elimde titremeye başlayınca panikliyorum. SJ omzunun üzerinden bakıyor ve ekranımda Profesör J'yi görünce ağzı açık kalıyor.

"Aman Tanrım," diye tısladı bana. "Sen CİDDİ misin?"

"Şimdi olmaz," diye mırıldanıyorum, aramasını reddediyorum, yüzüm sıcak. Tekrar çalmaya başladı.

SJ ağzını kapatıyor, gözlerini kocaman açıyor ve çalan telefona bakıyor.

Tekrar reddediyorum ve vücudumu meşru bir paniğin kapladığını hissediyorum.

Buna çok kızacak. Kahretsin.

B i r kez titriyor ve korku filmi izler gibi tek gözümü kapatıp metne bakıyorum.

Özel bir yere gitmek için 3 dakikan var. Ve lanet telefonu açacaksın, Kiernan.

Sınıftayım!

Tik tak. 2 dakika kaldı.

Yutkunuyorum, SJ omzumun üzerinden açıkça onun mesajını okuyor, hatta yanakları pembeleşiyor. Elimi havaya kaldırıyorum.

"Kiernan?"

"Tuvalete gitmem gerek."

Elini sallayıp konuşmaya devam ediyor ve ben hızla kalkıp kapıya doğru ilerlerken SJ ile göz temasından kaçınıyorum.

Bana ne yaptıracak?

Boka batmış durumdayım.

27

James

Öfkeden kuduruyorum. Bu kadının hayatımda tanıdığım herkesten daha fazla tavrı var ve dünyada tek istediğim onu becermek.

Saatın ilerleyişini izliyorum ve sonra arıyorum. Eğer cevap vermezse, lanet olası evine gideceğim. Ama sürpriz bir şekilde ilk çalışta açtı.

"Merhaba," diyor. Sesi gergin ve nefes nefese, sanki koşuyormuş gibi geliyor.

"Yalnız mısın?"

"Evet."

"Nerede?" "Tuvalet kabininde."

"Güzel. Pantolonunu çıkar."

"Ne?" diye fısıldayarak bağıyor. "Burası halka açık bir lise tuvaleti!"

"Bunu ukalalık etmeden önce düşünmeliydim. Al. Çekil. Senin. Pantolonun."

Ağır ağır nefes alıyor, belli ki kızgın, ama ritmindeki aksaklıktan onun da tahrik olduğunu anlayabiliyorum.

"Şimdi, Kiernan."

Bir hışırtı duyuyorum ve gözlerimi kapatıyorum, onun ince kalçalarını, yuvarlak kığını, şişmiş pembe amını hayal ediyorum. Tadının nasıl olduğunu hatırladıkça sikim kotumun içinde bir katır gibi tepiniyor, prekumla ıslanıyor. Onun dar, ıslak amcığına girmenin nasıl bir his olduğunu.

Sikeyim.

Onun yüzünü görmem gerek. Bunu görmem lazım. Bu yüzden Facetime'a basıp bekledim, sikim ağrıyordu ve cevap verdiğinde içimdeki kıpırtıyı görmezden gelmeye çalıştım ve telefonumun ekranında onun kızarmış, çilli yüzünü gördüm.

"Sana söyleneni yaptığını göster bana."

Ekranı aşağı doğru eğiyor, pantolonu çözülmüş ve dizlerine kadar inmiş.

"Çıkar onları dedim."

İnliyor, gözleri yana kayıyor, açıkça dehşete düşmüş. Ama onun açığa çıkmasına ihtiyacım var. Bunun ciddiyetini hissetmesini istiyorum. Herkesin onu görebileceği, herkesin içeri girebileceği, herkesin onunla konuşabileceği o lanet kabinde çıplak olmasını istiyorum.

"KAPALI!"

Telefonu bir şeyin üzerine koyuyor ve pantolonunun geri kalanını kaydırarak çıkarıp kapıdaki kancaya asıyor.

"Külot," diyorum, nefes nefese kalmış gibi görünmemeye çalışarak.

Adrenalin ve korkudan gözle görülür bir şekilde titriyor ama kocaman, titrek bir nefes alıyor ve onları da çıkarıp kot pantolonunun cebine sokuyor.

"Aferin kızıma," diye inliyorum onu yarı çıplak ve korkmuş bir halde izlerken. "Çok iyi bir kızsın Kiernan. Şimdi gömleğini giy."

Kızarıyor ve memnun görünüyor, ama tişörtünü çıkarıyor ve sütyen giymediğini görünce hoş bir şekilde şaşıyorum. Ağzım sulanıyor, dişlerimin arasındaki mükemmel, sıkı, kahverengi meme uçlarının hissini hatırlıyorum.

Parmaklarını birbirine doluyor, her zaman sinirlerini ele veriyor. Sana o parmaklarla yapabileceğin daha iyi bir şey vereceğim.

"Tezgâha yaslan."

Yapar ve göğsü kabarmaya başlar.

"Bacaklarını ayır."

Kıpkırmızı oluyor, onu daha önce hiç görmediğim kadar kırmızı, ama bacaklarını açıyor, kendini genişçe açıyor ve bunu görünce dizlerimin üzerine çökebilirim.

"Bana amını göster Kiernan," diye homurdanıyorum.

İki eliyle aşağı uzanıyor ve tereddüt ediyor, parmakları titriyor ama söyleneni yapıyor ve dudaklarını sonuna kadar açıyor. Ekrandan bile sırlıklam olduğunu görebiliyorum, lanet olası damlıyor ve hiçbir şeyi onun lanet olası yarığına burnumu sokmak istediğim kadar kötü istemedim.

"Orta parmağını amına sok, bebeğim."

Bunu hemen yapar, başı geriye düşer, gözlerini kapatırken dudaklarından alçak bir inilti çıkar, kaşları çatılır, göğüsleri kabarır.

"Pompa," diyebildim.

Biraz daha aşağı kayıyor, parmağını kendi içine pompalarken çömelmiş gibi eğiliyor ve parmağını ıslaklığıyla kaplıyor. Parmağını her çekişinde, floresan ışıkları altında parlayan uyarılmışlığını görebiliyorum.

"Daha sert."

Eliyle ciddi bir şekilde kendini becermeye başlıyor, kalçaları onu karşılamak için yükseliyor, parmağını olabildiğince sert bir şekilde içine sokuyor. İzin almadan bir parmak daha ekliyor ama buna izin veriyorum çünkü ağzından çıkan inilti hayatım boyunca duyduğum en ateşli ses.

Ama sonra donup kalıyor -yüzünde saf bir panik- ve ben seslerin ve kahkahaların yankılarını duyuyorum.

Burada biri var! diye bağırıyor, ayağa kalkmaya çabalıyor.

Ona ters ters bakıp başımı hayır anlamında sallıyorum ve ekranında belireceğini bildiğim bir mesajı hızla ona gönderiyorum.

Sakin durayım deme.

Dehşete düşmüş görünüyor, şakaklarında terler oluşuyor ama meme uçları daha da geriliyor ve ben memnun bir şekilde gülümsüyorum çünkü ona söyleneni yapacağını zaten biliyorum. Doğrudan kameraya, yani bana bakıyor.

tekrar durak duvarına yaslandı ve benim için kendini açtı, amcığı sıkılıyor ve döl akıyordu.

Üç parmağını uzatıyor ve bekliyor. Soruyor.

Ağzımı açıp başımı sallıyorum. Üç parmağını da içine sokarken bana bakıyor, o kadar derin ki, sanırım boşalacak olan benim.

28

fiiccnzn

Beynim ve vücudum çıldırıyor.

Daha önce hiç deneyimlemediğim bir adrenalin damarlarımda dolaşıyor, ben kendimi tamamen açmışken, dölleri giristen aşağı ve kıcıma doğru akarken, onun açgözlü gözleri amıma yapışmışken, kendimi -SERT- acı çekmeden beceribildiğim kadar çok parmakla becerirken, iki rehberlik danışmanın peynirin fiyatı hakkında konuşmasını dinliyorum.

Elimi lanet bir rodeo kraliçesi gibi sürüyorum, o kadar kaygan ki tüm avucum kaplanıyor, kendimi daha hızlı ve daha hızlı becerirken başparmağımın kıcı klitorisimi ovuyor.

Seslenmemek, inlememek, adını haykırmamak için ağzımı kapalı tutuyorum.

Hayatımda hiç bu kadar dehşete düşmemiş, hiç bu kadar açığa çıkmamış ya da hiç bu kadar tahrik olmamıştım.

Siktir, boşalacağım, boşalacağım!

Ama o biliyor ve çılgınca başını hayır anlamında sallıyor, bana ters ters bakıyor ve sadece bir bakışla beklememi talep ediyor.

Kendimi yavaşlamaya zorluyorum, elimi kaydırıyorum, böylece klitorisimdeki baskı ortadan kalkıyor ve ekranda bir mesajın açıldığını görüyorum.

Bana kıcını göster.

Panikliyorum, kalbim yepyeni bir dehşet seviyesine yükseliyor, ama yüzündeki bir şey bana dediğini yapmazsam sonsuza dek pişman olacağımı söylüyor, bu yüzden -terleyerek- arkamı dönüyorum ve eğilip yanaklarımı açarak ona bakıyorum.

Ağız açık kalıyor, yüzü kızarıyor ve tüm vücudunu görebilmem için telefonu bir şeyin üzerine koyarken açısının değiştiğini görüyorum.

Tanımadığım bir ofiste, koyu renkli ahşap bir masanın kenarından kalçaları görünüyor, kemerini çözüyor ve kot pantolonunun fermuarını açarak sikini boxer'ından dışarı çıkarıyor.

Ekranı görebilmek için o kadar çok krank çevirmekten boynum ağrıyor ama avuçlayıp elini sikinin ucunda gezdirirken başı prekumdan parlayan sikini görünce ağızım sulanıyor.

Kıcını da amın kadar ıslak görmek istiyorum.

Ona daha önce kıcıma hiç dokunmadığımı söylemeliyim. Ona şu anda ne kadar korktuğumu söylemeliyim. Ama nedense -neden olduğundan emin değilim- dediğini yapmaya o kadar zorlanıyorum ki kendimi arkama uzanırken buluyorum, orta parmağımı amımda döndürüyorum ve nazikçe kış deliğime doğru sürüklemekten önce ıslatıyorum. Yavaşça dönüyorum, vücudum bu beklenmedik his karşısında kenetleniyor.

Wetter

Hareketi tekrarlıyorum, uyarılmışlığımı dışarı çıkarıyorum ve kıcıma doğru sürüklüyorum, kış deliğime her dokunduğumda amım sıkılıyor, tüm alt yarım tam bir spazm içinde.

Parmağını kıcına sok Kiernan.

Banyodaki kadınların çıktığını, odanın sessizleştığını duyuyorum ve omzumun üzerinden ona bakıyorum, eli sikine sarılmış ve sertçe pompalıyor.

"Evet, efendim," diyorum.

Sonra orta parmağımı kıcıma sokuyorum.

29

James

"Efendim" o kadar beklenmedikti ki, şaşkınlıkla geldim, başım sandalyenin arkasına çarptı, gömleğimin her tarafına cum fişkırdı, toplarım boksörümün içinde spazm yaptı.

"Diğer elini de amına sok!" İniliyorum. "Hemen şimdi boşalmanı izlemem gerek!"

Bunu yapıyor, parmağını yavaşça ve çekingen bir şekilde kışına sokup çıkarırken diğer elini açgözlülükle beceriyor. Bacaklarının titremesini, sırt kaslarının gerginlikle sıkılmasını, kışının büzülmesini ve parmağını daha da sert emmesini izliyorum ve sikim onu görünce sızmaya devam ediyor, lanet olası kıyafetlerimin her tarafına dökülmeye devam ediyor.

"Gel bebeğim," diyorum. "Hemen şimdi gel."

Sert bir inilti, neredeyse bir homurtu çıkarıyor ve tüm vücudu kilitleniyor - kafası tavana doğru eğiliyor - deli gibi titrerken ağzı gevşiyor. Parmağını kışından çıkarıyor ve yana doğru düşerken kendini yakalamak için o elini kullanıyor, vücudu pes ediyor, nefes nefese, terli, sıcak bir karmaşa.

Nefes alması için ona bir dakika veriyorum, güzel vücudunun gerginlikten yavaşça kurtulmasını izliyorum ve

Elimi birkaç kez daha şaftımın uzunluğunda yukarı ve aşağı hareket ettirdim, cum hala acımasızca dışarı sızıyordu.

Sonunda kendini toparladı ve bana doğru döndü, gözleri parlıyordu.

"Artık giyinebilirsin."

Dengesini yeniden bulana kadar duvarları kaldıraç olarak kullanarak sersemlemiş bir halde kıyafetlerini giyiyor.

"Bir daha sana bir şey yapmanı söylediğimde, onu yapacaksın," diye tehdit ediyorum. "Bana bir şey demeni söylersem, yaparsın. Anladın mı?"

Aptalca başını sallıyor.

"Gidip yüzünü yıkayacaksın. Nefes alacaksın. Sonra da sınıfa geri döneceksin. Anladın mı?"

Tekrar başını sallıyor.

"Aferin kızıma," diye mırıldanıyorum, göğsüme sıcaklık doluyor. "Seni sonra ararım."

"Teşekkür ederim," diye fısıldıyor.

Teşekkür etmeyi hatırladı. . .

Boku yedim.

30

fiiccnzn

SJ saygınlığıma dokunmamaya karar vermiş gibi görünüyordu ve sınıfa geri döndüğümde yüzüm patlıcan rengine olmasına rağmen hiçbir şey söylemedi. Belki de sadece garip davrandığımı düşündü - aklından geçen ilk şeyin "Kiernan banyoda çıırılçıplak soyundu ve üniversite profesörü için kamera karşısında kendini amından ve götünden becerdi" olması pek olası değildi. Tek söylediği bunu sonra konuşuruz oldu. Ona tüm hafta sonu meşgul olacağımı söyledim.

Bugün ondan bir daha haber alacağımı sanmıyordum. "Beni daha sonra arayacağını" söylediğinde, belki Pazar günü gibi bir şey bekliyordum. Ya da hiç. Ama sürpriz bir şekilde saat dört buçuk civarında aradı, tam duştan çıktığım sırada telefon tezgahın üzerinde yüksek sesle titriyordu.

"Alo?" İçimde kelekler patlarken nefes nefese söylüyorum.

"Merhaba." Bir hışırtı duydum, sanki ceketini giyiyormuş gibi.

ve el değiştiriyor. "Ne yapıyorsunuz?"

Yüzüm kızardı. "Um . . . Duştan yeni mi çıktım?"

Yüksek sesle nefes veriyor. "Şu anda seninle Facetime yapmak için can atıyorum ama sanırım bir banyo karşılaşması yeterliydi

bugün ikimiz için de."

"Teşekkür ederim, efendim." İnliyor ve ben kıkırdıyorum.
"Bu gerçekten hoşuna gitti, ha?"

"Tahmin bile edemezsin," diyor karanlık bir sesle.
"Neredeyse gülüşün kadar hoşuma gidiyor."

Havlumla saçlarımın uçlarını kurulayarak sifonu çekiyorum.

"Bütün kız arkadaşların sana efendim mi diyor?" Telefonumu düşürürken aynı anda ağzım açık kalıyor. Hay sikeyim. Tam bir aptalım. Geri almak için çabalıyorum ve kusacakmışım gibi hissediyorum. Kız arkadaş mı?! Benim neyim var böyle?!
"Benim olduğunu düşünmüyorum demek istemedim."

"Nefes al, Kiernan. Her şey yolunda."

"Öyle demek istemedim. Bu lanet olası utanç verici," diye homurdanıyorum. "Bu çok sevimli."

"Eee?" Tersliyorum. "Öyle mi? Kadınlarınızın size efendim demesini sağlıyor musunuz?"

Gülüyor, derimi ayak parmaklarıma kadar karıncalandıran sınırsız bir kahkaha.

"Daha önce kimse bana sınıf dışında efendim dememişti. Ben de kimseden bunu istemedim."

"Peki, neden bana soruyorsun?" Sızlanıyorum.

"Sana sormuyorum Kiernan. Sana söylüyorum."

"Ama neden?" Suratımı asıyorum, sinirleniyorum. "Efendim," diye ekliyorum, sinirli bir şekilde de olsa. "Çünkü siz bu tür şeyleri söyleyecek bir kadın değilsiniz.

Bu kadar kolay. Ve bana çok ama çok nadiren meydan okunur." "Kızlar tarafından mı?"

"Herhangi biri tarafından."

Titriyorum, sesindeki alt akım karnımın alt kısmının biraz daha dönmesine neden oluyor.

"Evde duş alıyorsun, değil mi? Senin evinde?" diye soruyor aniden, sesi biraz keskin.

"Evet?"

"Yola çıkıyorum. Bir saat içinde orada olurum. Yoğun saatlerde."

Ağzım açık kaldı, tamamen şaşırmıştım. "Tam olarak neden yoldasınız?" Sesim çok kısık bir şekilde soruyorum.

"Seni yemeğe çıkaracağım."

"Neden?" Artık tamamen ciyaklamaya başladım.

"Çünkü bunu hak ettin, bebeğim. Bir saat içinde görüşürüz." Ve sonra telefonu kapattı.

Bay Hugo Boss ile gerçek bir randevuya uygun olabilecek temiz kıyafetler bulmak için acele ediyorum. Kahretsin.

Derin bir nefes alıyorum, telefonumu kaldırıyorum ve tekrar arıyorum. SJ ilk çalışta açtı.

"Seninle konuşmuyorum," diye burnunu çekiyor. "SJ, bu acil bir durum."

İç çekiyor. "Matematik sınavımdan sadece yüzde doksan dokuz aldım' acil durumu mu? Ya da 'Connor beni öptü ve şimdi lezbiyen olduğumu düşünüyorum' acil durumu mu?"

"Profesör beni yemeğe çıkarmak için buraya geliyor ve acil giyecek hiçbir şeyim yok."

"On beş dakika içinde orada olacağım."

31

James

Sinirlerimi yatıştırmak istemiştim. Eve gidip duş almak ve onun o banyoda aklımı başımdan alan, retinama kazınmış görüntülerini düşünmemeye çalışmak istiyordum. Ama duşumu bitirdiğimde, yola çıkmaya karar vermiştim bile. Daha kurulanmadan tekrar sertleşmişim.

Onu bir randevuya çıkarma fikri beni biraz tedirgin ediyor, çünkü fakültedeki pek çok kuralı ve muhtemelen birkaç yasayı görmezden geliyorum. Ama gerçek şu ki, eğer lise son sınıf öğrencisiyse - kahretsin, şu anda bunu gerçekten haklı çıkarıyor muyum? - on sekiz yaşına birkaç aydan fazla kalmış olamaz ve personelin geri kalanı öğrencilerini becermiyor gibi değil. Liselileri değil ama...

Dürüst olmak gerekirse, kazara bekaretini bozma olayını göz önünde bulundurarak bizden birine bahsedeceğini düşünmüştüm. Akıllı bir kız olduğunu biliyordum ve biraz sağduyulu davranacağını varsayıyordum, bu yüzden ona bu konuda sessiz kalmasını söylemenin gerekli olduğunu hissetmedim. Ama arkadaşına ne söylemesi gerektiğini bana sorması beni şok etmişti. Bizden kimseye bahsetmeyi planladığını hiç sanmıyorum ve ona olan sevgimin de saygım kadar hızla arttığını görüyorum.

Ben
buradayım

Sadece 5 dakikaya daha
ihtiyacım var.

Seni şimdi görmek
istiyorum

10 dakika
sonra

KIERNAN

5 dakika xo

Acele
edin

Bana mesaj atmayı kes o
zaman.

Telefonuma bakıp yüzümü buruşturuyorum. Tam bir pislik.

Normalde yattığım kadınlara hiç benzemiyor. Tek ortak noktaları hepsinin zeki olması. Ama çoğu benim yaşıma yakın, bazıları daha yaşlı, genellikle akademisyen ve neredeyse her zaman biraz gösterişçiydi. Avukatım ve bazen arkadaşım olan Gerald bana Fransız olarak doğmam gerektiğini söylerdi. Sofistike Fransız kadınlarına bayılırmışım. Neden bu kamyoncu ağızlı genç orospu beni dizlerimin üzerine çöktürdü, hiçbir fikrim yok.

Yedi dakika sonra, tedbiri elden bırakıp arabadan iniyorum ve ön verandaya doğru yürüyorum. Tam elimi kapı ziline doğru kaldırdığımda ön kapı uçarak açılıyor ve nereye gittiğine bakmadan göğsüme doğru hızla geliyor.

Onu sabitlemek için omuzlarından tutarak bir adım geriye doğru tökezliyorum ve sırtımdan kendimi alamıyorum.

"Merhaba," dedim.

"Merhaba," diyor başka bir ses, şüpheli görünümlü bir sarışın bizimle birlikte verandaya çıkıyor, kollarını göğsünün üzerinde savunmacı bir şekilde kavuşturmuş.

Kiernan elime uzanmadan önce arkadaşıyla benim aramda endişeli bir bakış atıyor ama ben bir an duraksıyorum, bunu doğru yapmak istiyorum. Sayılır. Birini etkilemek zorunda kalmayalı uzun zaman oldu. Görüştüğüm birinin arkadaşları ya da ailesiyle en son ne zaman tanıştığımı gerçekten hatırlamıyorum.

Elimi sarışına uzattım ve kaşları tavana vurdu.

"Ben James," diyorum. "Sen de olmalısın. SJ?" Doğrulamak için Kiernan'a bakıyorum. Bir kez başını salladı, biraz şaşkın görünüyordu.

SJ elimi tutuyor ve ben diğer kolumu Kiernan'ın beline dolayıp başının üstüne bir öpücük bırakırken el sıkışıyoruz.

"Güzel kokuyorsun bebeğim," diye mırıldanıyorum.

Ağzı açık kalırken SJ'in elini bırakıyorum. Evet. Dalga geçmiyorum. Kiernan'ı nazikçe arabaya doğru yönlendirerek, "Tanıştığımıza memnun oldum," diyorum.

Tüm bu süre boyunca sersemlemiş gibi görünüyor, SJ ben kapıyı açıp onun binmesini bekledikten sonra kapıyı kapatıp sürücü tarafına geçerken a r k a m ı z d a n bakıyor.

"Emniyet kemerini tak," diye söyleniyorum, o da camdan dışarı, arkadaşına bakıyor.

"SJ'yi daha önce hiç suskun görmemiştim," diyor. "Bana bir dakika izin verir misin lütfen?"

"Lanet olası emniyet kemerini taktıktan sonra bir dakikan olabilir."

"Çok patronluk taslıyorsun. Tanrım."

"Ve sen de tam bir baş belası. İşte buradayız. Koy. Üzerinde. Senin. Emniyet kemerini tak."

İç geçiriyor ve göğsünde sürükleyerek yerine oturtuyor, ben de neredeyse rahatlayarak iç çekiyorum ama sonra dilini bana doğru uzatıyor.

Keskin bir sağa dönüp bir parkın yanındaki boş bir otoparka giriyorum. Hava kararıyor, yalnızız ve kızın gergin görünmek gibi bir özelliği var.

Emniyet kemerimi çözüyorum ve arabadan iniyorum, dışarıda yavaşça yürüyorum, bunu yaparken ön camdan ona bakıyorum.

Yolcu tarafındaki kapıyı açtım ve başımı salladım.

"Çık dışarı. Şimdi."

Hemen arabadan dışarı fırlıyor. "Özür dilerim," diyor, sesi biraz gıcırtılı. "Verandamda dikilmeni beklemiyordum. Ya da arkadaşım ile konuşmanı. Onun da bunu beklemesine imkan yok. Düşündüm ki . . . Bunun gizli bir şey olması gerektiğini düşündüm ve düşünmüyordum ve gerçekten üzgünüm-"

Parmağımı dudaklarına götürüyorum ve konuşmayı kesiyor.

"Çok geç Kiernan." Boynunun arkasını kavrayıp onu döndürüyorum ve doksan derecelik bir açıyla eğilip kollarını koltuğuna dayaması için aşağı itiyorum. Elimi kalçasının dış kısmında gezdirip güzel elbisesinin yumuşak kumaşından bir avuç yakalıyorum.

"Bu gece çok güzel görünüyorsun," diyorum usulca ve sonra elbisesini sonuna kadar yukarı itiyorum, kolumu geri çekiyorum ve ona bir şaplak atıyorum.

32

fiiccnzn

Tanrım.

Tüm vücudum temasla zıplıyor, ama meme uçlarımın sıkılaştığını da hissedebiliyorum. Onun için anında ıslandım. Bunun için ıslandım.

SMACK.

Alnımı orta konsola dayayarak alçak sesle inliyorum. Neden bu kadar iyi hissettiriyor? Bu kadar iyi hissettirmesi mi gerekiyor?

SMACK.

"Siktir," diye inledim.

ŞAK.

"Dilini göreceğim TEK zaman"-SMACK-"- SMACK-"sikimi yaladığın zamandır." "Anladın mı?"

Başımı
sallıyor

um.

ŞAK.

"Evet!"

Bağırıyorum.

SMACK.

"Evet, ne."

"Evet, efendim!"

Kalçalarımın tutup beni arabadan çekerken kemerin cılgınca şingirdediğini ve nefes nefese kaldığını duyuyorum, beni yüzüne çevirirken elbisem aşağı düşüyor, parmakları kabaca saçlarımın arkasını kavıyor.

"Bana anladığını göster Kiernan."

Onu memnun etmek için çaresizce asfaltın üzerinde dizlerimin üzerine çöküyorum. Şehrin öbür ucundan geldi, beni kapıdan aldı, kirli bir sır olmadığımı açıkça belirtti ve beni herkesin önünde bir akşam yemeğine çıkarmak üzere. O . . . Dürüst olmak gerekirse mükemmeldi ve eli sikinin dibine sarılmış, ucu dölle parlayan bir şekilde orada dururken birden ona bu kadar zor anlar yaşattığım için pişman oldum. Tereddüt ediyorum, sinirlerim tepeme çıkıyor, ne yapacağımı bilemiyorum.

Başımı kaldırıp ona bakıyorum, kaşmir kazağının içindeki göğsü kabarmış, gözleri kararmış.

"Bana ne yapacağımı söyle?" Fısıldıyorum.

Yüzü biraz yumuşuyor, parmakları kavrayışını gevşetiyor ve eli başımın arkasını hafifçe okşuyor.

"Ağzını aç," diyor. Sesi biraz gergin geliyor.

Hemen yaparım.

"Dudaklarını etrafıma sar. Dişlerine dikkat et."

Öne doğru eğilip onu yavaşça ağızma alıyorum, çenemi onun büyüklüğüne göre daha geniş açıyorum, garip, baş döndürücü, tuzlu bir tat dilime doluyor. Gözlerimi kapatıyorum, onun tadının ve çıkardığı garip, boğuk iniltinin tadını çıkarıyorum, sonra tekrar açıyorum ve ona bakıyorum, şaftından biraz daha aşağı kayıyorum.

"Güzel, bebeğim, bu çok güzel," diye mırıldanıyor.

Biraz deniyorum, dilimi aletin alt tarafına bastırıyorum, ağızımı daha sıkı kapatıyorum, ağızımdaki tüm boşluğu kapatıyorum.

"Siktir!" diye homurdanıyor, başı geriye atılmış. İçgüdüsel olarak uzanıp elimi onunkinin üzerine koyuyorum, parmaklarımı onun etrafına sarıp devam ederken elimi sikinden çekiyorum.

dudaklarım elime çarpana kadar ağzımı aşağı doğru kaydırıyorum.

Ağzımı yavaşça yukarı kaydırmaya başlarken yumruğumu sıkıyorum.

"Uh huh," diyor, "Evet, böyle. Sadece . . . böyle."

Her şeyi tekrar yapıyorum ve ellerinin ikisi de saçlarımı yumrukluyor, ama beni zorlamıyor, sadece dişlerinin arasından bir nefes çekiyor ve devam etmeme izin veriyor, dilim özgürce keşfediyor, elim biraz dönmeye ve pompalamaya başlıyor, acele etmiyorum, avucumda, ağzımda, dilime karşı hissinin tadını çıkarıyorum Buna doyamıyorum. Kendimi tanrı gibi hissettiriyor. İşkence edercesine yavaşça yalamaya ve emmeye devam ediyorum, siki dilime deli gibi akıyor, tadı şimdiden boğazımdan aşağı kayıyor ve daha bitmedi bile.

"Lanet olsun, hızlanabilir misin lütfen? Gideceksin öldür beni."

Hareketi tekrarlıyorum, bu sefer daha yavaş.

"Eğer kendiliğinden hızlanmazsan seni zorlarım," diye hırlıyor.

Hiç düşünmeden elimi aletinden çektim, kıcının yanaklarını kavramak için uzandım ve onu öyle bir öne çektim ki boğazımın arkasına çarptı.

"Kahretsin!" diye bağılıyor, boğazım dölle dolup taşarken siki ağzımın içinde zıplıyor.

Her şeyden çok şaşkınlıktan boğuluyorum. Aleti çok büyük, ağzım iyice gerilmiş ve beni boğuyor olmasına rağmen dudaklarım hâlâ dibinde değil. Düzgün nefes alamıyorum ve yutkunmam gerekiyor ve korkarım ağzımdan döl sızmaya başlamak üzere. Fark etmiş gibi görünüyor çünkü ellerimi kıcımdan kavırıyor ve kalçalarını bir iki santim geriye doğru kaydırıyor, böylece nefes alabiliyorum ve onu lanet elbisemin her tarafına dökmeden önce yutmaya çalışıyorum.

Birkaç kez daha homurdanıyor ve sonra biraz rahatlıyor gibi görünüyor ve ona tekrar bakmadan önce çenem ağrıyarak ağzımı ondan tamamen ayırıyorum. Dilimi çıkarıp başını yalarken gözleri benimkilere dikilmişti.

Temiz, dölünden arta kalan teller sikiyle ağzım arasında uzanıyor. Tek bir damla bile kalmadığından emin olduğumda işaret parmağımla dudaklarımı çiziyorum ve sonra onu da yalayarak temizliyorum.

"Anlıyorum baba," diyorum.

33

James

Sersemledim.

Belli ki kızın ilk oral seksiydi ve neredeyse onunla birlikte asfalta çarpiyordum. Muhtemelen araba kullanmamalıydım.

Restorana giderken sessizdik. O memnun, hatta mutlu görünüyor ama ben tam tersiyim. Sarsılmış durumdayım.

Asfalttan kalkmasına yardım ettim ve çok aptalca kelimelerin boğazımda fokurdadığını ve ağzımdan dökülmeye çalıştığını fark ettim. Bunları yüksek sesle söylememek için onu öptüm, dölümün tadı ağzında sıcacıktı ve sonra - çimenlere uzanıp ölene kadar yüzüme binmesini ne kadar çok istesem de- onu koltuğa geri ittim, böylece yola devam edebilecektik.

Hemen emniyet kemerini taktı.

Allora'ya girdik, motoru durdurdum ve dümdüz önüme baktım.

"İyi misin?" diye soruyor.

"Neden bunların hiçbirini daha önce yapmadın?" diye sordum. Sesim sert çıkıyor. Kızgın. Kahretsin, sesim böyle çıksın istememiştim. Derin nefes al. Sakin ol.

"Ne demek istiyorsun?"

"Zekisin, kendi iyiliğin için fazla zekisin. Ve çok güzelsin. Her erkek seni-" Sözümü kestim, aleti olan herkesin onun içine girmek istemesinin nedenlerini sıralamakta biraz zorlanıyordum. "Neden bir erkek arkadaşın yok?"

"Olmadığımı kim söyledi?" Ona bir bakış attım.

"Seks ve ilişkiler birbirini dışlamaz, biliyorsun," diye feveran ediyor.

"Benimle taşak geçme. Şu anda olmaz, tamam mı?" Yüzümü ona döndüm. "Lütfen."

Bunu göz teması mı yoksa lütfen mi yapıyor emin değilim ama uzanıp avucunu yanağıma koyuyor, kahverengi gözleri sıcak ve tatlı.

"Üzgünüm James. Erkek arkadaşım yok."

Tuttuğumu fark etmediğim bir nefes verdim.

O da bir nefes veriyor. "Üzgünsün James, nedenini bilmiyorum ve sen ağzıma boşaldıktan otuz saniye sonra bana bakire olup olmadığının sorulması sanki saldırgan bir şeymiş gibi savunmaya geçtim."

Evet. Künt.

"Üzgün değilim. Endişeliyim." "Benim hakkımda mı?"

"Evet."

"Bunun iyi bir fikir olduğunu düşünmüyorsun."

"Bunun iyi bir fikir olmadığını biliyorum Kiernan. Bu, bunu yapmaktan vazgeçeceğim anlamına gelmiyor."

Kaşlarını çatıyor, kafası karışmış. "O zaman neden üzgünsün? Daha önce üzgün değildin. Bana kızgındın ama üzgün değildin."

"Bana neden bir erkek arkadaşın olmadığını söyle. Erkek arkadaşım olmadı."

Bana ihtiyatla bakıyor ama parmak uçlarını çekiştiriyor, kıpırdanıyor, her zamanki gibi kendini ele veriyor. Gergin.

"Daha önce hiç kimseyle ilgilenmemiştim," diyor sessizce.

"Hiç kimse mi? Hiç mi?" Bunun beni neden bu kadar memnun ettiğinden emin değilim ama ediyor.

Başını hayır anlamında sallıyor. "Hiç kimseyle. Birkaçını öptüm ya da onlar beni öptü" - parmak eklemlerim çatlıyor- "ama hiçbir zaman doğru gelmedi."

"Neden?"

Yüzü kızarıyor ve ellerine bakıyor. "Bana nedenini söyle. Şimdi."

"Onlar sen değildin," diyor sessizce.

Bir kez olsun bana bakmadığına seviniyorum çünkü dilim çalışmaya başlamadan önce ağzımı en az üç kez açıp kapatıyorum. Aklından geçenleri söyleme. Aklından geçeni söyleme.

"Neredeyse kırk yaşında olduğumu biliyorsun, değil mi?" Sonunda ağzımdan kaçırdım.

Bana bakıyor ve sırtıyor. "Matematikte biraz iyiyimdir, bilirsin."

Uzanıp çenesinden tutuyorum ve onu kendime çekiyorum.

"Seni küçük pislik," diyorum sıcak bir şekilde ve sonra onu tekrar öpüyorum.

34

fiiccnzn

Restorana girerken elimi tutuyor ve hostes iki kez bakınca yüzümü buruşturuyorum.

Evet, evet. Çok seksi. Biliyoruz.

Gözleri bana ve sonra ellerimize kayıyor ve biraz şaşırmış görünüyor, tekrar yüzüne bakıyor ve sonra kızarıyor.

"Merhaba," diyor uzun süren garip bir sessizlikten sonra. "İki kişilik masa? McGrath'ın altında."

"Evet, bu taraftan lütfen," diye mırıldanıyor. "Bu çok eğlenceli," diye mırıldanıyorum.

"Eğlenceli olan ne?"

"Dik dik bakılmak."

Omuz silkiyor. "Olur böyle şeyler."

"Yaşamak için insanların size bakmasına alışkınsınız. Odanın arka tarafındaki anormal büyüklükteki bir ders kitabının arkasına saklanmayı tercih ederim, teşekkürler."

Kabine girerken elimi sıkıyor, sanki isteksizmiş gibi yavaşça bırakıyor. Onun ruh haline ayak uydurmakta biraz zorlanıyorum ama bunun benden çok onun kişiliğiyle ilgili olduğunu düşünüyorum. Ben hiç

Connor benim için her zaman yanaklarında mor dut lekeleri olan sokağın aşağısındaki çocuk olmuştur ve kesinlikle erkekler için bir bağlamım yok, ama aptal değilim. Onun ... çok olduğunu biliyorum.

Burayı sevdim. Tıpkı onun gibi karamsar, siyah zeminler, siyah duvarlar ve sadece parlayan turuncu mumlar ve ışıltılı avizelerle aydınlatılan siyah kabinlerle. SJ'e kıyafet seçimi için acımasızca teşekkür etmeyi aklıma not ediyorum; kot pantolonumu giyseydim lanet bir köylü gibi görünürdüm.

Bir garson masada beliriyor, beklentiyle ona bakıyor ve yüz ifadesine bakılırsa hayal kırıklığına uğramamış. Harika.

"Merhaba, benim adım-"

"Ben bir negroni alayım," diye sözünü kesiyor ona bakmadan. "Kiernan?"

Burada içki içecek yaşta değilim, diye bağıriyorum zihnimden, ama o ne düşündüğümü anlamış gibi gözlerini yüzüme diyor.

"Bir bardak sauvignon blanc alacak. Teşekkür ederim."

Kız ona bakakaldı, ben de bir homurtuyu bastırdım. Evet. Kesinlikle çok fazla. Adamın söylediği şeyi anlıyor, ki bu çok açık bir şekilde siktir git ve bizi yalnız bırak, senin için hazır olduğumda sana haber veririm havası ve başı öne eğik bir şekilde koşarak uzaklaşıyor.

"En azından herkese karşı bu kadar kaba olduğunu biliyorum."

"Buraya onunla konuşmaya gelmedim," diyor. "Seninle konuşmak için buradayım."

"Biliyor musun, tam bir hıyara göre etkileyici derecede romantiksin."

Benim yorumumu görmezden geliyor. "Giriş önkoşullarından muaf olmak için başvurmalısın, böylece gelecek sonbahar tam zamanlı olarak geldiğinde üst düzey derslere başlayabilirsin. Birinci sınıf derslerinin çoğu böyle değil. Hepsi tekrar ve tüyodan ibaret. Sizi temin ederim ki o sınıflardaki öğrencilerin hiçbirisi kahvaltıda matematikle ilgili hakemli dergileri okumuyor."

"I yapamam olsun dışarı . ve
Önkoşullar, James. Onlar
önkoşullar."

"Yapabilirsin. Ve yapacaksın."

"Nasıl?"

"Ön bilgi yarışması. Sadece testi yazın ve krediyi alın."

Dudağımı çiğniyorum. Gerçekten ilgilendiğim bazı derslerle başlamak güzel olurdu, ama ...

"Tüm deneyimi hızlı bir şekilde yaşamak istemiyorum. Dört yıllık bir eğitimin amacı okulda dört yıl geçirmektir. Eğer diplomamın ilk iki yılına meydan okursam, mezun olduğumda yirmi yaşında olacağım. Beni kim işe alır ki?"

"Yapardım," diyor tereddüt etmeden, ama hiçbir şey olmamış gibi geçiriyor. "Lisansını iki yılda bitir ve yüksek lisansını yap. Aynı yıl sayısı, iki katı başarı."

Kaşlarımı kaldırıyorum. "Bu alanda yüksek lisans yapmak biraz zor değil mi? Neredeyse imkansız olduğunu duymuştum."

Gözleri parlıyor. "Kabul kurulu çok
özellikle."

"Tek gereken parkta oral seks mi? Kızlar bu anlaşma için sıraya girecek."

"Kiernan," diyor sert bir şekilde, "programa kimi kabul edeceğim konusunda titiz davranıyorum çünkü çoğu öğrenci iş yükünü kaldıramıyor."

"Ya ben de üstesinden gelemesem? Daha senin testlerinden birine bile girmedim!"

"Evet, öyle," diyor ve beni bakışlarıyla kısıtıyor.

Sunucunun içkilerimizi bırakmasıyla bölündük. O kadar hızlı hareket ediyor ki, henüz menülerimize dokunmadığımız için oyalanmak istemiyor.

Bardağı elime alıyorum ve küçük bir yudum alıyorum. "Oh!" diyorum ve bir yudum daha alıyorum. "Bu güzelmiş."

Komik bir yüz ifadesi takındı. "Hiç şarap içmedin mi?"

Başımı sallıyorum. "Lise partilerinde daha çok votka ve kremalı soda içilir. On ikinci sınıfta pek şarap uzmanı yoktur."

Yüzünü buruşturuyor. "Votka ve kremalı soda?" Omuz silkiyorum. "Ya da bira."

"Hepiniz dinsizsiniz."

"Denemeden eleştirmeyin."

Şarabı tekrar yudumlarken gülümsüyorum, menüye uzanıp çevirerek açıyorum. Üniversiteden ne bekliyordum bilmiyorum ama kesinlikle bu değildi.

"Kiernan?" "Hm?"

"Ön koşullara meydan okuyun."

Menümün üzerinden ona bakıyorum. "Evet, efendim." Negroni'sinde boğuluyor.

35

James

Biraz esrar içmiş gibi hissettiğimi itiraf etmekten utanıyorum. Bu şimdiye kadar çıktığım en iyi randevuydu. Onu almak için bir hevesle arabama bindiğimde bunu pek düşünmemiştim, ama düşünseydim, muhtemelen bir lise öğrencisiyle ne hakkında konuşacağım konusunda endişelenmeye başladım.

Cevap mı? Her şeyi.

Çıkışa doğru ilerlerken, en son ne zaman bu kadar eğlendiğimi düşünmeden edemiyorum.

"James?"

Armin'in tüvit takımının düğmelerini karnına kadar çekmiş bir şekilde yanıma geldiğini görünce duraksıyorum. Onunla ilgili her şey "profesör" diye bağırıyor ve Kiernan'ın yanımda sustuğunu hissediyorum.

Kahretsin.

Armin elini uzatıyor ve tokalaşıyoruz.

"Ofisten hiç çıkmadığını sanıyordum!" diyor. "Bir içki için bana katılır mısın?"

"Ben de tam çıkıyordum, Armin. Bir dahaki sefere."

Elini sallıyor. "Oh, hadi ama, sadece bir tane! Ben de zaten seninle yaz dönemi hakkında konuşmak istiyordum."

Düşünüyordum da-"

"Bu sefer olmaz," diyorum kesin bir dille. "Ama gelecek hafta bir şeyler yapalım. Tamam mı?" Reddedilince gözlerini kırpiştiriyor ama sonra gözleri deli gibi kıpırdanan Kiernan'a kayıyor. Ona dirsek atma isteğimle savaşıyorum.

Siktir et, diye düşündüm ve kolumu onun omuzlarına doladım.

Armin'in kaşları kalkıyor ama belli ki şaşkınlığını üzerinden atmaya çalışarak boğazını temizliyor.

"Kiernan, bu Armin. Armin, Kiernan."

Bayılacak gibi görünüyor ama Armin eğilip elinin arkasını öperken elini tutuyor. Dudakları oyalanıyor ve ayağa kalkıp kızın parmaklarını bırakmadığında kaşlarımı çatıyorum.

"Seni arayacağım," diyorum, sesim keskin. Bana bakıyor ve elini bırakarak biraz soluyor.

"Kulağa hoş geliyor James. Gecenin geri kalanında iyi eğlenceler." "Okulda görüşürüz."

Onu kapılardan geçirip otoparka yönlendiriyorum, kanım pompalanıyor ve zihnim bir dakikada bir mil gidiyor. Neden böyle davranıyorum?

Ama ona bakarken, alt dudağım sinirden titrerken, cevabı zaten biliyorum.

Çünkü o benim.

36

fiiccnzn

"Beni nereye götürüyorsun?"

"Eve."

"Evime giden yol bu değil." "Seni evine götürmüyorum."

Ona bakıyorum, şehrin ışıkları altında yüz hatları görünüyor. Düşüncelere dalmış gibi görünüyor, parktan sonra olduğundan daha da kötü bir ruh hali içinde ve beni tedirgin ediyor. Yapabilsem bile onun evine geri dönmek istediğimden tam olarak emin değilim.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum."

"Bunların hiçbirisi harika bir fikir değil. Bunu tespit ettik."

İçimi çektim. "Senden bizi arkadaşşıma ya da iş arkadaşşına söylemeni istemedim. Eğer insanların bunu bilmesi benim suçummuş gibi davranacaksan, hemen kenara çekip beni bırakabilirsin. Eve yürümeyi tercih ederim."

Sert, talepkâr ve çok ama çok Jamesvari bir cevap bekliyorum ama o sadece iç geçiriyor.

"Bunların senin suçun olduğunu söyledim mi?"

"Şu anda pek bir şey söylemiyorsun."

"Güzel bir akşam yemeği yedik. Seni eve götürüp becermek istiyorum. Bu yeterli değil mi?"

"Tuhaf davranıyorsun. Sen de beni kırbaçlıyorsun. Senin derdin ne lan?"

Sessiz ve bana cevap vermeyeceğini düşündükçe kalbim ayaklarıma batıyor. Ama sonra tekrar iç geçiriyor ve direksiyonu biraz daha sıkı kavradığını görüyorum.

"Hani soruların olduğunu söylemiştin ama onları sormaman gerektiğini söylemiştin ya?"

"Evet mi?" Bununla nereye varmaya çalışıyor?

"Aklımda söylememem gereken şeyler var."

Konsolun karşısına uzanıp elimi dizine koyuyorum. "Kural yok, unuttun mu?" Mırıldanıyorum. "Konuş benimle."

"Senden hoşlanıyorum. Olması gerekenden çok daha fazla."

Gülümsememe karşı koyuyorum ama memnunum. Benden hoşlandığını zaten biliyorum. Eğer hoşlanmasaydı, bunların hiçbirisiyle uğraşmazdı. Zamanını sebepsiz yere boşa harcayacak biri olmadığı açık ve gerçekten istemeden bir zahmete katlandığından da şüpheliyim. Ama yine de bunu söylediğini duymak güzel.

Güzel demek hafif kalır.

"Ben de senden hoşlanıyorum. Sorun nedir? Bütün akşamı kara kara düşünerek geçiremediğin için mi kırgınsın? Çenenin sıkma rutinini mi bozdum?"

"Başka kimseyle görüşmeni istemiyorum," diyor, sesi sert.

"Tamam."

"Ciddiyim."

"Aslında bir şey değildi, ama elbette."

"Benden başka kimseyle görüşmememi mi isteyeceksin?"

Kaşlarımla çatıyorum ve ona cevap vermeden önce acele etmiyorum. Gerçeği mi? Onun başka biriyle çıkması fikri kıskançlıktan kanımı donduruyor. Ama yapamayacağını söylemek de doğru gelmiyor. Eminim yapmak isteyeceği şeyler, benim katılamayacağım bir randevuyla gitmek isteyeceği yerler vardır. Fakülte işleri. Profesyonel şeyler. Arkadaş işleri. Yetişkin işleri.

"Sana bunu sorabilecek durumda mıyım?" Sessizce söyledim. Dönüp bana bakıyor. "Evet."

Emniyet kemerimi çözerken kaşlarını çatıyor ama umurumda değil. Ona doğru koşuyorum ve kocaman sarılıyorum, ortasını sıkarken hırıltılı bir ses çıkarıyor.

"Arabayı ben kullanıyorum!" diye bağıyor ama beni itmiyor. "Koltuğuna geri dön. Ve emniyet kemerini tak."

"Tamam," diyorum, koltuğuma geri dönüyorum ve hemen giyiyorum.

"Yani artık tamamen sevgili gibiyiz," diyor alaycı bir sesle.

Gülüyorum ve gözle görülür bir şekilde rahatlıyor, restorandan önce arabada olduğundan daha fazla. Onu rahatsız eden şey gerçekten bu muydu? Bana kız arkadaşı olmamı mı teklif etmek istiyordu? Tanıştığımız andan itibaren yaptığı ya da söylediği hiçbir şey tahmin edilebilir değildi.

"Son derece sıkıcısın, bunu biliyor musun?" Ben de öyle diyorum. "Matematiği telafi etmeliyim."

Kaşlarımı çatıyorum. "Matematik sıkıcı değildir." "İşte bu yüzden senden çok hoşlanıyorum."

Telefonum titriyor -yine- ve onun evine döndüğümüzde çok meşgul olacağımızı çok iyi bildiğim için kontrol etme fırsatını değerlendiriyorum.

Hayatınızdaki iki garip öpücükten, Henry Cavill'e benzeyen ve bu konuda kendini kötü bile hissetmeyen biri tarafından becerilmeye geçmeyi size bırakın

Bana kız arkadaşı olmamı teklif etti.

Senden biraz nefret ediyorum, biliyor musun?

xo

Bu bir sır mı? Diğer insanların önünde mi?

Bilmiyorum. Akşam yemeğinde iş yerinden birine bizi ifşa etti. Kimin bildiğini pek umursuyor gibi görünmüyor

Ona zorluk çıkaran herkesi tehdit edermiş gibi hissediyorum.

Uhtemelen

Daha sonra gelecek misin? Böylece tam bir fincan çay alabilirim.

Bu gece geri gelmiyorum.

Yarın o zaman?

Evde olduğumda sana mesaj atarım.

Hafta sonu için kalıyorsun, değil mi?

Bilmiyorum

Bu evet demek. Sizce bu yaşta birden fazla raunt yapabilir mi?

Hiçbir fikrin yok

Evet, senden nefret ediyorum. Byyye

Binasının kapalı otoparkına girdiğimizde kaşlarımı çatıyorum.
"Hiç kıyafetim yok," diyorum.
Bana aptalmışım gibi bakıyor. "Onlara ihtiyacın olmayacak."

37

James

Ben ikimize birer eski moda içki hazırlarken o dairenin içinde dolaşıp eşyalarım dokunuyor. Bu dikkat dağıtıcı. Duşumdaki ve yatağımdaki görüntüleri beynimi dolduruyor ve mucizevi bir şekilde bana bir yarı daha veriyor. Bu gidişle, aletimden başka hiçbir yere doğru düzgün kan gitmediği için beyin hasarı riski altında olmalıyım.

Kendimi biraz ham hissediyorum. Bizi bu kadar rahat bir şekilde ortaya çıkararak aptallık ettiğimin farkındayım ve bir kadını geri araması genellikle altı ay süren ve soyadını öğrenmesi bir yıl süren biri olarak son sürat ilerliyorum. Daireme nadiren kadın alırım. Kişisel alanımı paylaşmaktan hiç hoşlanmam. Bu hafta Kiernan'la son on yılda herhangi bir kadınla geçirdiğimden daha fazla zaman geçirdim. Ve on iki yaşında bir çocuk gibi ona kız arkadaşım olmasını teklif ettim.

Bunu düşünmek bile içimi burkuyor ama göğsümdeki utanç verici bulanık hissi de görmezden gelemiyorum. Uzun zamandır böyle güzel bir gün geçirmemiştim.

Ben içkisini uzatırken kaşlarını çatmış, arka duvardaki büyük tuvale bakıyor. Bir yudum alıyor

bakıyor ve sonra yüzünü buruşturup cama bakıyor.

"Alışırın," diyorum.

Bir yudum daha alıyor ve açıkça yüzünü buruşturuyor.

"Şarabı daha çok seviyorum." Ama tekrar tuvale bakıyor.

"Nesi var bunun?" diye sordum.

"Hiçbir şey, sanırım."

Sırıtiyorum. "Ne kadar övgü dolu bir tavsiye."

"Sadece sen değilsin. Bunların hiçbiri değil."

Daireye şöyle bir göz gezdiriyorum. Tamamen cam ve krom, şık alçak mobilyalar, bolca beyaz, nötr ve rahatsız edici değil ve omuz silkiyorum.

"Dekorator hepsini satın aldı," diyorum.

"Oh, güzel. Bunun ne kadar iğrenç olduğunu açıkça söyleyebilir miyim? Sanki bir bebek duvarınıza bir kavanoz kabak fırlatmış gibi görünüyor."

Kıkırdıyorum. "Her şeyden önce, her şeyi açıkça söyleyebilirsin. Her zaman. İkincisi, bunun için çok teşekkür ederim çünkü görebildiğim tek şey bu."

"Rica ederim."

"Sadece bir daire. Temiz ve sessiz olduğu sürece gerçekten umurumda değil."

Kaşlarını çatıyor. "Ama burada kişiliği olan bir şeyler olmalı. Burası çok klinik bir yer."

"Bir şey seç o zaman."

"Ne?"

Elindeki bardağı alıp bir yudumda içiyorum, sonra kendiminkini içip ikisini de masaya koyuyorum.

"Yarın alışverişe gidebiliriz. Beğendiğin bir şey seç." "Bu benim neyi sevdiğimle ilgili değil. Senin neyi sevdiğinle ilgili."

"O zaman alışverişe gider ve beğendiğim bir şey buluruz," diyorum, saçlarını boynundan çekip onu öne doğru çekerek. Kesinlikle bazı morlukları var ama belli belirsizler, aramadığınız sürece fark edeceğiniz bir şey değiller.

Parmak uçlarımla izlerini sürüyorum. "Çok sert davrandığım için özür dilerim," diyorum.

Bana bakıyor, dokunuşuma doğru eğiliyor. "Hoşuma gitti," diyor.

"Her zaman böyle olmayacak. Sadece çaresizdim."

"Kimse için kenarlarını yuvarlamıyorsun James. Birdenbire yatakta da öyle olmanı beklemezdim."

Uzanıp deri ceketinin yakalarını kavırıyorum, ceketini omuzlarından itiyorum ve çıplak kollarını ortaya çıkarıyorum.

"Arkanı dön."

Öyle yapıyor ve ben de fermuarı tutup yavaşça sırtından aşağı kaydırıyorum, tüyleri diken diken oluyor. Fermuar açıldığında üst kollarından aşağı kaydırıyorum, o da kollarını içeri çekiyor, böylece kollarını kollarından çıkarabiliyorum. Elbise vücudundan aşağı kayarak ayaklarının dibine düşüyor ve zarif adımlarla elbiseden çıkıyor, omzunun üzerinden bana bakıyor ama arkasını dönmüyor. Giydiği tek şey basit siyah bir tanga ve gözlerimi başka tarafa çevirebilsem şükrederek gözlerimi kapatacağım. Elimi arabadaki şaplaktan pembeleşmiş kışında gezdiriyorum ve biraz inliyorum.

"Ağrın var mı?" diye sordum. Tanrım, James, ona karşı daha sakın ol.

Ama o dönüp başımın arkasından tutuyor, beni ağzına çekiyor ve dünyanın sonu gelmiş gibi öpüyor.

Şaşkınlıkla geri çekiliyorum, ağzı sert ve sıcak, dili her yerde, elleri kemerimi ve fermuarımı karıştırıyor. Tökezliyor, daha önce bir erkeğin pantolonunu çözmemiş, bu yüzden uzanıp ona yardım ediyorum ve parmakları kazağımın eteklerini sıkıyor, yukarı doğru çekmeye çalışıyor.

"Sabır, Kiernan. Her seferinde bir kıyafet."

Pantolonumu indiriyorum ve o da kazağımla uğraşıyor, başımdan yukarı çekiyor ama boyu yetmiyor ve kazağım sıkışıyor, kollarım birbirine dolanıyor.

Boxerımı aşağı çekerken aynı anda onu çıkarmayı bitirdiğimde gülüyorum ve serbest kalır kalmaz bir eli sikimde, diğeri saçlarımda, ağzı çılgınca benimkinde.

Kıçını kavıyorum ve belime dolayarak onu kanepeye taşıyorum. Oturuyorum, kucağımda ikiye ayrılırken ellerimi kalçalarına doğru kaydırıyorum. Uzanıp göğsünü avuçluyorum, dudakları ayrılıyor ve ona dokunduğum yere bakıyor, yanakları pembeleşiyor. Kızarıyor, hep kızarıyor.

"Bu iyi hissettiriyor mu?"

Başını sallıyor.

"Söyle."

"İyi hissettiriyor."

Elimi kaburgalarının ve kalçasının üzerinde kaydırıyorum, sıkarken başparmağım etine giriyor. Sonra diğer elimi de kalçasına koyuyorum ve onu nazikçe sikime doğru ilerletiyorum.

"Atla," diyorum nazikçe.

Oturuyor ve ellerini kanepenin arkasına koyuyor, yüzü benimkine yakın, öne doğru sallanıyor ve kalçalarını biraz kaldırıyor. Onları cesaretlendirici bir şekilde sıkıyorum, ama tereddüt ediyor, alt dudağını emiyor, parmakları kanepenin arkasına vuruyor.

Sinirler.

Onu daha sıkı kavıyorum ve nefes almaya başlıyor, ama kalçalarını ileri doğru zorluyorum ve kendi kalçamı kaldırıyorum, şaftımı yarığına bastırıyorum. Sırılısıklam olmuştu, öyle sırılısıklam olmuştu ki sikim sadece ona çarpmaktan bile sırılısıklam olmuştu.

"Get. Devam et."

Yüzünü boynuma saklıyor ama derin bir nefes alıyor, aletimin başını girişinde hissedene kadar biraz yer değiştiriyor. Göğsü benimkine doğru kabarmaya başlıyor, nefesi kulağımda yankılanıyor, bacakları yanlarıma doğru titriyor.

"Yap şunu Kiernan," diye tıslıyorum.

Ve kendini bir santim kadar üzerime bıraktı.

"Siktir," diye bağırdım.

Bir santim daha aşağı kayarken acı çekmiş gibi inliyor.

"Kiernan, acele et," diye mırıldanıyorum, ensemdede terler birikiyor.

"Çok ağrım var!" diye inliyor. "Bana bir dakika ver. Bu çok fazla."

Gözlerimi kırıştıtırıyorum, kelimenin tam anlamıyla sadece bir kez daha seks yaptığını ve deneyimli bir kadının bile günlerce bunu hissededeğini hatırlatan tam bir şok dalgasıyla sarsılıyorum, ona verdiğim şekilde

"Hey," diyorum nazikçe, elimi yanağına ve kulağına dolayarak ve alnımız alnımıza gelecek şekilde onu yukarı iterek. Gözleri kocaman, yüzü açıkta, zevk ve acı her tarafına yayılmış. Onu yumuşak ve tatlı bir şekilde öpüyorum. "Bunun için özür dilerim," diye fısıldıyorum.

Sonra kalçalarını sertçe aşağı çekip sikimi sonuna kadar içine sokuyorum.

38

fiiccnzn

Bağırıyorum ama beni öpüyor ve susturuyor.

Çok doluyum, gerginim ve ağrıyorum ve onu biraz yumruklamak istiyorum. Tatlı olacağını düşünmüştüm. Alnını alnıma bastırıldığında acele etme bebeğim diyeceğini düşünmüştüm. Ama hayır. Belli ki o günkü tatlı kotasını çoktan kullanmıştı. Sabrını yitirmiş ve zorla içime girmişti ve şimdi ikimiz de kıpırdamadan oluşan orgazmla sırf inat uğruna savaşıyorum.

O kadar derine iniyor ki zorlukla dayanabiliyorum, tutuşu tenimi ısıtıyor, gözleri konsantre olmaya çalışıyormuş gibi kapalı.

Ağırlığımı değiştiriyorum, biraz daha topuklarımın üzerine oturuyorum, sırlıslıkla amım onun şaftına doğru kayıyor ve sonra geri kayıyor ve o kadar yüksek sesle inliyor ki neredeyse boşalıyorum.

Tekrar yapıyorum, ileri geri kayıyorum, kalçalarını sabırsızca kaldırırken siki içimi itiyor ve çekiyor.

Saçlarının arkasından tutup başını geriye doğru çekiyorum, boğazını ortaya çıkarıyorum ve dişlerimi tenine sürtüyorum.

"Siktir git James," diyorum ve sonra onu ısıyorum.

Bir çığlık atıyor ama beni durdurmuyor, diş izlerini dilimle takip ederken aynı zamanda aşağı yukarı hareket etmeye başlıyorum, başını geriye doğru tuttuğunu görünce boğazımdan istemsiz inilti çıkarıyor.

Beni kolayca kaldırıp ters çevirebileceğini biliyorum. Bileğimi bir kalp atışında kafasından ayırabileceğini biliyorum. Bu yüzden, kontrolü ele almama izin vermesi, ona bu şekilde sahip olmama izin vermesi, bir şekilde daha da ateşli. Soğukkanlılığını kaybettiği için özür diliyormuş gibi hissediyorum. Saçlarını daha sıkı kavrayıp başını daha da geriye çekiyorum ve elleriyle kalçalarımı yönlendirip hızlanmamı isterken gözleri kararıyor.

Ellerini uzaklaştırıyorum ve şaşkınlıkla bana uyuyor. Kalçalarımı döndürüyorum, gerilmeye alışıyorum ve rahatlamaya başlıyorum, acıtsa da biraz zevk almaya başlıyorum.

Elleri yine kalçalarımaya kayıyor, belli ki kontrolün onda olmasına alışmış ve sabırsızlanıyor. Onu savuşturmak yerine boştaki elimi boğazına götürüyorum ve tıpkı onun yaptığı gibi sıkarak tırnaklarımı derisine geçiriyorum.

"Hayır," dedim.

Yüzü öfkeden kararıyor, ama ben görebiliyorum - gözlerinde çaresiz bir şeyin kenarını. Biraz daha sıkıyorum. Kalçaları yukarı doğru itiyor, daha fazla sürtünme elde etmeye çalışıyor, ama sıkmaya devam ediyorum, ona yaslanıyorum, yanakları pembeleşmeye başlıyor.

Bırakın yetki bende olsun. Gerçekten sorumlu olmama izin ver . . .

Hissediyorum, teslim olduğu anda kalçaları çöküyor ve elleri yanlarına, avuç içleri minderlerin üzerine düşüyor.

Tutuşumu gevşetiyorum ve bundan faydalanmasını, beni yakalayıp ters çevirmesini ve yanlamasına becermesini bekliyorum, ama o hareketsiz, sessiz, sabırlı duruyor, işimi yapmamı bekliyor.

Öne eğilip onu tatlı tatlı öpüyorum, bana bu hediye verdiğini için şok oluyorum. Şimdi avantajını kullan Kiernan, uzun sürmeyeceğini biliyorsun.

Gözlerimi kapatıp başımı arkaya yatırıyorum, kendi hızımda ona biniyorum, kalçalarımı döndürüyorum ve benim için en uygun olanları bulana kadar vücutlarımızın tüm açılarını test ediyorum.

Hızlanmaya başladığımda, gözlerimi tekrar açıyorum ve bana taşı eritebilecek türden yakıcı bir yoğunlukla bakıyor.

"Bu benim için," diyorum, hızlanmaya devam ediyorum, bu açı içimde tüm bedenimi titreten bir şeye çarpıyor. Nefes nefese, çaresizce ses çıkarıyorum, kendimi olabildiğince sert ve hızlı bir şekilde ona doğru pistonluyorum. Sik, sik, sik . . .

"Bu tamamen benim," diye inledim. "Anlıyor musun?"

Ben kafamın güzelliğini kovalarken o başını sallıyor, ağzı gevşek, hâlâ beni yakabilecekmiş gibi bakıyor.

"Söyle!" İnliyorum.

Tekrar bana dönüyor, onu hiç görmediğim kadar kızgın.

"Anlıyorum," diye tükürdü.

Ve geliyorum.

Tüm vücudum kilitleniyor, yerçekimi iki katına çıkmış gibi ona çarpıyor, amım o kadar sert, o kadar hızlı ve çılgınca onun etrafında kenetleniyor ki kendimi sadece kaslarımla onun aletinden kaldıracakmışım gibi hissediyorum.

Beynim lapaya dönüyor ve vücudumun izini kaybediyorum, kulaklarımda bir şeyler çınlıyor, aramızdaki ıslaklığın aktığını hissediyorum.

Öne düşüyorum, harcanıyorum ve hareket ettiğimi hissediyorum. Düşüyor muyum? Ama sonra minderlerin serin derisini sırtımda hissediyorum ve bizi değiştirdiğini fark ediyorum, böylece o üstte, bedenim gevşek ve dilim ağızımda kalın ve ölü.

Kendini üzerime bırakıyor ve ağızlarımızı birbirine yapııştırıyor, öpücüğü tutkulu, yoğun ve sıcak. Sonra beni becermeye başlıyor, sert ve hızlı hamlelerle gerilmiş, morarmış amımı yeniden sızlatıyor.

Ne istediğini biliyorum. Hissedebiliyorum, ne yapmaya çalıştığını hissedebiliyorum. Tekrar boşalmamı istiyor. Orgazmdan ölmemi istiyor.

"Yapamam," diye inliyorum. "Yapamam."

Göğsümü ısıtıyor, tam meme ucunun üstünden, o kadar sert emiyor ki, lanet bir marka gibi kocaman bir morluk bırakacağını biliyorum.

"Yapabilirsin," diyor, beni daha sert, daha sert, daha sert becererek ... beni başka bir serbest bırakmaya daha da yaklaştırıyor.

Kırılacakmışım gibi hissediyorum.

Parçalanacakmışım gibi hissediyorum. Çıglık atacakmışım gibi hissediyorum.

İkimiz de terliyoruz, nefes nefese kalıyoruz, titriyoruz. "Yapamam," diye ağlıyorum.

Çekildi ve üzerime çıktı, elini sikinin etrafına sardı ve öfkeyle bana baktı.

"Yapacaksın," diyor ve tam yumruğuyla shaftını pompalarken diğer eli amıma giriyor, dört parmağını amıma sokuyor ve beni tamamen şaşırtıyor.

O yükünü boşalttıkça ben de patlıyorum, sikinden fışkıran döller göğsümün her tarafına yayılıyor, onun fit vücudunun orgazm dalgalarıyla sarsıldığını görünce gözlerim kamaşıyor.

Aletini bırakıyor ve yanımda öne doğru çöküyor, göğsü ve kalçaları bana yaslanıyor, eli yavaşça içimden çıkıyor.

İkimiz de sıırıslamamız, nefes nefese kalmışız ve her tarafımız dölle kaplanmış ve bu konuda kendimi kirli hissetmem gerekiyormuş gibi hissediyorum ama hissetmiyorum. Kendimi coşkulu hissediyorum.

Amcıkta sıırıslam olmuş elini göğsüme götürüyor, önce bir meme ucumu, sonra diğerini okşuyor, parmaklarını memelerime fışkıran kendi menisinin içine sokmadan önce onları ıslatıyor, güneş losyonu gibi tenime sürüyor. Sanki her yerimin onunla kaplanmasını istiyormuş gibi.

Yumruğunu ağızıma götürüyor ve tek kelime etmesine gerek kalmadan ağızımı açıyorum ve parmaklarını sokabildiği kadar içeri sokuyor, ağızımı kapatıp ikimizin tadını parmaklarından emerken gözlerim kapanıyor.

"Sana yapabileceğini söylemiştim," diyor, sesi alçak ve gırtlaktan geliyor, elini çekip avucunu karnımın üzerine koyarken.

Yüzümü ona dönüyorum, bedenim ağırlaşıyor
ve başımı sallıyorum. "Özür dilerim baba,"
diye fısıldıyorum. "Daha iyisini yapacağım."

Bana bakıyor, yüzü okunmuyor, bir dakikadan uzun bir süre
sessizce bana bakıyor.

"Kiernan?"

"Evet ..." İç çekiyorum, hızla
soluyorum. "Seni seviyorum."

39

James

Ne. Ne. Sikeyim.

Elimi hafifçe yan taraflarında gezdiriyorum, yumuşak teni terden ıslanmış. Soğuktan bayıldı. Yine bayıldı. Ama bu sefer hayal kırıklığına uğradım.

Beni duydu mu?

Rahatsız bir şekilde kıvraniyorum çünkü emin değilim ve şimdi beynim yeniden çalışmaya başladığına göre bilmek isteyip istemediğimden de emin değilim.

İçimi çekip ayağa kalkıyorum, onu itip kakmamaya dikkat ederek banyoya gidiyorum ve hızlıca yıkanmak için duşa giriyorum. Çıktığımda eski moda küvetteki sıcak suyu açıyorum. Suyun dolmasını beklerken aynaya doğru eğildim; boynumda bardak altlığı büyüklüğünde bir morluk bırakmıştı.

"Harika," diye homurdanıyorum. Balıkçı yaka giymiş lanet bir beatnik gibi görünüyorum.

Ellerimi tezgâhın üzerine koydum ve başımı eğip soğuk mermere bakarak ne halt ettiğimi merak ettim. Seni seviyor muyum? Gerçekten mi James? Bütün gece dilimin ucundaydı, ders kitabımda bir hata bulması kadar beni şaşırtmıştı, ama beni

onun o küçük dublörü. Kontrolü ele almasını ve onu sevmesini izlemek beni her yönden paramparça etti. Ve döllerimizi parmaklarımdan emmesini izlerken bağırsaklarım lanet olası yere döküldü.

Seks konusunda hiç böyle hissetmemiştim. Kendimi hiç bu kadar soyunmuş, ham ve kendimi aşmış hissetmemiştim. Homurdanıyorum, lanet bir bakirenin bana böyle hissettirmesindeki ironi gözümünden kaçmıyor, ama kız asla bekleneni yapmıyor gibi görünüyor. Bu gece boğulmayı ve ısırılmayı kesinlikle beklemiyordum.

Onu seviyor muyum? Yoksa bu sadece bir yenilik mi? Keskin bir zekâyâ ve akıllı bir ağza sahip, yatakta beni şaşırtan genç ve güzel bir kadın.

Bu yenilik değil. Bu başka bir şey. Güçlü bir şey.

Küvete doğru yürüyorum ve çok sıcak olmadığından emin olmak için suyu test ediyorum.

Daha önce hiç kimseye banyo yaptırmamıştım. Bir randevu için trafiğin en yoğun olduğu saatlerde bir saat araba kullanmadım. Evimde kadın olması konusunda hiç rahat olmadım. Aynı kadını iki gün üst üste görmedim bile. Yine de burada onun banyo suyunun sıcaklığı için çocukmuş gibi endişeleniyorum.

İç çekiyorum, çünkü gerçekten mi? Öyle biri. Benim yarı yaşımdan daha küçük, hâlâ lisede ve kesinlikle yüzde yüz sınırların dışında.

Peki, neden umurumda değil?

Sanırım eninde sonunda beni sinirlendirmeyen ya da onun durumunda beni doğru şekillerde sinirlendiren biriyle tanışmam kaçınılmazdı. Ama bu kişinin kariyerimi bitirebilecek biri olması? Kendimden çılgılık atarak tepelere doğru koşmamı beklerdim, bugün sikimin fiziksel olarak bir kez daha onun içine girmeyi başarıp başaramayacağını düşünmememi değil.

Yatak odasına gidip bir çift gri jogger ve uzun kollu siyah bir tişört giyiyorum, onu almak için koridora çıkmadan önce kollarını geriye doğru itiyorum.

Ona tekrar dokunmaya kalkarsam muhtemelen bana yumruk atar. Tanrım, çok acıyor olmalı.

Ayrıldığım zamanki pozisyonunun aynısını alıyor. Kollarımı kürek kemiklerinin ve dizlerinin altından geçirmeden önce eğilip usulca alnından öpüyorum. Onu kucağıma aldığımda kıpırdanıyor, bana doğru kıvrılırken başı göğsüme düşüyor.

"Ne yapıyorsun?"

"Seni banyoya sokuyorum, bebeğim."

"Mm . . ." diye tatlı tatlı mırıldanıyor. "Bu iyi bir fikir."

Onu suya indiriyorum ve su tenine çarptığında tıslıyor.

"Çok mu sıcak?"

"Çok ağrıyor ..." diye inliyor.

"Özür dilerim, bebeğim."

"Hayır, değilsin," diye homurdanıyor, s o n u n a kadar batıyor, başını küvetin arkasına yaslıyor.

"Haklısın, değilim," diyorum saçlarını öperek. "Ben yatakta olacağım. Hazır olduğunda seslen."

Gözleri açılıyor ve bana imalı bir gülümseme veriyor.

"Yatakta ne yapacaksın?"

Saçını karıştırıyorum. "Oku."

Duraklıyor. "Burada mı okuyorsun?"

Tereddüt ediyorum. Neden bilmiyorum ama nedense bu bana son derece samimi bir istek gibi geliyor ve neredeyse kendime güleceğim; bekaretini alabiliyorum, ona kız arkadaşım diyebilirim ve onu sevdiğimi söyleyebilirim ama o küvetteyken oturup kitap okuyamıyor muyum?

"Tamam," dedim. "Bana bir dakika ver."

Komodinden kitabımı ve gözlüğümü alıp yatak odasının köşesinden bir sandalyeyi arkama çekiyorum ve saçlarının kenarından döküldüğü küvetin başına koyuyorum. Koltuğumda arkama yaslanıyorum, bacaklarımı önüme uzatıyorum ve bileklerimden çaprazlıyorum, yerleşiyorum ve kitabımı açıyorum.

Suyun içinde yüzüstü dönüyor ve ben de gözlüklerimin üstünden ona bakıyorum. Kollarını kavuşturdu.

Yanağını ön kolunun üzerine koyuyor ve yumuşak gözlerle bana bakıyor.

"Bana okumak mı?"

Ağzımı açıyorum ama dilim takılıyor. Bir daha söyleme. Sakın bir daha söyleme. Boğazımı temizliyorum. "Tabii."

"Ne okuyorsun?" "Sapiens."

"Yuri Harari tarafından mı?"

"Evet."

Gülümsüyor, gözlerini kapatıyor, suyun derinliklerine dalıyor.

"Bu kitabı seviyorum."

Yap. Yapma. Söyle.

"Ben de," diyorum sessizce.

40

fiiccnzn

İçimdeki derin ve ağırlı morlukları saymazsak, kendimi bir milyon dolar gibi hissediyorum. Bir küvette uyandım ve sonra su soğuyana kadar bana evrim hakkında bir şeyler okudu.

Havlumla ana odaya çıkıyorum. Biriyle telefonda konuşuyor, ama gözleri bana yapışmış durumda ve elbisemi yerden almak için eğilmeden önce ona sıcak bir şekilde gülümsüyorum.

"Bir saniye bekle," diyor telefonuna. "Ne yapıyorsun?" Bu sefer bana.

"Um, giyiniyor musun?"

"Neden?"

"Yani beni eve götürebilir

misin?" "Seni eve

götürmeyeceğim."

"James, gerçekten eve gitmeliyim."

"Kiernan, hayır gitmemelisin."

Bir mırıltı duyuyorum ve hattın diğer ucundaki kişinin bir şeyler söylediğini fark ediyorum.

"Hayır, sizi geri aramıyorum, sadece bir dakika bekleyin," diyor arayan her kimse.

Ona gözlerimi deviriyorum. "James. Bu gidişle birbirimizden bıkacağız."

Yüzü düştü. "Benden bıktın mı?"

Telefonun diğer ucunda bir kahkaha duyduğuma yemin edebilirim.

Gözlerimi deviriyorum. "Hayır, senden bıkmadım. Ama sence de bu biraz fazla değil mi?"

"Hayır," diyor. Sıfır tereddüt.

Ellerimi havaya kaldırdım. "Tamam! En azından bana bir eşofman altı bulamaz mısın? Üşüyorum ve tüm mobilyalarınız deri. Kışım koltuğa yapışacak!"

Bana sırtıyor ve spor ayakkabılarını çıkarıp bana uzatıyor ve ben hayatımda hiç bu kadar şaşkın hissetmemiştim. James McGrath, dünyanın en büyük siki -gerçek anlamda ve mecazi anlamda- sırf üşümeyeyim diye oturma odasının ortasında FULL Winnie the Pooh ile duruyor.

Belki de onun seni seviyorum dediğini hayal etmemiştim. . .

Düşünmeden sıyrılıyorum ve elinden kapıp beceriksizce zıplayarak üzerime geçiriyorum.

"Beni yatakta bekle, bebeğim. Bir dakika içinde geleceğim." Gözlerimi ona diktim. "Yatak. Uyumak için."

Gülüyor ve öne doğru eğilip beni tatlı tatlı öpüyor. "Belki."

Homurdanarak koridordan onun odasına doğru yürüyorum, tişörtlerinden birini giyip yorganın altına giriyorum. Çarşaf lar onun gibi kokuyor ve uyuklamaya başladığımda gözlerimin ağır ağır kapandığını hissediyorum.

Yanımdaki yatağa kaydığını hissediyorum ve gözlerimi açmaya çalışıyorum ama yapamıyorum.

"Beni narkoleptik yapıyorsun," diye mırıldanıyorum. "Uyu, Kiernan."

"Eğer gerçekten uyuyacaksak, neden kalmamı istedin?"

"Mükemmel arkadaşlığınız için."

"Uyurken iyi bir arkadaş mıyım?"

"Sessizken iyi bir arkadaşsın."

"Yarın eve gitmem gerekiyor."

"Tamam," diyor. Benimle dalga geçer gibi konuşuyor.

"Ciddiyim."

"Tamam."

"James! Çalışmak
zorundayım." "Nerede
çalışıyorsun?"

"Rogers Wireless mağazası."

"Cep telefonları mı?"

"Evet."

Alay ediyor. "Ben çok daha iyiyim."

"Aynı fikirde değilim ama yine de çalışmam
gerekiyor." "Neden?"

Onunla yüzleşmek için dönüyorum ve onu gömleksiz, hala
gözlüklerini takmış, kitabı göğsünde düz bir şekilde
buluyorum. Onu gördüğümde amım istemsizce sıkışınca
irkiliyorum ve o da bunu biliyormuş gibi sırtıyor.

"Çünkü paraya ihtiyacım var."

"Neden paraya ihtiyacın var?"

"Ne demek neden paraya ihtiyacım var?"

Bir şeylerin bedelini neyle ödüyorsun, James? Hakaretle mi?"

Sessizce bekliyor, bana bakıyor, sanki gerçekten bilmek
istiyormuş gibi.

"Tüm birikimimi sizin sınıfınız için kullandım. Öğrenci kredisi
almaya hakkım yok çünkü hala lisedeyim ve sadece bir dersim
var."

"Sınıf ne kadar?" "Bin
dolara yakın."

Kaşlarını çattı. "Ama yaz dönemi için öğrenci kredisi almaya
hak kazandınız?"

Göz kırpıyorum, kafam karışıyor. "Yazın tam zamanlı olarak
başlamıyorum, sonbaharda başlıyorum."

Kaşları çatılır. "Neden bekleyesin ki? Bu yaz tam ders yükü
alır ve dönemleri üst üste koyarsan 2025'e kadar yüksek
lisansa başlayabilirsin."

Yüksek sesle inliyorum ve sırt üstü yatıp tavana bakıyorum.
"Bu, sınavlara girdiğimi bile varsayarsak geçerli."

Ve onları geçeceğim. Ve tüm son sınıf derslerimi bir yüksek lisans programına girebilecek kadar iyi notlarla geçtiğimi."

"Yapacaksın," diyor. Şüphe yok. Soru değil.

"Bu yaz okula başlamayı göze alamam. Tam zamanlı çalışmam lazım. Biraz paraya ihtiyacım var. Ve dürüst olmak gerekirse, bugün hem ağzıma hem de amıma girdiğin için biraz önyargılı olduğumu hissediyorum."

Bana bir bakış attı. "Dikkat et, Kiernan."

Ellerimi kaldırıyorum. "Benden bu kadar."

"Başka bir deliğin daha var, biliyorsun."

Gözlerini dikmiş bana bakarken kalbim yerinden fırlayacak gibi oluyor ama sonra biraz rahatlıyor ve komodinin üstünden bir kitap ayıracı alıyor, kitabını kapatıp yere koyuyor, böylece yan dönüp bana bakabiliyor.

"Meydan okumaları kabul edin. Bir sınavla geçebileceğiniz dersler için neden para harcayasınız ki?"

Ağzımı açıyorum ama haklı ve bunu biliyormuş gibi bana sırtlıyor.

"Dürüst olmak gerekirse onları geçebileceğimi sanmıyorum. Burada sadece mütevazı davranmıyorum. Öğrenebileceğimi biliyorum. Ama bu materyali henüz bilmiyorum. Bu konuda bir sınava girmem nasıl beklenebilir?"

"Sana öğreteceğim."

Ona ihtiyatla bakıyorum. "Neden pek bir şey yapamayacakmışız gibi hissediyorum?"

Sırtlıyor ve yorganın altında kaburgalarımı dürtüyor.

"Ow!"

"Matematiği seks kadar ciddiye alıyorum. Tüm zamanımı seninle bu iki şeyi yaparak geçirmekten mutluluk duyarım."

"Neden?"

Bana bir bakış attı. "Nedenini biliyorsun."

Bana bakıyor, yüzünde yine o garip jilet gibi keskin yoğunluk var ve kendimi kıvrınmaya başlamış hissediyorum.

"Peki. Ama yine de yarın işe gitmek zorundayım."

"Hasta olduğunu söyle."

"Buradaki yetişkinleri çok kötü etkiliyorsun!" Sırıttıyor. "Onun yerine benimle sınıfa gel."

Duraksadım, baştan çıktım ve ilgimi çekti. "Cumartesi günleri ders vermiyorsunuz."

Bir kaşımı kaldırıyorum. "Cumartesi günleri ders vermiyorum. Programımı mı kontrol ediyorsun Kiernan?"

Kıpırdanıyorum. "Hayır," diye mırıldanıyorum, sinirlenerek, ama o gülümsemeye devam ediyor.

"Cumartesi sabahları yüksek lisans öğrencileri için resmi olmayan bir eğitim oturumu var."

"Bu öğrencilere bilerek mi işkence ediyorsunuz? Cuma dersleri ve Cumartesi etütleri?"

Omuz silkiyor ve ben de yuvarlanıp battaniyeyi başımın üzerine çekiyorum.

"Tamam, hasta olduğumu söylerim. Ama bana kahvaltı ısmarlayacaksın çünkü kampüsteki simitleri alamayacak kadar fakirim. Ve bir grup yüksek lisans öğrencisinin önünde bana matematik soruları sormasan iyi edersin."

Kıkırdadığını ve ardından lambasını kapattığını duyuyorum ve sonra beni kendine çekerken kolu belime dolanıyor, dudakları boynumda geziniyor.

Tenim ısınıyor ve meme uçlarım geriliyor ama ona hafifçe dirsek atıyorum.

"Yapma."

"Neden olmasın," diyor tenime karşı.

"Yapamam."

Duruyor ve eli karnıma doğru ilerlerken hınzır gülümsemesini hissedebiliyorum.

"Yapamazsın!" Gıcırdıyorum. Ama o kalçalarını kaydırıyor, bastırıyor

Kıçımın yanakları arasında çok uygun bir alet.

Parmakları pantolonumun -onun pantolonunun- büzgüsüyle oynarken kalbim hızla çarpmaya başlıyor ama amım sıkılaştığında ciddi bir şekilde irkiliyorum.

Uzanıp eline hafifçe dokunuyorum ve omzumun üzerinden ona bakmak için başımı çeviriyorum.

"Lütfen?" Yalvarıyorum. Bir dakika bana bakıyor, sessiz, düşünüyor ve sonra parmakları telleri bırakıyor ve şakağıma bir öpücük konduruyor.

"Tamam, bebeğim. Uyu. Yakında seni alıştıracağız."

Ve her ne kadar acı verici bir şekilde ağrıyor olsam da, itiraf etmek istemesem de, ufacık bir hayal kırıklığına uğradım.

41

James

Yine kıpırdanıyor, gergin ve ben onu tokatlamak istiyorum. Akıllı bir kadına göre kendinden çok şüphe ediyor. Yolda kampüs mağazasında durup ona uygun bir eşofman altı alıyoruz. Yine benim kapüşonlarımdan birinin içinde boğuluyor ve başka bir tane almamayı tercih ettiği için memnunum. Tartışmadan ödememe izin veriyor ve nedense bunu büyüleyici buluyorum. Aptal üniversite marka eşofman altı yüz dolar. Bunu ödemek için muhtemelen bütün bir hafta sonu çalışması gerekecek ve ben bütün bir hafta sonunu sikimde boğulmakla geçirmesini tercih ederim.

Bunu kahvaltıda konuştuk ve ben mesafemi koruyacağım. Armin bir şeydi, ama bir oda dolusu öğrenci tamamen başka bir şey. Ve ben onun odaklanmasını istiyorum. Bunun üstesinden gelebileceğini bilmesini istiyorum.

Tess aradığında arka planda bir kadın sesi duyunca biraz şaşırdı. Her zaman bir otelde kalmak için ısrar ederdim, görüştüğümüz onca yıl boyunca onu bir kez bile evimde ağırlamamıştım.

Kiernan'a bundan bahsetmedim. Bu konuyu açmak istemedim.

Eğer kaçınabilseydim. Ama başka bir evrende, Tess ve

Kiernan muhtemelen gerçekten iyi anlaşırdı.

Tess bana bu kadar bok atan bir kadını onayladığını söyledi ve bana iyi dileklerini ilettiler.

Kiernan'ın birkaç adım önünde odaya giriyorum ve bir düzine kadar yüksek lisans öğrencimin hepsi daha dik oturuyor, yüzleri keskin. Rekabetçi bir grup ve kısa bir dakikalığına, onu dikkatle izlediklerinde onun için kısa bir endişe dalgası hissediyorum. Ama bunu üzerimden atıp görmezden geliyorum.

"İlk kim?" Sinirli bir şekilde söylüyorum. Herkesin eli aynı anda havaya kalkıyor.

Materyalle ilgili sorular sormaya başlıyorlar ve ben tahtaya bir şeyler yazıyorum, Kiernan'ın kaşları çatılıyor. Çok fazla not almıyor, çoğunlukla sadece tahtayı okuyor ve ona henüz anlamasına gerek olmadığını, bunun öğrendiklerinin ötesinde olduğunu, sadece öğrenme yöntemlerinin ileri bir sınıfta geçerli olacağını göstermek istediğimi söylemek istiyorum. Bu problemleri çözmek, şu anda yaptığı problemleri çözmekle aynı şey. Ama dilimi ısıyorum ve hiçbir şey söylemiyorum, cesaretinin kırılmamasını umuyorum, sadece sormadığım için hayal kırıklığına uğruyorum. Daha nazik bir öğretmen olsaydım, insanların nasıl olduğunu sorma zahmetine daha fazla katlansaydım, birini kontrol etmek bu kadar göze batmazdı.

"Moladan önce başka sorunuz var mı?" Ben sorarım. "Profesör?" Shannon.

"Evet?" Ona sinirlenerek söylüyorum.

Kiernan'a gülümsüyor. "Bu senin yeğenin mi?"

Kiernan homurdanıyor ve ben de ona ters ters bakmamak için kendimi zor tutuyorum. Örtbas etmek için öksürme numarası yapıyor.

"Hayır," diyorum kısaca. "Herkes on beş dakika içinde geri dönsün."

Oda boşalıyor ve ben arkalarından kapıyı kapatıyorum, sonra ona dönüyorum, parmak eklemlerim çatlıyor. Yumruğuma bakıyor ve sırtlıyor.

"Her şey yolunda mı James Amca?" Onu öldüreceğim.

Kolundan tutup onu koltuğundan çekiyorum ve geriye doğru

iterek duvara çarpmasını sağlıyorum.

"Arkanı dön."

Anında kızarıyor ama kapıya bakıyor. "Bu bir kötü fikir, James ..."

Bu noktada bunu göğsüme dövme olarak da yaptırabilirim.

"Dön. Dön." Döndü ve ben de başının arkasından tutarak yanağını sıvaya yapıştırdım. "Avuçlarını duvara koy."

Ellerini düz bir şekilde duvara koyuyor ama onu övme dürtüsüne direniyorum. Henüz değil. Kalçalarını kavrayıp kendime doğru çekiyorum, böylece tamamen eğilmiş oluyor.

"Çabuk sik beni," diyor, sesi soluğu kesilmiş bir halde.

Üzerine eğildim, göğsümü sırtına dayadım ve kulağına fısıldadım. "Bu kadar kolay kurtulamayacaksın."

Elimi eşofmanının önünden aşağı kaydırıyorum ve bacaklarının arasına dalıp kulağına doğru inliyorum.

"Tanrım Kiernan, sıırıslıkla olmuştun..." Sadece inliyor.

Tik tak, James . . .

Elimi isteksizce bacaklarının arasından çekip onunkini tuttum ve pantolonunun içine soktum.

"Devam et," dedim. "Durma ve kımıldama."

Kendini ovmaya başlıyor, diğer elinin parmakları duvara sürtünüyor, ağzından küçük sessiz miyavlama sesleri geliyor ve ben aceleyle çantama doğru gidiyorum. Küçük saten çantayı çıkarıp aceleyle ona geri dönüyorum.

İpi çözüp içine uzanıyorum, küçük çapa şeklindeki popo tıkacının pürüzsüz yüzeyini parmak uçlarımda hissediyorum. Onu ilk kez öptüğümün ertesi sabahı, her bir deliğini doldurmanın ne kadar iyi hissettireceğini düşünmeden edemedikten sonra bir hevesle almıştım.

Yanağına tutup teninde iz bırakıyorum ve eli yavaşlıyor, gözleri kocaman açılıyor. Kıçına sert bir tokat attım.

"Durdum mu?"

Elini oynatmaya devam ediyor ama gergin görünüyor ve eğer onu meşgul etmeseydim kıpır kıpır olacağını biliyorum. Güzel.

"Aç." Ağzını açtı ve ben de içine soktum. "Em."

Öyle yapıyor, eli daha hızlı sürtünmeye başlıyor, kalçaları sürtünmeye çalışmak için havaya kalkıyor ve ben gülümsemekten kendimi alamıyorum. O kadar mükemmel görünüyor ki.

Pantolonunu indirip çıplak kıcını ortaya çıkarıyorum -bir daha asla iç çamaşırı giymesine izin vermeyeceğim- ve sağ kık yanağını tatlı tatlı okşuyorum.

SMACK!

Zıplıyor ve inliyor ama zamanımız tükeniyor. Fişi ağzından çıkarıp bacaklarının arasına sokuyorum, içine sokuyorum, yüksek sesle inliyor ve toplum içinde olduğumuzu unutmuş gibi sınırsızca inliyor. Bir dizimin üzerine çöküp kıcının yanaklarını ayırıyorum, tıkaçı göt deliğinin üzerinde gezdiriyorum, tüm vücudu geriliyor.

Ona bir tokat

daha attım.

"Sakin ol."

"Ne yapacaksın ..." SMACK!

"Sakin ol."

Zor nefes alıyor, alnını duvara dayıyor, eli yarığında aşağı yukarı kayıyor ve ben onun rahatlamaya çalışmasını, kalçalarının arkasının gevşemesini, kık kaslarının gevşemesini izliyorum.

Tıkacın ucunu göt deliğine dayadım ve ittim, nefesinin tıslama sesi neredeyse pantolonuma boşalmama neden oluyordu.

"Siktir," diye boğuluyor.

"Şşt!"

Biraz daha itiyorum, vücudu direniyor, ama uyarılmışlığının kokusunu alabiliyorum, ıslaklığının kalçalarından aşağı kaymaya başladığını görebiliyorum.

Bunun için zamanımız yok, diye düşünüyorum ve yolun geri kalanını itiyorum.

"AAARGH!" diye bağılıyor ama sessiz kalmaya çalışarak sesini kesiyor.

Ona bakıyorum, kıkı dolu, kolu mükemmel yanaklarına dayanmış ve kendime engel olamıyorum. Öne eğildim ve onu kucakladım.

bacaklarındaki kremsti ıslaklığı yalıyor, parmaklarını mükemmel amına sokup çıkarmasını izliyordu.

Bir dahaki sefere diz çöktüğümde, elimde senin için bir yüzük olacak.

Sikeyim.

42

fiiccnzn

Kıçım çok dolu hissediyor! Her şey sadece bir parmak olduğu zamankinden yüz kat daha güçlü bir şekilde esniyor ve sıkılıyor, dili kalçalarımı yalıyor.

"Boşalacağım," diye inliyorum.

Bileğimi kavradı ve elimi amımdan çekip çıkardı. ŞAK!

Hızla ayağa kalkarken kıçımı tekrar tokatlıyor, pantolonumu geri çekiyor, parmaklarımı kavlıyor ve yalayarak temizliyor.

"Hayır, değilsin" diyor.

Sonra sırtarak geri çekiliyor ve bana oturmam için işaret ediyor.

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Tam biri kapıyı açarken ona tısladım.

"Size kahve getirdim Profesör," diyor yeğeni olup olmadığını soran kız, ona bir Tim's uzatırken.

"Teşekkür ederim Shannon," diyor ona bakmadan. Bana bakıyor.

Koltuğuma doğru yürürken burun deliklerim alevleniyor - lanet olsun bu çok fazla - ve yavaşça oturuyorum, gözleri şehvetle parlıyor.

Ona ters ters bakıyorum. Başka tarafa bak seni aptal, bizi ele veriyorsun!

Ama yapmıyor, Shannon ikimiz arasında gidip gelirken kaşlarını indiriyor. Sınıfın geri kalanı içeri girmeye başladığında konuşmak için ağzını açıyor ve ben öfke, korku ve umutsuzca gelme ihtiyacı arasında kalarak rahatsız bir şekilde yer değiştiriyorum.

Sınıf sakinleşirken kahvesinin kenarından bana bakıyor ve bir yudum alıyor. Ona kaşlarımı çatıyorum, içimde hoş olmayan bir şeyler kıpırdıyor. Kıskanıyorum amına koyayım. Shannon'ın ona kahve getirmesi hoşuma gitmiyor. Ve onun da kabul etmesinden hoşlanmadım.

Kahretsin. Lanet olsun. Lanet olsun.

Konuşmaya başlıyor ve ben konsantre olmakta zorlanıyorum. Boşalmama izin vermediği için acı çekiyorum, ondan korkmayan çok sayıda öğrenci hayranı olduğu için sinirleniyorum, ama her şeyden çok, kığım bu tıkacın etrafında çılgınca sıkılırken amımın çılgınca sıkılmasından yaşadığım zevkin, yirmi kişinin önünde inleme riskiyle karşı karşıya olmadığım özel bir yerde olmasını diliyorum.

Biraz terlemeye başlıyorum, her hareketim tıkacı daha da içime bastırıp kalçalarımın arasında yeni bir sıcaklık seline neden olurken kıpırdanmamaya çalışıyorum.

Konsantre ol, Kiernan! Konsantre ol!

Bunların bir kısmı tanıdık gelmedi ama sabah ilerledikçe birkaç problemi çözmeye başladım ve doğru cevapları aldığımı keşfetmekten memnun oldum.

Koltuğumda hafifçe ileri geri sallanıyorum, kendi kığım hafifçe beceriyorum ve eşofmanımın dikişine sürtünmeye çalışıyorum, ağzımın açık kalmasını veya göğsümün belirgin bir şekilde yükselmesini engellemeye çalışıyorum.

Parmaklarım kalçalarımı kavırıyor, tırnaklarım batıyor ve bir an için gözlerimi kapatıyorum.

"Kiernan!" diye bağılıyor ve ben sığıyorum. Neredeyse inliyordum, koltuğumdan kalkıp fişin üzerine geri dönme hissi çok güzeldi. Sırtımın alt kısmında ter kabarıyor.

"Mhmm?" Gözlerimi açmak ve ona bakmak için kendimi zorluyorum. Yüzü nötr, rahat, ama gözlerinde bunu görebiliyorum. O da en az benim kadar gergin, pamuk ipliğine bağlı.

Biz bir çift değil miyiz?

"Seni sıkıyor muyum?" diye soruyor. Bunu duyabiliyorum, sesindeki meydan okumayı. Dinlemediğimi, dikkatimin dağıldığını biliyor.

"Hayır, efendim," diyorum. Gözleri tehlikeli bir şekilde parlıyor.

"Politoplar üzerindeki değerler," diye tersliyor. "Eğer X , R_n öklid uzayında konveks bir cisim ise."

"Z haritası X 'in bir alt kümesi midir?" diye soruyorum. Sesim biraz titriyor ve boğazımı temizliyorum.

Gözleri gururla parlıyor. "Bir abelian alt grubu. X_n . Kontravaryant nedir?"

Yüzündeki ifadeye bakarak yerimde kayıyorum, sınıfın bizi ilgiyle izlediğinin farkındayım ama pek de umursamıyorum.

"Um ..." -siktir git siktir- "gerçek değer mi yoksa vektör değer mi?" Gözlerini bana dikti. "İkisi de."

Sikeyim sikeyim sikeyim sikeyim.

Kalemimi elime alıyorum ama o başını sallıyor. "Yüksek sesle." "Bana bakmayı kes, bana bakmayı kes!" "Eğer $V_0(P)=1$, P boş bir küme değildir. Euler karakteristiği onu -1 'e koyar ..."

Masasına yaslanmış, lanet olası kahvesini yudumluyor ve bana bakıyor. "Devam et."

Yutkunuyorum, düşünmeye çalışıyorum, kalçalarım uyarılmaktan kayganlaşmış ve bedenim gerginlikle dolup taşıyor. "Sonuç kuralı X 'in ... olduğu anlamına gelir." Kendimi konuşurken duyabiliyorum ama ne söylediğim hakkında hiçbir fikrim yok, beynim parazitlerle doluyken ağızımdan kelimeler ve sayılar dökülüyor, vücudum çılgınca fişe doğru itiyor ve amım o kadar ıslak ki eşofmanlarımdan sıırılsıklam oldum ve koltuğun üzerinde su biriktirdiğimden eminim.

"Kiernan!" diye bağılıyor, sanki odaklanmadığımı biliyormuş gibi.

"Uh . . . Özür dilerim, bunun devamını bilmiyorum." "Evet. Biliyorsun."

Nefes nefese kalıyorum,
ama o da öyle.

"Bilmiyorum," diye
inliyorum. "Bir yolunu
bul."

Gözlerimi kapatıyorum, orgazmın kıyısında geziniyorum, tüm vücudum kasılıyor. Siktir, aman Tanrım. Kendine hakim ol. Bütün bu insanların önünde boşalmayacağım, bütün bu insanların önünde boşalmayacağım.

"Kontravaryant"

"DÜŞÜN. Bunu yapabilirsin," diyor, sesi keskin.

Neredeyse duyabiliyorum, tüm bu insanların önüne çıkacaksınız.

"Yapamam."

"Yapabilirsin."

Siktir. Siktir. SIKTIR.

"Şimdi, Kiernan."

Gözlerimi açtım ve ona baktım.

"Fonksiyon haritasında ... cevaplar sırasıyla $SL(n)$ ve $C(R)n$ 'dir, pozitif veya negatif katsayısı birdir."

Bana bakıyor, yüzü gururla dolup taşıyor. "Aferin kızıma,"
diye mırıldanıyor.

Ve ben patlıyorum.

43

James

Oda beyaza büründü ve tek görebildiğim o. Tek duyabildiğim kulaklarımda hafif bir çınlama.

Alt dudağını emiyor ve bunun çığlık atmamak için olduğunu biliyorum. Kalçalarını o kadar sert kavıyor ki muhtemelen moraracak, normal nefes alıyormuş gibi yapmaya çalışırken boğazındaki damarlar zonklıyor. Gözleri açık, buğulu, odaklanmamış ama bana bakıyor. Tam bana bakıyor.

"Profesör?"

Gözlerimi kırıştırıyorum, kendimi şimdiye kadar gördüğüm en güzel şeye bakmamaya zorluyorum, çünkü ... Samir için mi? Siktir git, Samir. Seni de sorunu da sikeyim. Bunu senin için kaçıyorum.

"Ne?"

"Nasıl pozitif aldığını anlamıyorum. Bu problemi kaç kez çalıştırırsam çalıştırayım, sıfır ya da eksi iki alıyorum."

Bunu senin ve aptal sorunun için kaçıyorum. "Kiernan?"

Gözlerimi tekrar ona çevirerek söylüyorum. Dizlerim neredeyse bükülüyor; kalçalarını hafifçe sallıyor, üst dudağını da içine çekiyor ve hâlâ boşalıyor mu, yoksa kendini tekrar boşaltmaya mı çalışıyor anlayamıyorum, ama her iki durumda da

Pantolonuma boşalmaya hazırım. Zaten yarı yarıya boşalmışım gibi hissediyorum.

"Evet?" diyor. Sesi oldukça normal geliyor. "Onun neden-"

"Alt grup kurallarını uygulamıyorsunuz. Sanırım?" Onay için bana bakıyor ve ben de başımı sallıyorum.

Lanet olsun, gerçekten pantolonuma boşalacağım.

"Hangi alt grup?" Samir soruyor ama notlarına baktığını ve bütün bir prensibi tamamen göz ardı ettiğini fark ettiğini görebiliyorum.

"Bugünlük bu kadar yeter. Çarşamba gününe kadar tez konularınızla ilgili notlar ve on sayfa daha istiyorum. Gözden geçireceğim, gelecek Cumartesi tartışacağız. Şimdi defolun."

Herkes eşyalarını topluyor, vedalarını mırıldanıyor ve Kiernan'ı görmemi engelleyen Shannon dışında koşuşturuyor.

"Acaba bu hafta bir ara buluşabilir miyiz? Tezimin gelişimini gözden geçirmek için. Emin değilim."

Kiernan'ın kafası bu haftaki buluşmada bir anda yukarı kalkıyor ve alnını kaplayan ter tabakasına rağmen gözleri Shannon'ın sırtına odaklanıyor.

Shannon'ın ne söylediğini bilmiyorum ve umurumda da değil. Onu dinlemedim. Bir yıl önce.

"Shannon, tezin gayet iyi geliyor. Herkes gibi bana da sayfaları gönder. Sınıfta konuşuruz."

"Ama-"

"Sınıfta konuşacağını söyledi," diyor Kiernan, sesi sessiz ama keskin.

Shannon bir şey söylemek için arkasını dönüyor ama ben elimi Shannon'ın sırtına koyup onu kapıya doğru yönlendiriyorum.

Kiernan'a bir kez daha bakar ve tek kelime etmeden oradan ayrılır.

Kızıma dönüp bakıyorum, sanki kapıda bir delik açmak istiyormuş gibi kapıya bakıyor. Tanrım, o mükemmel.

..

"Senin içinde olmalıyım. Şimdi." Sesim düzensiz, çaresiz, ama umurumda değil.

"Evet efendim," diyor ve ben neredeyse kendimi kaybediyorum.

Ayağa kalkıyor, gözleri çakmak çakmak, sarhoş gibi öne doğru sıralanıyor. Aceleyle yanına gidip kolundan tutuyorum ve neredeyse onu arkamdan sürüklüyorum.

"Nereye gidebiliriz?" diye sordu.

"Ofisime ..."

"Ofisin nerede?" "Yan binada."

"ÇOK UZAK!" diye bağıyor fısıltıyla ve ben sert bir sola dönerek sağımızdaki koridorda küçük bir malzeme dolabının kapısını iterek açıyorum. "Böylesi daha iyi," diyerek gömleğimin önünü kavırıyor ve beni kendisine doğru çekiyor. Daha kapı tamamen kapanmadan dili boğazıma kaçıyor.

Tutkuyla, çılgınca öpüşüyoruz, ellerimiz birbirimizin yüzünde ve boynunda, birbirimizin ağzının içine inliyoruz.

"Harikasin amina koyayım," diye mırıldanıyorum, kapüşonunu çekip kafasına geçirirken. "Bu bir yüksek lisans dersi idi ve sen-"

"Artık matematik yok," diye araya giriyor, sesi yalvarıyor. "Lütfen. Sana ihtiyacım var."

Kalbim düzleşiyor. Sana ihtiyacım var. Sana ihtiyacım var. Neden bu kadar iyi hissettiriyor? Sana ihtiyacım var.

Yüzünü ellerimin arasında, birkaç santim uzakta tutuyorum ve başparmaklarımla elmacık kemiklerini okşuyorum.

"Neye ihtiyacın varsa bebeğim," diye mırıldanıyorum.

Beni öpmek için eğiliyor, bu sefer daha yavaş, tatlı bir şekilde ve eşofmanını kaydırarak çıkartıp yere bırakıyor. Çıplak ve ellerim boynundan, omuzlarından, kollarından aşağı iniyor, sonra göğüslerine doğru ilerliyor, adımı ağızda inletene kadar sıkıyor ve yoğuruyor.

"Lütfen," diye yalvarıyor.

"Tamam bebeğim," diye fısıldıyorum. Ama beni şaşırtarak arkasını dönüyor ve ellerini duvara koyuyor.

fişi takın.

"Sana şimdi ihtiyacım var," diyor. "Lütfen."

Yutkunuyorum, elim yanaklarına bastırılmış alevli sapın üzerinde geziniyor.

"Lütfen," diyor. Omzunun üzerinden bana bakıyor, yüzü profilden, tıpkı onunla ilk tanıştığımda, sınıftan çıktığında olduğu gibi.

Başından beri gidiciydim.

Oyuncağın sapını kavrayıp biraz içine soktuktan sonra büyük bir kısmını geri çekiyorum ve onun kendinden geçerek başını geriye atmasını izliyorum. Bütün gün bunu izleyebilirdim, fiziksel olarak daha fazla dayanamayana kadar bu küçük oyuncağı kışına sokup çıkarabilirdim, ama ağlayan horozum fermuarıma karşı çığlık atıyor ve tek istediğim onun içinde olmak, bu yüzden onu tamamen geri itiyorum ve bırakıyorum.

Fermuarımı açıyorum ve kot pantolonumu aşağı itiyorum, tekmeleyerek çıkarıyorum ve sonra boksörlerimi dizlerime indiriyorum, sonra sikimin tabanını kavriyorum ve ıslak yarığına doğru itiyorum, sikimin ucunu amının her yerinde döndürüyorum.

"Tanrım, acıyor" diyor, "Çok ağrıyor James... çok iyi acıyor..."

"Biliyorum bebeğim," diyorum kulağına, ellerine uzanıp parmaklarımızı birbirine dokuyorum. "Yavaş gideceğim."

Kendimi ona doğru itiyorum ve her zamanki gibi benim için sırlıslık olmuşt, sırlıslık amına kayarken boşalmamak için savaşıyorum. Amcığının içinde santim santim kaybolurken homurdanıyorum, çılgınca kas spazmları yüzünden kışında hareket eden tıkaçın basıncı beni sınıra itiyor. Ve daha sonuna kadar bile girmemiştım.

"Bu nasıl hissettiriyor bebeğim?"

"Kendimi o kadar DOLU hissediyorum ki" diye inliyor, ellerimi sıkıyor. "Aman Tanrım..."

"Güzel, bebeğim. İyi hissetmeni istiyorum."

Yolun geri kalanını yavaşça içine itiyorum, karnımın basıncı tıkaçı kışının derinliklerine itiyor ve lanet bir fahişe gibi homurdanıyor ve sikimi çok sert tekmeliyor

Öyle ki parmakları ritme uyarak istemsizce esnemeye başlıyor. Kendimi tutmaya çalışıyorum ama aletimi boğan kaygan sıcaklık çok fazla.

"Bu şekilde devam edemeyeceğim," diyorum. "Çok heyecanlıyım."

Başını çeviriyor ve omzunun üzerinden tekrar bana bakıyor, ifadesi gergin ve tatlı.

"James?"

"Mm?"

"Kıçıma boşalmanı istiyorum."

Hala nefesimi tutuyorum, kaslarım gergin, o bana tam olarak ne istediğini söylerken yükümü amının içine boşaltmamaya çalışıyorum.

"Belki de buna kadar çalışmalıyız," diye mırıldandım.

"Hayır," diyor, çenesini omzuna yaslayarak bana bakıyor. "Sikini kıcımda istiyorum. Senin aletini kıcımda istiyorum."

Seni çok seviyorum. Seni seviyorum.

Onun yerine "Tamam" diyorum.

Kendimi ondan dışarı kaydırıyorum, aletim karnımın alt kısmına doğru zıplıyor ve tekrar tıkaca uzanıyorum, çekerken hafifçe büküyorum.

Eşofmanının üzerine atıyorum ve sonra yanaklarını açıyorum, küçük deliği büzülmüş ve hazır, pembe ve bunun için yalvarıyor.

"Kıçını güzelce ıslatmam lazım bebeğim."

Tek söylediği "Lütfen".

Bacaklarının arasına uzandım ve benim için ne kadar damladığını görünce şaşkına döndüm. Bu zor olmayacak. Bir avuç dolusu uyarılmayı çatlağından yukarı kaydırıp kıçının her tarafına bulaştırıyorum ve sonra hâlâ sıırıksık olan sikimi kavrayıp ucunu göt deliğine bastırıyorum.

"Kiernan," diyorum nazikçe. "Sen dur dersin dururuz.

Tamam mı?" "Tamam," diye pantolonunu indiriyor, kalçalarını kaydırarak

Geriye doğru sikime doğru. Onun hevesine sıcak bir şekilde gülümsüyorum ve biraz daha sert itiyorum, onu açmaya çalışıyorum

Benim için kalktı, ıslak sikimi yuvarladı, içeri doğru itmeye ve direnci kırmaya çalıştı.

"İşte başlıyoruz," diyorum uyararak ve ben daha sert iterken başını sallıyor, başım girişini geçip kıkına giriyor.

"Fuuuuck!" Daha tam girmeden boşalmamak için dua ederek inliyorum. Gerilmiş göt deliği sikimi bir mengene gibi kavırıyor, çılgınca beni dışarı itmeye çalışıyor.

"İyi misin?" Ona sordum.

"Aman Tanrım," diye inliyor. "Lütfen, lütfen devam et, James. Lütfen ..."

Bir santim daha içeri kayıyorum, onun için ne kadar çaresiz olduğumu düşünerek kendimi ona ne kadar yavaş soktuğum için sarsılıyorum. Bir daha olmak istediğim tek yer burası. Sikimi bir daha asla ondan çıkarmayacağım.

"Daha fazla," diye yalvarıyor.

Daha fazla itiyorum, aletimin yarısı göt deliğinde kayboluyor ve ellerimi güzel yanaklarına koyuyorum, onları okşuyorum, parmaklarımla onlara tapıyorum, kendimi ona batmaya devam ederken izliyorum, uzunluğumu karşılamak için açılmasını izliyorum.

"Tamam Kiernan, neredeyse geldik. . ."

Başını sallıyor. "Hepsini istiyorum. Hepinizi istiyorum."

Ve yarı inilti, yarı homurtuyla, yolun geri kalanını itiyorum, taşaklar kıkının derinliklerinde ve alışmasına izin vermek için bir dakika boyunca hareketsiz kalmaya çalışıyorum.

Bana bakmak için döndüğünde, gözleri şehvetle kararmış, doymak bilmez bir açlık içindeydi.

"Buna ihtiyacım vardı," diyor sessizce. "Teşekkür ederim."

Ödül olarak elimi ön tarafına doğru kaydırıp bacaklarının arasına daldırıyorum, başparmağım ve serçe parmağımla am dudaklarını ayırıyorum ve orta üç parmağımı kullanarak içine pompalıyorum. O şişmiş, saf sıvı ve ben ona doyamıyorum.

Kıkına girip çıkmaya başlıyorum, ritmi amındaki elimle eşleştiriyorum, böylece kendini

Doldurulmuş. Bunu sürdüremeyeceğimi zaten biliyorum. Bu şekilde olmaz. Parmaklarımın ve aletimin etrafında kenetleniyor, nabızlar daha hızlı artıyor ve orada benimle olduğunu biliyorum. Boşalacak, hem de hızlı bir şekilde ve her deliğinden döllerimi sızdırmasını hiç şu an istediğim kadar istememiştim.

Biraz hızlanıyorum, başımı arkaya atıyorum ve yolculuğun tadını çıkarıyorum.

Kıçı da amı kadar sıkı ve zar zor içine giriyorum. "Bebeğim, yakında gelmen gerek. Gelmemizi istiyorum birlikte."

"Yaklaştım," diye inliyor. "Tam sınırdayım."

"Ben " I Pantolon, HIZ yukarı Hatta Daha fazla. "Bırak Git, bebeğim. Bıraktığını görmek istiyorum."

İçinde tuttuğu gerginlik her ne ise dışarı akıyor, şu anda içinde bulunduğum delikler dışında tüm vücudu gevşiyor.

"Bırak, Kiernan."

Yüksek sesle, terli ve tatlı bir şekilde inliyor. Sesi . . . minnettarım.

"Hiç bu kadar iyi hissetmemiştim," diye haykırıyor. "Hiç bu kadar ve ben tamamen seninle doluyum."

Biraz çözülmeye başlıyor, kalçaları zıplıyor ve ciddi bir şekilde sikime binmeye başlıyor.

"Çok yakınım," diye inliyor, "Oh fuck, oh fuck, oh fuck . . ."

Ama sıkıştığını görebiliyorum, sıkıştığını hissediyorum ve dünyada tek istediğim, bu sefer biraz mahremiyetimizin olduğu bir yerde - kesinti olmadan huşu içinde izleyebileceğim bir yerde - onun parçalanmasını tekrar izlemek.

"Kiernan," diyorum nazikçe onu daha sert, daha derin sikmeye başlarken. "Sen mükemmelsin. Güzelsin, akıllısın ve her yönden mükemmelsin, şu anda sikime boşalmaman dışında!"

Boştaki elimle göğsüne uzanıyorum ve meme ucunu parmaklarımın arasında yuvarlamaya başlıyorum.

"Benim için gel," diye homurdanıyorum, meme ucunu sertçe çimdiklerken.

Haykırıyor ve elimi ıslattığını hissediyorum, her yere fışkırırken yere boşalıyor, kıçı

Çılgınca sikimin etrafında esniyor. Kıçını sikmeye devam ediyorum ve parmaklarımı amına sokmaya devam ediyorum ve tekrar yere fıskırmadan önce elimi kaplayan başka bir sıcaklık dalgası hissediyorum, onu sadece aletimle ayakta tutarken vücudu çılgına dönüyor.

Korkunç bir dağınıklık yaratıyor, her yere su fıskırtıyor, sonunda duvara doğru yığılıyor ve başını çevirip tekrar bana bakıyor.

"James?"

"Evet, bebeğim .

.. "Ben de seni seviyorum."

O kadar sert üflüyorum ki yolun karşısına uçmadığıma şaşıyorum, yıldızlar görürken sırtımdaki tüm kaslar sertçe geriliyor, kıçını döllerimle dolduruyorum, doğrudan içine fıskırtıyorum, zevkten neredeyse kör oluyorum.

Sonunda bitirdiğimde, sikimi kıçından çıkarıyorum ve gerilmiş deliğine zevkle gülümsüyorum. Kasları hala esniyor ve döllerim ondan damlamaya başlıyor, yarığına doğru kayıyor.

"Hayır!" Homurdanıyorum, hiçbirini ziyan etmek istemiyorum, hepsini onun içinde istiyorum. Eğilip kıçından damlayanları kucaklıyorum, deliğine dilimi sokuyorum ve iyi bir kız gibi inlemesini sağlıyorum ve sonra uzanıp tıkacı alıyorum, kıçına geri itiyorum ve her şeyi içine hapsediyorum.

Ayağa kalkıp boxerımı yukarı çekiyorum, sonra kotuma uzanıyorum, ama yine de kıpırdamıyor.

"Neyin var bebeğim?" diye sordum.

"Fişi neden geri taktın?" diye soruyor.

Ona gülümsüyorum. "Böylece israf etmemiş oluruz," diyorum. Tekrar içine girmesi için eşofmanının bacaklarını uzatıyorum, popo tıkacının gözden kaybolduğunu görmek üzücü ama zaten yaladığım küçük pislik dışında tüm spermimi tuttuğu için heyecanlıyım.

Olabildiğince hızlı bir şekilde kıyafetlerini giyiyor, içindeki tıkaçla yer değiştirirken küçük zevk iç çekişleri çıkarıyor.

Beni sevdiğini söyledi. Ben taşaklarımı onun kıcına sokarken.

O lanet olası. Bunu biliyorum. Öne eğildim ve onu nefes alamayacak hale gelene kadar öptüm.

44

fiiccnzn

Pantolonumu geri çekerken kızarıyorum, kasıklarım sıırılsıklam, kığım döl ve tıkaçla dolu. Ama doyduğumu hissediyorum.

Mutluyum.

James sevinçli bir köpek yavrusu gibi görünüyor, gözleri kocaman ve kot pantolonunu kalçalarına doğru çekerken genişçe gülümsüyor.

"Tanrım, ortalığı batırdım..." Yerdeki spreye bakarak mırıldanıyorum. Bunun ne olduğunu bile bilmiyorum, vücudum bunu daha önce hiç yapmamıştı, ama kendimi çok coşkulu hissettim ve bunu bana tekrar yaptırmasını gerçekten çok istiyorum.

Paspas kovaından bir paspas çıkarıyor ve sarı kaba geri atmadan önce hızlıca yerde gezdiriyor ve ben gülüyorum. Bana gülümsüyor, kendinden çok memnun görünüyor.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sorar.

Ben sadece kıpırdanıyorum ve kızarıyorum, o ise kapıyı itip açarken aptal gibi sıırıyor ve koridora çıkıyoruz.

"Beni tüm öğrencilerinizin önüne çıkardığınıza inanamıyorum..." Ayaklarıma bakarak söylüyorum, artık aydınlık koridora çıktığımız için midem utançtan eziliyor.

"Kendini boşalttın bebeğim," diyor yanıma yaklaşarak. Bana dokunmak, elimi tutmak ya da sırtıma dokunmak için can attığını söyleyebilirim, ama ellerini kendine saklıyor, sadece birkaç adımda bir koluma dokunuyor, nefesim her seferinde kesiliyor, kızımdaki tıkaç nereye gittiğimize tam olarak konsantre olmamı engelliyor.

Arabasına geri dönüyoruz ve bir centilmen gibi yolcu tarafındaki kapıyı benim için açıyor, ben otururken kıvrınmamı izliyor ve benim için emniyet kemerimi bağlamak için eğiliyor, bunu yaparken hızlı bir öpücük çalıyor.

Bu delilik. Buraya nasıl geldik hiçbir fikrim yok ama bu delilik. Burun deliklerim hariç her deliğimi sikti, beni iki kez evinde geceledi, bir iş arkadaşına bizi ifşa etti ve ikimiz de birkaç hafta içinde hepimize seni seviyorum dedik.

O kendi tarafına geçerken, "Bunun sürdürülebilir olmasının imkânı yok," diyorum. "Bunu sürdürmemizin imkânı yok. İlişkiler böyle yürümez."

"Hayır, değiller. Bu yüzden işe yarayacak."

"James. Beni günün her saati dolu tutmanın bir yolu yok. Bir noktada sıkıcı olmamız gerekecek" -doğru kelimeyi bulmakta zorlanıyorum- "sıkıcı."

"Asla sıkıcı olamazsın bebeğim," diyor, kolunu koltuğumun arkasına koyarken gerçekten dikkat etmiyor, park yerinden yavaşça çıkarken arkasını kontrol etmek için dönüyor.

"Bence gerçek bir ilişkinin senin döllerinle damlayan kıcımın ötesinde neye benzeyeceğini konuşmalıyız James."

"Sen nasıl istersen," diyor ve ben gözlerimi deviriyorum. "Ben ciddiylim."

"Ben de öyle."

Arabayı geri vitesten çıkarmak için döndüğünde-

SCREEEEEEEECH! Araba sert bir şekilde sarsılıyor, göğsüm sıkıca kilitlenen ve beni yerimde tutan emniyet kemerine çarpıyor.

"Bu ne lan?!" Bağıríyorum, adrenalín çok yükseliyor.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?!" James bağıríyor. Eski püskü, hırpani görünümlü bir Honda Civic, hiç bakmadan bulunduğu yerden son sürat geri geri çıkmış ve arabanın arka yolcu tarafına çarpmıştı.

"İyi misin Kiernan?" diye soruyor bana telaşla.

"Ben iyiyim, ben iyiyim." Derin bir nefes aldım. Çok sert bir çarpma değildi, hava yastıklarının açılmasına yetecek kadar bile değildi, ama beni kontrol etmek için yakınıma eğildi, arabanın yan tarafını kontrol etti, emniyet kemerinin sıcak bir dakika boyunca solunum yolumu ezdiği yeri kontrol etti ...

"Ben gerçekten iyiyim," diyorum kararlılıkla. "Bundan daha fazla hava akışını kestir."

Dudakları seğıriyor. "Bu hiç komik değil."

"Sinirini az önce arabana kim çarptıysa ondan çıkar. Bugün nefret sikişı için çok ağrım var."

Dikkatini Civic'e çevirir, arabanın yolcu kapısı açılır ve biri dışarı çıkar.

Muhtemelen dün geceden beri sarhoştur. İyi iş çıkardın.

"Tanrı aşkına," diye tersliyor James. "O lanet olası bir öğrenci.

Lanet olsun, Graham. . ."

James arabadan inip kapıyı çarparken, eterimde alarm zilleri çalıyor. Graham . . . Lanet olsun. . .

James'in otoriter, asabi ve birine yarı bağıran sesinin boğuk seslerini duyuyorum ve neredeyse kendimi kötü hissediyorum. Ama yavaşça arkama dönüp dışarı baktığımda avuçlarım anında terliyor.

Graham. Lanet olası Cheetos dili Graham. Dümdüz önüme bakıyorum, biraz nefesim kesiliyor. Hiçbir şey olmadı. İyisin Kiernan. Hiçbir şey olmadı ve sen gayet iyisin. Seni yalnız bıraktı. Sadece sarhoş bir pislik gibi davranıyordu.

Ama beni yalnız bırakmadı. Sadece telefonda olduğum için gitti, çünkü telefonuma cevap vermeyi başarmıştım. James'in telefonuna.

James'in Graham'ı azarladığını duyuyorum ama kelimelere konsantre olamıyorum. Sonunda ortalık sessizleşiyor ve onu yürürken görüyorum.

arabanın önünden dolan ve kapımı aç.

"Bir dakikalığına dışarı çıkmamı istiyorum Kiernan," diyor nazikçe.

Başımı salladım. "Burada kalmayı tercih ederim." İç çekiyor. "Sadece bir dakikalığına."

Ama kıpırdamıyorum, kalçalarımı bakıyorum ve çevresel görüşümden onun kaşlarını çatıldığını görebiliyorum.

"Yaralandın mı?" Sesi endişeli. "Neyin var?" Beni daha iyi görebilmek için çömeliyor, elini uzatıp şakağıma, yanağıma, omzuma dokunuyor, yaralanma belirtisi var mı diye her yerimi yokluyor.

"Sadece arabada kalmak istiyorum."

Gerçekten endişeli görünüyor ve konuşmak için ağzını açıyor ama Graham araya giriyor. "Kiernan?"

Bize doğru geldi, belli ki içkili bir gece geçirdiği için gözlerinin altında torbalar vardı, arabanın arka tarafına bakarken yüzünde endişe okunuyordu.

Sesini duyunca geriliyorum ve James'in gözleri kısılıyor, keskin bakışları kıpır kıpır ellerimi alıyor ve tüm vücudunun kaskatı kesilmesini izliyorum, yüzünün üzerinden kara bir bulut geçiyor ve kendini oraya park ediyor.

Yavaşça ayağa kalkıyor ve kalbim gümbür gümbür atmaya başlıyor,

Graham'la yüzleşmek için döndüğünde boğazıma düğümlendi.

"Kahrolası kaltak dedin," diyor, sesi ölüm sessizliğinde. "Ne? Gerçekten üzgünüm Profesör, parasını ödeyeceğim-"

"Kiernan. Ona orospu dedin."

"Ne? Sen neden bahsediyorsun!"

"Partide. Bleeker'da. Telefonu açtı ve sen ona orospu dedin."

Sesi sabit. Jilet gibi keskin. Onlara bakmak için cesurca başımı çeviriyorum ve Graham'ın yüzündeki tüm kanın çekildiğini görüyorum.

"Tüm odanın önünde neredeyse sikime biniyordu ve sonra-"

James'in yumruğu mide bulandırıcı bir çıtırtıyla burnunu iki boyutlu hale getirirken her yere kan sıçırıyor. Ben irkildim

Graham arabasına doğru tökezliyor.

"Ne oluyor lan!" diye bağıyor, yüzüne dokunuyor ve kana bulanmış eline bakıyor. "Delirdin mi sen? O-"

Graham'ın kafası bir kez daha geriye düşüyor, çünkü James bir tanesini tam ağızına yerleştiriyor ve Graham'ın sırtı arabanın bagajına doğru düz bir şekilde iniyor.

Kapıdan çıkarken -bugün ilk defa-

-James kolunu tekrar geri çektiğinde kışımda bir oyuncak olmadığını fark ettim. Dirseğini yakaladım ve durdu, nefes nefese, öfkeyle titriyordu.

"Buna değmez," diyorum.

James bana döndü, gözleri saf öfkeyle doluydu. "Evet. Öyle."

Kolunu biraz daha sıkıyorum, gerçekten etkileniyorum. Bunu sana kim yaptı? . . Zihnimde yankılanıyor, geceleri sikinin beni yarmasını düşünmediğim ya da gerçekten ders çalışmaya çalışmadığım zamanlarda dönüp duruyor.

Graham tükürüyor ve küçük, komik bir çınlama sesi geliyor. İkimiz de ona baktık ve bir dişini otoparkın beton zeminine tükürdüğünü gördük.

"Yeterince yaşadı," diyorum sessizce.

James parmaklarını çatlatır. "Onu boğarak öldüreceğim."

Ona sıcak bir şekilde gülümsüyorum, Graham panik içinde bize bakarken ağzından kan damlıyor, açıkça sersemlemiş durumda

-Muhtemelen sarsılmıştı ve gözlerinde korku vardı.

"Bugün boğacağın tek bir kişi var," diyorum.

Gözleri parlıyor ama kararsız olduğunu hissedebiliyorum. Kalmayı ve bu bok parçasını döve döve posa haline getirmeyi çok istiyor.

Kulağına doğru eğildim, avucumu karın kaslarının üzerine koydum ve ona fısıldadım. "Lütfen baba. Beni eve götür ve boğ beni."

Gözlerini kapatıyor, vücudu titriyor, kendini biraz toparlıyor -sanırım.

Elini sırtıma koyuyor ve beni arabaya doğru itiyor. Tereddüt ettim, ama gözlerimin içine baktı ve

mantıklı düşünmeyi yeniden keşfetmiş olmalı çünkü başını sallıyor. "Arabaya bin. Bir dakika içinde yola çıkacağız."

Hemen binip emniyet kemerimi takıyorum ve Graham'a dönmeden önce bana sevgiyle gülümsüyor.

"Bunun için nakit ödeme yapacaksınız. Teklifi sana e-posta ile göndereceğim," diyor rahat bir sesle. "Ve eğer Kiernan'a bir daha göz kırparsan, mektup açacağım la derini yüzer ve klozet kapağı olarak kullanırım. Beni anladın mı?"

"Profesör, ben-"

James onun boşluğuna girer ve boğazından tutarak arabanın bagajından kaldırır.

"Beni anlıyor musun dedim?"

Graham başını sallar ve James onu bırakır, sürücü tarafına geri döner ve kapıyı sertçe çarparak arabaya biner.

"James?"

"Ne?"

"Ciddiydim. Beni kıskandırdın." Bana bakmak için döndü. "Kıskandırmak mı?"

Elimi boynuma koyuyorum.

"Benden başka kimseyi boğmanı istemiyorum."

45

James

Eve dönerken avukatımı aradım.

"James? Uzun zaman oldu."

"Bir öğrenciye yumruk attım."

"Gördüğüm kadarıyla havadan sudan konuşmakta her zamanki gibi iyisin." "Ve onu tehdit etti."

Gözlüklerini masanın üzerine koyarken derin bir iç çektiğini duyuyorum. "O ne yaptı?"

"Arabama çarptı."

"Sadece sigortasını alamaz mıydın?" "Kız arkadaşıma da el kaldırdı."

Gerald yemin ediyor. "Her iki olay da kampüste mi oldu?"

"Evet."

"Video gözetimi var mı?"

"Muhtemelen."

"Yarın ofisime gel. Biraz sohbet ederiz. Ya James?"

"Evet."

"Bu kadar heyecanlandığına göre gerçekten bir şey olmalı." Ona yan gözle bakıyorum ve kızarıyor.

"Öyle."

"Daha önce birine kız arkadaşım dediğini hiç duymamıştım. Eşcinsel olduğuna yemin edebilirdim."

Kiernan homurdanıyor ve Gerald'ın telefonun diğer ucunda, arabada olduğu ve bunu onun önünde tartıştığım için yaşadığı şoku duyabiliyorum. Onu gördüğümde hayatımın sonuna kadar ızgara olacağımı biliyorum, ama kendini tutuyor gibi görünüyor.

"Yarın görüşürüz," diye homurdandım. "Her zaman bir ikram, James."

Arama kesiliyor ve ben dümdüz önüme bakıyorum. Kiernan'ın gözlerini üzerimde hissedebiliyorum ama hiçbir şey söylemiyor.

Hiçbir şey söylemiyorum.

İkimiz de az önce yaşananların etkisinde kalırken hava yoğunlaşıyor ama rahatsız edici değil.

Önemsemeliyim. Umursamam gerektiğini biliyorum. Ama tek düşünebildiğim arabayı geri döndürüp ellerimi boğazına dolayarak morarmasını sağlamak.

Benden başka kimseyi boğmanı istemiyorum.

Sikeyim.

Sürmeye devam ediyorum.

46

fiiccnzn

Az önce ne olduğu hakkında hiçbir fikrim yok.

Sınıfa geldim, ona onu sevdiğimi söyledim ve herkesin içinde birini yumruklamasını izledim. İçindeki öfkeyi hissedebiliyordum. Öfkeyi. Bunu sana kim yaptı?

Hepsi benim içindi.

Her şey benim için.

Ne bekliyordum bilmiyorum ama bu olmadığını biliyorum. Belki çok fazla aşk romanı okudum ama bunun bir sır olarak kalmasını isteyeceğini düşünmüştüm. Utanacağımı. Bana kariyeri hakkında uzun bir konuşma yapacağını ve düzenli olarak birlikte olmamamız gerektiğinden, çok genç olduğumdan, insanların anlamayacağından şikayet edeceğini.

Bunun yerine bana olan aşkını ilan ediyor, gözünü kırpmadan beni insan içine çıkarıyor ve görünüşe göre namusum için cinayetten ağır hapis yatmaya razı.

İlk erkek arkadaşım için daha kötüsünü de yapabilirdim. QEW'ye girdi ve kaşlarını çattım.

"Senin evine mi dönüyoruz?" diye sordum.

"Hayır."

"Nereye gidiyoruz?"

"Seni eve götürüyorum."

Surat asmamaya çalışıyorum ama dudaklarının seğirdiğini hissedebiliyorum. "Bir gece izin istemiyor musun?" diye alaycı bir şekilde soruyor.

"Senden mi?"

O da kaşlarını çatıyor. "Seksten."

"Birlikte vakit geçirebiliriz ama seks yapmayabiliriz James."

"Hayır. Yapamayız."

Homurdanıyorum ve dudakları tekrar seğiriyor. Derin bir iç çekiyor ve bir sonraki çıkışta durup geri dönüyor ve otoyolda dairesine doğru ilerliyor.

"Aferin oğlum."

Gözlerini kısıyor, yüzü uyarıyla sertleşiyor, ama yanağıma dokunmak için uzandığında yumuşak. Nazik. Yüzümün yan tarafını kavriyor ve başparmağıyla elmacık kemiğimi okşarken ben de ona doğru eğiliyorum.

"Çok tatlısın, biliyor musun?" dediğimi duyuyorum.

Uzun bir süre bana bakıyor, diğer elinin kanlı parmak eklemleri rahatça direksiyona dayanıyor.

"Sadece kimseye söyleme," diyor.

Sır ben değilim. Sır olan o. Bir kalbe sahip olmak onun sırrı.

"Seni seviyorum," diye
ağızmdan kaçırdım. Tekrar.

"Çok konuşuyorsun," diyor.

Ama başını tekrar yola çevirdiğinde gülümsemesini gizleyemiyor.

Hepsi benim için.

47

James

Yorganı çıplak omuzlarına doluyor, ıslak saçlarını yanaklarına doğru tarıyorum. O duştayken bir şişe şarap açmıştım ama daha bir yudum bile içemeden yatağa sürünüp sızmıştı.

Yatağa onun yanına tırmanıyorum ve okuma gözlüklerimi takıyorum. Kitabıma odaklanmaya çalışıyorum, gerçekten, ama gözlerim dolaşıp duruyor. Şampuanım gibi kokuyor. Çamaşır deterjanım gibi.

Benim gibi kokuyor.

Sonsuza dek benim gibi kokmasını istiyorum. Her tarafına boşalmak, parfüm gibi sürünmesini, ona dokunabileceğini düşünen herkesi uzak tutmak istiyorum. Benim olana dokunabileceklerini düşünenleri.

Elimi esnetiyorum ve irkiliyorum; parmak eklemlerim kırılmış ve şişmiş durumda ve banka hesabım Gerald'ın yasal faturası için ciddi bir darbe almak üzere. Kampüste bir öğrenciye saldırdım; Gerald olsun ya da olmasın, başım büyük belada.

Gerçekten bir şey olmalı.

Hiçbir fikri yok.

Bir kadını hiç bu kadar önemsemişimi hatırlamıyorum. Dürüst olmak gerekirse, araştırmam dışında hiçbir şeyi bu kadar önemsemişimi hatırlamıyorum. Reşit olmayan bir lise öğrencisine aşık olmasaydım süper olurdu, ama hey -Olasılık bir sürtüktür.

Birlikte vakit geçirebiliriz ama seks yapmayabiliriz James.

İstiyorum. Onunla vakit geçirmek istiyorum. Hem de çok fazla. Bu da başlı başına şok edici bir durum; genelde insanlara birkaç saatten fazla tahammül edemem. Ama Kiernan benim için ikinci dereceden denklemler kadar rahat. Bir parabolü becermek istememem dışında.

Üniversite dışından iş teklifleri aldım ama kadrolu akademisyenliğin özgürlüğünü ve denetimsizliğini her zaman sevmişimdir. Bir kere kadro aldınız mı, dokunulmazsınız. Ne isterseniz yapabiliyorsunuz.

Duraksadım.

. . . Ben dokunulmazım.

Biz dokunulmazız.

Karnımda sıkıca sarılmış olan bir şey gevşiyor ve derin bir nefes alıyorum. Bir yolunu bulacağız. Bu işi başaracağız.

Kitabımı bırakıp ona yaklaşıyorum, çıplak sırtına dokunuyorum ve parmaklarımı omurgasında gezdiriyorum. Mırıldanıyor ve biraz kıpırdanıyor, elleri çözülüyor ve körü körüne bana uzanıyor, gözleri hala kapalı. Onları yakalayıp parmak eklemlerinin her birini öpüyorum ve o da mutlu bir şekilde iç çekerek tekrar hareketsizleşiyor.

Ellerine, yontulmuş lacivert ojeli ince parmaklarına bakıyorum ve kendimi başparmağımı yüzük parmağında gezdirirken buluyorum...

Gözlerimi kırıştırıyorum, onun yanındayken her zamanki gibi şaşırıyorum. Neden yüzükleri düşünüyorum ki?

On yedi yaşında.

On yedi yaşında.

On yedi yaşında.

İlişki bir şeydir, ama evlilik? Benimle evlenmek istemeyecektir. Onun iki katı yaşındayım. Parlaklık yıpranacak

Kapalı, bir kez okul başlar içinde Ciddiyet
ve O yaşamak ikametgahta, her gece
tarafından vurulmak-

Düşüncemi tamamlayamıyorum. Elim zonkluyor ve parmak
eklemlerimi tekrar sıkıldığını fark edip yumruğumu gevşetmeye
çalışıyorum.

Ama ya bir gün benimle evlenmek isterse? Ya . .

.

. . .

. . .

. . .

Aletim kırırdıyor, ben ne kadar heyecanlı olsam da
Hayatım boyunca bu kadınla yatağında uyuyup onunla
uyandım.

Uyanmak daha iyi, çünkü onun benim gibi kokmasını ne
kadar sevsem de? Dünyada yatağımın onun gibi kokması
kadar beni zorlayan bir şey yok.

Gecenin geri kalanını Kiernan göğsümde usulca horlarken
Google'da eşsiz kuyumcuları araştırarak geçiriyorum.

Banka hesabım kesinlikle ciddi bir darbe alacak. Umurumda
olmayan bir şey daha.

Başını öpüyorum ve onu içime
çekiyorum. Daha sonra üzerine
boşalacağım.

48

fiiccnzn

Pastırma kokusuyla uyandım ve gözlerimi ovuşturdum. Onun evine döndüğümüzde hava kararmamıştı bile. Duş aldım, sonra sadece bir dakikalığına uzandım ve şimdi görünüşe göre sabah oldu.

Yatağın ucuna serilmiş battaniyeyi kapıp sarınıyorum ve ağzım sulanarak koridordan aşağıya doğru ilerliyorum. Akşam yemeği yemedim. Sadece sızmışım. Oops.

"Günaydın," diyor dizüstü bilgisayarından başını kaldırmadan. "Günaydın," dedim. Oturdum ve o da kruvasanları

Bana doğru. Hâlâ sıcaklar. Pastırmayı da bana doğru itiyor, hâlâ dikkatini vermiyor, dizüstü bilgisayarındaki her neyse ona odaklanmış durumda.

I vardiya rahatsız edici bir şekilde ve
benimwince görünüyor için istemeden
dikkatini çekmiş olabilir.

"İyi misin?"

Omuz silkiyorum. "Sadece ağrım var."

Kaşlarını çatıyor. "Ne kadar acıyor."

Gözlerimi deviriyorum. "Ben iyiyim

James." "Gözlerini yuvarlama."

Dilimi ona doğru uzatıyorum ve eli hemen dışarı fırlıyor, saçımı kavlıyor ve şakacı bir şekilde çekiştirerek başımı yukarı kaldırıyor.

"Terbiyeli ol," diyor. "Şu anda bunun için zamanım yok."

Saçımı bırakıyor ve gözleri kırışarak bana gülümsüyor, Dikkati dağınık olduğu için uyarıyı yarım yamalak yapıyor. Ama sevgisi gerçek. Sanki beni görmezden gelmediğini, sadece bir şeylerin ortasında olduğunu bilmemi istiyor.

Bunu neden bu kadar çekici bulduğumu bilmiyorum. Belki de öğrencileriyle yaptığı toplantı sırasında beni aradığı içindir. Belki de dünyadaki tüm zamanı bana ayırıyor gibi görüldüğü ve bir hayatım olduğu şu küçücük anda bile hala beni önemseydiğini bilmemi istediği içindir. Ya da belki sadece gülümsemesi beni battaniyeye ıslattığı içindir; Tanrım bu surat yasadışı olmalı. Ama onun başka hiç kimse için gülümsemediği gerçeğini düşündükçe gurur duyuyorum.

"Her şey yolunda mı?" Çekinerek soruyorum. "Hmm," diyor kayıtsızca.

"Avukat işleri?"

"Avukat işleri."

"James, bunun için başın ne kadar belada?"

Bana bakıyor ve bana ne kadar çok ya da az şey söyleyeceğini değerlendiriyor gibi görünüyor. Sabırla, sessizce bekliyorum, çünkü gerçekten kız arkadaşırıysam bilmeye hakkım olduğunu hissediyorum. Ama bu karmaşanın içinde olması da benim suçum -bir nevi- ve zorlamak istemiyorum.

Biraz güven kazandı, bundan eminim.

Çenesini ovuşturuyor, kirli sakalı dikkatimi dağıtıyor ve bacaklarımin arasında ne kadar iyi hissettirdiğini düşünüyorum.

"Dürüst olmak gerekirse emin değilim," diyor. "Hiçbir şey duymadım, yani belli ki okula ya da polise gitmemiş. En azından hemen değil. Bu durum değişebilir. Bunu söylemek zor."

"Okulla başınız ne tür bir belaya girebilir?"

Omuz silkiyor. "Önemli olan bu değil. Olsaydı bile başka işler var."

Gözlerimi kırıştırdım, kadrolu öğretmenliğini bırakmaktan söz ederken gösterdiği soğukkanlılığa şaşırdım.

Pozisyon.

"Polis bir endiŖe kaynağı mı?"

İç çekiyor. "Bilmiyorum Kiernan. Gerald'la konuŖmam gerek."

"Özür dilerim, itmek istememiŖtim-"

Elini benimkinin üzerine koydu. "Zorlamıyorsun. Sadece cevaplarım yok."

"Senin her zaman cevapları biliyor olman gerekirdi," diye homurdanıyorum.

Parmaklarımızı birleŖtiriyor ve birbirine kenetlenmiŖ yumruklarımızı ağzına götürerek parmak eklemlerimizi usulca öpüyor.

"Yine de buradayız," diyor gözleri parlayarak. "Bu da ne demek oluyor?!"

"Sen çözölemez bir denklemsin, bebek kız. Beni yerime koymak için çoklu evrenden gelen bir hediye."

"Belki de cevap budur," diye azarlıyorum. "Kontrolsüz egon bana eŖittir."

"Teoreminizi kanıtlayın," diyor.

Battaniyeyi yastık gibi yere bırakıyorum ve dizlerimin üzerine çöküyorum.

Ona asla dilimi çıkarmamam konusunda beni uyardı.

"Evet baba," diyorum fermuarına uzanırken.

49

James

"Geç kaldın," diyor Gerald.

"Benim hatam değil."

"Bu kıza karşı kötü hislerin var, değil mi?"

Elimi yüzümde gezdiriyorum. "Olabilirdiğince kötü."

"Peki, kim o? Başka bir öğretmen mi? Saldırdığınız çocuğun ona el kaldırdığını söylemişsiniz-"

"Gerald, burada tamamen açık konuşacağım. Avukatım olduğun için mi? O bir öğrenci."

Gerald ısıklık çalar ve sandalyesinde arkasına yaslanır. "Bu biraz daha karmaşık."

"Ve o on yedi yaşında."

Elini sallıyor. "Önemli değil. Zor olan öğrenci kısmı."

"Yaşının küçük olması önemli değil mi?"

"Bu eyalette rıza yaşı on altıdır. Yani, bunun kaşları kaldırmayacağını söyleyemem ve itiraf etmeliyim ki ben de kaşlarımı kaldırmamak için biraz mücadele ediyorum. Ama daha çok sizi tanıdığım ve otuz yaşın altındaki biriyle altmış saniyeden fazla birlikte olmaya tahammül edebilmenize şaşırdığım için."

"O çok zeki."

"Dikkatinizi çekebiliyorsa daha azını beklemezdim," diyor soğukkanlılıkla. "Ama kontratınız öğrenci ilişkileri hakkında ne diyor?"

"Kendi sözleşmemi okumak zorunda kalacaksam neden size para ödüyorum?" "Detay odaklı bir adam için, sözleşmeye olan ilgisizliğiniz

Müzakere beni her zaman şaşırtmıştır." "Ben rakamları severim, kelimeleri değil."

"Yine de kendini dinlemeyi seviyorsun."

Yumruklarımı sıkıyorum. Gerald her zaman damarıma basmayı başarmıştır. Bu yüzden onu işe aldım. Karşı tarafın avukatlarını sessiz bir çılgınlığa sürükleyebilir ama henüz bir yargıcı kızdırdığı, mahkemeye saygısızlık ettiği ya da mahkeme salonunda para cezası aldığı görülmemiştir. Ona, iğrenç, saldırgan, beyaz yakalı suçlu müvekkillerini her türlü beladan kurtarıırken, tek başına Queens Park'ın tamamından daha fazla kraliyet avukatını stres iznine çıkardığı için Sweets diyorlar.

"Bak, sorun şu. Siz bunu bir sorun haline getirmediğiniz kızı gerçekten bir sorun değil. Sözleşmeniz muğlak -muhtemelen öyle olmasaydı fakültenin yarısını kovmak zorunda kalacaklardı- ve bir tanık olayı bildirmek için öne çıkmadıkça veya çocuğun kendisi konuşmadıkça, burada gerçekten bir sorun görmüyorum. Umalım da çocuk çenesini kapalı tutacak kadar akıllı olsun. Bu arada, kız konusunda ağzınızı sıkı tutun."

Yüzümü buruşturuyorum. "Bu konuda ..."

Gerald bu kez şaşkınlığını gizleyemiyor ve kaşları sonuna kadar havaya kalkıyor. "Bunu halka mı açıklayacaksın? Ne zamandır görüşüyorsunuz?"

"Birkaç hafta."

"Birkaç ... hafta mı? Tanrım, James."

Omuz silkiyorum. "Bildiğin zaman, bilirsin."

"Sonra bana onunla evleneceğini söyleyeceksin."

"Dürüst olmak gerekirse, on sekiz yaşına gelene kadar beklemem gerektiğini düşünmüştüm." Gerald'ın ağzı açık kalıyor. "Ya da en azından liseden mezun olana kadar beklemem gerektiğini, sanırım."

"HÂLÂ LISEDE Mİ?"

"Erken kayıt yaptırmak için dekandan izin aldı. Dediğim gibi, harika."

"Orta yaş krizi mi geçiriyorsun?"

"Muhtemelen. Ama bunun için bana takıldı, yani ..."

Gerald iç geçiriyor ve masasının çekmecesini açıp bir şişe Woodford Reserve ve iki bardak çıkarıyor ve her birimize birer parmak dolduruyor.

"Yaklaşan evliliğinize," diyor, gerçekten şaşkın görünüyor. "İyi ya da kötü."

"Kesinlikle daha iyisi için," diyorum ve ikimiz de kadehlerimizi geri deviriyoruz.

"İnsanları yumruklamayı bırak o zaman," diye homurdanıyor.

50

fiiccnzn

Eninde sonunda eve geliyorum, kıyafetlerim, dizüstü bilgisayarım ve diğer kişisel eşyalarım için. Ama yatağım onun gibi kokmuyor ve uyuyamıyorum.

Hayı
r

Uyanık
mısın?

Hıyarlık etme.

Gece 2'de mesaj atıp kibar olmamı bekleme.

Buna rahatsız etmeyin denir, göt
berif

Götünü sevdim.

İyi geceler.

Uyanık mısın?

Kapa
ceheni

Gelip seni almamı ister misin?

Saat
sabahın

Yola çıkıyorum.

Arabası garaj yoluna girdiğinde zevkle ciyaklıyorum, ön kapıyı açıyorum ve kendimi ona fırlatıyorum, yüksek sesle yanaklarını ve ağzını öpüyorum. Sonunda beni yatırmak için vücuduna doğru kaydırıldığında, sikinin karnıma bastırıldığını hissedebiliyorum. Kendini tutuyormuş gibi biraz ofluyor ama çantamı alıp arka koltuğa atıyor ve başıyla ön kapıyı işaret ediyor.

"Kilitle," diyor.

"Burada kalmamı istediğine emin misin? Benden bıkmadın mı daha?"

"Kiernan?" "Evet."

"Bunu bir daha
yapmayacağım." "Neyi
yapmayacaksın?"

"Sabahın ikisinde buraya
gelmek." "Senden bunu
istememedim-"

"Fark etmez. Sana bir daha yapmayacağımı söylüyorum."

"Demek benden bıktın." Kollarımı kavuşturdum ve suratımı
astım.

İç çekiyor, gözlerini deviriyor ve Tanrı'dan anlayış, sabır ya da başka bir şey dilenir gibi gökyüzüne bakıyor.

"Sadece taşın diyorum."

Dilim sanki çimentoya batırılmış gibi.

Dairesine sessizlik içinde dönüyoruz, ben rahatsız oluyorum, o ise eğleniyor. Sikine bir yumruk atmak istiyorum.

Beni böyle zor durumda bıraktığın için.

Evet demek istiyorum. Hiç tereddüt etmeden evet dedim. Ama henüz lisedeyken ilk ve yeni erkek arkadaşımın (?) yanına taşınmamam gerekiyor. Öyle değil mi?

Dairesine çıkarken sargılı parmaklarını asansörün korkuluklarına vuruyor ve dilim hâlâ taş gibi.

Hadi, James. Önce sessizliği boz.

Buzdolabını açtı ve bir şişe beyaz şarap çıkardı. Hiç düşünmeden iki şarap kadehi alıp tirbuşonu ona uzattım. Geçen hafta onun dairesinde başka hiçbir yerde geçirmediğim kadar çok zaman geçirdim. Yüzünde tuhaf bir ifade var, sıcak ve tatlı bir şey. Belli ki onun evinde yolumu bulmamdan hoşlanıyor. Bir rutin gibi hissettiriyor. Sanki her zaman yaptığımız bir şeymiş gibi.

"Daha çok erken," diyorum şarabı endişeyle yudumlarken. "Neden?"

"Sadece birkaç hafta olduğu için mi?"

Omuz silkiyor, sanki yeni tanıştığınız birinden evinize taşınmasını istemeniz çok normalmiş gibi.

"Çok mu gencim?"

Homurdanıyor ve kadehini kaldırıp şarabından büyük bir yudum alıyor. "Bundan kaçış yok, bebek kız. O gemi çoktan kalktı."

"Çok mu yaşlısın?"

Gözlerini kısıyor ve kalçalarım istemsizce sıkılıyor. Yutkunuyorum ve fark etmemesini umuyorum ama bakışları boğazıma kayıyor ve parmaklarının büküldüğünü görüyorum.

Bana doğru bir adım atıyor, ben de bir adım geri çekiliyorum.

"Kiernan," diyor, sesi alçak, bardağını yere bırakırken ve gömleğinin düğmelerini açmaya başlar. "Herhangi bir meşru neden taşınmıyorsun?"

Çıplak gövdesinin görüntüsü dikkat dağıtıcı. "Yapmamalı mıyız?"

"Gerçek bir neden değil," diyor gömleğini yere bırakarak. "İş yerinde başın belaya girer mi?"

Sanki çoktan halledilmiş gibi elini umursamazca sallıyor ve kemerine uzanıyor. Bir adım daha geri atıyorum.

"Ailemle bile tanışmadın mı?"

Duraklıyor, kemeri açık ve başını düşünür gibi yana eğiyor. "Okuma haftasında onları Paris'te görmeye gidebiliriz," diyor kemerini ilmeklerinden çıkarmadan önce.

Tokaya bakmaktan kendimi alamıyorum, sırtım o dükkândan aldığım tabloya çarptığında kalbim dehşete benzer bir şeye çarpıyor. Onu o gün asmıştı. Eskisini, üzerinde bedava yazan bir tabelayla lobiye bırakmıştı.

"Kiernan?"

Sızlanıyoru

m.

Başka bir şey söylemiyor, sadece başını eğiyor ve beynim ve vücudum jöle gibi olana kadar, onun adını, benim adımları, kelimeleri hatırlayamayana kadar beni öpüyor.

"Yanıma taşın," diye mırıldanıyor.

"Hayır."

Beni kucağına aldığı anda ayaklarım yerden kesiliyor ve ... doğru ilerlemeye başlıyoruz. Emin değilim. Kanepeye mi?

Fark etmez, umurumda da değil. Kendimi ona sürtüyorum, pijamamın ince pamuğu ıslanmaktan ve yoluma çıkmaktan başka bir şey yapmıyor ve ellerinden biri kışkımdan ayrılıp bir şeye uzanırken inliyor.

Sürgülü kapının açıldığını duyuyorum ve serin havayı tenimde hissediyorum.

Neden dışarı çıkıyoruz?

Ama ben daha bir şey sorgulayamadan beni duvara yasladı, iki bileğimi ustalıkla kemerine sardı ve ferforje aydınlatma armatürünün üzerine astı.

"Sen ne sikimsin-"

Elini ağızma kapatıyor, tam o sırada gizlilik perdesinin diğer tarafından bir kahkaha patlaması geliyor. Şişe şingirtilerini ve gece yarısı sarhoşlarının alçak sesle, geveleyerek konuşmalarını duyuyorum ama kollarım başımın üzerinde sıkışmış ve eli nefes yolumu kapatıyor.

Elini yavaşça ağızmdan çekiyor ve bir parmağını dudaklarına götürüyor.

Şşş.

Boyum yeterince uzun değil ve parmak uçlarımda durmak zorundayım. Kendimi gerilmiş, teşhir edilmiş ve tamamen çaresiz hissediyorum. Önümüzdeki tüm yüksek bina bunu izliyor olabilir, tüm bildiğim bu.

Avuçlarını kaburgalarımda gezdirirken ve ardından atletimin boynunu aşağı doğru indirirken umursamadığı açık, böylece göğüslerim yukarı doğru kıvrılıyor ve açıkta kalıyor, meme uçlarım serin havada geriliyor.

Başını eğip bir tanesini ağzına götürüyor ve ben bir iniltiyi bastırıyorum, parmakları pijamamın bel bandını okşuyor, dişleriyle meme ucumu sıyrırken ileri geri gidip geliyor.

Göğüs kafesimden köprücük kemiğime, boynumun kenarından dudakları kulağıma gelene kadar öpüyor.

"Yanıma taşın," diye fısıldıyor.

"Hayır mı?" Gıcırđıyorum.

Başparmaklarını pijamalarımın içine sokuyor ve beni çıplak ve açıkta bırakarak aşağı çekiyor, cildimin her santimi karıncalanıyor, bacaklarımdaki ıslaklık uyluklarımdan aşağı damlamaya başlıyor.

Tam onun sevdiği gibi.

Diğer meme ucumu da ağzına alıyor ve komşularından bir kahkaha patlaması daha gelince sıçırıyorum.

Oh, Tanrım . . . Herkes kafesin arkasından bakabilir. Sırılsıklam amımı görmelerini engelleyen tek şey ahşap bir perde ve lanet bir eğreli otu.

"Yanıma taşın," diye mırıldanıyor karnıma karşı.

Başımı hayır anlamında sallıyorum ve o da dizlerinin üzerine çöküp ellerini kalçalarımda iç kısımlarında gezdirmeden önce karnımı ısıyor.

"Siktir, Kiernan ..." diye fısıldıyor parmakları içime kayarken.

"Lanet olsun."

Etrafında kenetleniyorum, sürtünme için çaresizim, ama o tatlı kıcını zaman alıyor. Parmakları içimde genişçe açılmış, tüm bedenimi titretecek şekilde beni çekiyor. Yavaşça hareket ettirirken inlememek için dudağımda ısıyorum.

Elimi sokup çıkarıyor, tüm parmaklarını bir çiçek gibi açıyor, kalçalarım şiddetle titriyor ve parmak uçlarımda durmaktan ayaklarıma kramp giriyordu.

Kayarak çıkıyor ve sonra tekrar giriyor, bu sefer daha uzağa, daha derine. "Sikeyim!" diye bağıyorum.

Diğer taraftaki duraklamayı duyuyorum, sesler bir anda kesiliyor.

"Burada mısın James?" diye sesleniyor biri.

Parmaklarını açıyor ve ben çığlık atmak istiyorum.

"Evet, sadece sigara içiyordum," diyor, sesi sakın ve nötr.

Elini içimden çeker.

"Sigara içtiğini bilmiyordum!" diyor ses.

Tekrar içeri kayıyor, şimdiye kadar hissettiğim her şeyden daha derine ve ben bir şeye tutunmak istiyorum, onu itmek istiyorum, onu içimden çıkarmak istiyorum çünkü kırılacağım!

"Bazen," diyor James, sesi hâlâ rahat, ama gözleri amıma yapışmış, ağzı gevşemiş, göğsü kabarmış.

Elini dışarı kaydırıyor ve sonra bana bakıyor. Benimle birlikte hareket et, dedi.

Ama cevap veremedi elini sonuna kadar içime sokuyor ve kendimi onun lanet yumruğunun etrafında tamamen açılmış hissediyorum.

Hayır, Hayır, Hayır, Hayır, Hayır, bu çok fazla, bu çok fazla, bu ...

Oh, siktir

siktir

siktir

51

James

Amcığı yumruğumun etrafında kasılıyor, ıslaklığı bileğimden aşağı damlıyor.

Benim iyi, mükemmel kızım.

Kendinden geçmiş gibi görünüyor, yarı askıdaki vücudu titriyor, orgazmı içinden geçerken kasları gerginlikle dalgalanıyor, am kasları çılgınca beni içinden çıkarmaya çalışıyor, dirençten zevk alıyor, onu daha da güçlendiriyor ...

Başka bir orgazm için yumruğumun etrafında biriktiğini hissediyorum, boynundan aşağı bir ter damlası akıyor ve tam tekrar boşalmak üzereyken, tam tüm vücudunun sıkıştığını hissederken, yumruğumu ondan çekiyorum, girişini son bir kez geriyorum ve patlıyorum.

Her yere fışkırıyor, pijamalarını ve dış avludaki halıyı ıslatıyor, göğsü kabarıyor ve bacakları esasen gevşiyor.

"Bir şeyler içmek için bize katılmak ister misin?"

Ondan bir başka akıntının daha boşalmasını izliyorum. "Ben burada iyiyim," diyorum.

İnliyor ve tamamen gevşiyor, ben de onu ayakta tutmaya yardımcı olmak ve omuz çukurlarındaki baskıyı azaltmak için kollarımı kalçalarına doluyorum. Ağırlığını destekleyerek vücudunda yukarı doğru kayarken, başı omzuma doğru eğiliyor, nefesi boynumda sert ve sıcak.

"Bir dakika ayakta durman gerek bebeğim," diye fısıldıyorum. "Böylece bileklerini çözebilirim."

Ağırlığını bacaklarına verdiğinde biraz sallanıyor, ama onu çözmekte hızlı davranıyorum ve bana doğru yığılıyor, bir deri bir kemik kalmış gibi sarkıyor.

"Bir şeyler içmek için bize katılmak istemediğine emin misin?"

Kiernan'a bakıyorum, pembe, terli ve yarı çıplak, omuzlarımı tutuyor, henüz konuşmıyor.

"Yanıma taşın," diye fısıldadım.

Derin bir nefes alıyor ve ayakta durma becerisini test ediyor. Ağırlığını taşıyabiliyor gibi görünüyor - her neyse, bir tür yavru geyik gibi - ve sonra elini geri çekiyor ve bana öyle sert bir tokat atıyor ki diğer yüksek binalardan yankılanıyor.

Konuşmak için ağzımı açıyorum ama eliyle ağzımı kapatıyor, gözlerinde bir parıltı var.

"Bir içki içebiliriz," diye sesleniyor.

"Kim o?" diye bağılıyor adam.

Kiernan uzun bir süre bana bakıyor.

"Ben senin yeni komşunum," diyor.

52

fiiccnzn

8 AY SONRA.

James'i lisemin spor salonunda otururken görmek çok garip. Onu annem ve babamın yanında otururken görmek daha da garip.

Aileme yeni erkek arkadaşım tarafından Paris'e bir geziye götürüleceğimi söylediğimde temkinli davrandılar. Onun vale olmadığını anladıklarında ise temkinlilik yerini düpedüz şoka bıraktı. Ama James cazibesini konuşturdu -o ana kadar benden başka kimseye nazik davranma zahmetine girmedeği için beni neredeyse kıskandıracak bir şekilde onlarla sohbet etti- ve tatlıdan önce ikisine de avucunun içinden yemek yedirdi.

Annem ona yarı aşık ve babam -kadrolu profesörlere karşı tarihsel nefretine rağmen- Paris'teki otelimizin lobisinde gece geç saatlere kadar onunla fizik konuşmuştu. James zil zurna sarhoş bir halde yanımdaki yatağa düşmüş, onu ne kadar çok sevdiklerini ve endişelenmemizi gerektirecek bir şey olmadığını geveleyerek anlatmıştı.

Garajdaki dayak olayından hiçbir şey çıkmadı. Graham bir süre kampüste göze çarpan bir şekilde yoktu.

Sonunda Tim Horton'da onunla karşılaştığımda kahve ve çörek siparişini bırakıp oradan hızla uzaklaştı. Bu konuyu James'e açmaya zahmet etmedim. Zaten yeterince huysuzdu; uyuyup siki benim bir şeyimin içindeyken uyanma takıntısı onu müzik seçimlerime olan kızgınlığına kadar yükseltti ve banyo tezgahının her tarafındaki "kız boku" onu asık suratlı alçaklara indirdi. Ama beni sevdi, Paris'te bana hayatımın en güzel zamanlarını yaşattı, kolunu omzuma dolamadan ya da dudaklarını boynuma götürmeden insan içine çıkamadı, bu da genellikle ara sokaklardaki tuğla duvarlara ya da alışveriş merkezlerindeki soyunma odalarına karşı şipşak sevişmelerle sonuçlandı.

Kampüsteyken, en azından ben liseyi bitirip tam zamanlı olarak okula başlayana kadar ilişkimiz hakkında sessiz kalmaya karar vermiştik. Ama bizi birbirimize bağlayan gerilim akımını saklamak zordu. Eminim çoğu öğrenci sadece seviştiğimizi varsayıyor ve bunun üzerinde fazla düşünmüyordu. Ama okuldaki buluşmalarımızı minimumda tuttuk ve ben onun derslerine katılmadım. O odada birlikte yalnız olmak ... çok fazlaydı.

"Kiernan Baker," diye sesleniyorlar ve ben sahnede yürüyorum, öğretmenlerimle ve müdürle el sıkışıyorum, püskülümü diğer tarafa geçiriyorum. Buna dikkat etmem gerektiğini, insanların bana bir şeyler söylediğini ve benim de insanlara bir şeyler söylediğimi biliyorum, ama tek görebildiğim o, gözleri bana kilitlenmiş, gurur ve şehvetle dolup taşıyor ve açıkça beni öpmek için can atıyor.

Aceleyle sahnenin karşı tarafına geçiyorum ama yerime dönmek yerine koridordan aşağıya, zaten ayakta olan James'in yanına gidiyorum. Ailem bize bakıyor, babam gözlerini deviriyor, annem buğulu ve yanaklarını kuruluyor, o bana doğru adım atıyor.

Sikerim böyle işi. Ona doğru koşuyorum, o da beni kollarına alıyor, sertçe öpüyor, dilini içime sokuyor, ta ki babam boğazını temizleyene ve biz ayrılana kadar.

Beni yere bırakıyor, kızarmasını ya da mahcup görünmesini bekliyorum ama beni bir kez daha öpüyor, yumuşak ve iffetli bir şekilde, spor salonunun yarısının bize, kadınların çoğunun da ona açıkça bakmasına rağmen.

Fark etmemiş gibi görünüyor. Ya da umursamıyor. "Tamam, **t a m a m**," diyor babam, bizim adımıza yüzü kızararak. James bana gülümsüyor, dokuz bin megavatlık bir gülümseme, yüzde yüz yakın çevrede ıslak külotların gelgit dalgasına neden oldu ve sonra babamın yanındaki koltuğuna oturuyor. Aceleyle yerime dönüyorum ve onun gözlerinin sırtımda bir delik açtığını, boynumun beklentiyle karıncalandığını hissedebiliyorum. Herkes keplerini fırlattığında zar zor fark ediyorum

-James'e geri dönmek için döndüm ama tam göğsüne çarptım. Çoktan yanıma gelmiş, beni yanaklarımdan tutup tekrar öpmeye başlamıştı, coşkusu sarhoş ediciydi. Kampüste sessiz kalmaktan nefret ediyordu. Ben oradayken bana istediği gibi dokunamamaktan nefret ediyordu. Ve bu bizim dönüm noktamızdı. Artık özgürce hareket edebiliyor.

Eğiliyor ve dudaklarını kulağımın kabuğunda hissediyorum.

"Bir tuvalet bulmamız gerek," diyor sesi boğuk ve çaresiz.

"Ailem burada," diye fısıldadım.

"Umurumda değil."

Elimden tutup kaçıyor, kucaklaşma ve heyecan karmaşasında kimse fark etmiyor. Kapıdan çıkıp koridorda ilerliyoruz ve beni en yakındaki banyoya sürüklüyor.

Bir an duraksıyor, etrafına bakınıyor ve sonra bana bakıyor.

"Hangisi?" diye sorar, sesi çaresizdir.

Ne sorduğunu biliyorum ve ikinci bölmeyi gösteriyorum.

Beni içeri itiyor ve kot pantolonunun kemerini çözerken kapıyı arkasından tekmeleyerek kapatıyor, beni kabaca öpüyor ve sonra beni döndürüyor. Tam külotumu yana doğru yırttığı sırada avuçlarımı duvara vuruyorum ve-

"Siktir!" Tıslıyorum.

Giriş yok. Parmak yok. Uyarı yok. Sadece siki içime o kadar sert girdi ki neredeyse beni yerden kaldıracaktı.

"Tanrım, ıslanmışsın," diyor, sesi son derece memnun geliyor. Ama onu tanıyorum, boğazındaki o düğümlenmeyi biliyorum ve kendini zor kontrol ediyor.

"Her zaman senin için, baba. Ben seninim."

Eliyle boğazımı bulup sıkıyor, siki içime o kadar sert giriyor ki, beni düzenli olarak soktuğu aşırı am egzersizlerine rağmen yarın canımın yanacağını biliyorum.

"Lanet olsun, Kiernan, siktir. . . lanet olsun . . ."

İnsanlar içeri girerken sesler duyuyorum, ama o durmuyor, sadece susuyor ve diğer eliyle ağzımı kapatıyor, hızı artıyor.

"Baker'ların bunu sorun etmediğine inanamıyorum," diyor biri. Gerçekten dikkatimi veremiyorum, James'in sikinin lise tuvaletinde, odada başka insanlar varken beni çok sert bir şekilde boşaltmak üzere olmasından başka bir şeye odaklanamıyorum.

"Onların yaşına Kiernan'ınkinden daha yakın görünüyor..."

Vücudum geriliyor ve o da boğazımı daha sert sıkıyor, Daha sert sikiyor. Sanki ses çıkarmadan boşalmam için bana meydan okuyor. Sanki yapamayacağımı biliyor.

"Kiernan çok tatlı bir kız. Çok şaşırdım."

Kahretsin, kahretsin, kahretsin.

"Yani, anlıyorum, anlıyorum. Şuna baksana." Kıkırdama var. "Ama kendi yaşında biriyle birlikte olmak istemiyor mu?"

"Yani senin gibi mi?" Daha fazla kıkırdama.

Önce James kendini kaybediyor. Kenara doğru eğildiğini hissediyorum, beni doldurduğunu hissediyorum ve yardım edemiyorum - amım kasılıyor, horozunun her tarafına spazm yapıyor ve yine bu banyoda olmakla ilgili bir şey, bu sefer içimde onunla birlikte, kendimi tutamıyorum.

Yüksek sesle inliyorum ve elini daha da sert bir şekilde sıkıyor, ama sessiz kahkahalarla titrediğini hissediyorum. Duyabiliyorum

Kadınlar kapının diğer tarafında duraklıyor ve kalçalarını bükülmeye başlarken o daha fazla titriyor.

"Alo?" diyor içlerinden biri.

Yana doğru yığılıyorum ve James ağzımı serbest bırakarak enseme öpücüklere boğuyor.

"Bir şey söyle," diye fısıldıyor.

Elimi ona doğru sallıyorum, başım dönüyor ve bitkin bir haldeyim, başım dönüyor ve dilim konuşmaya uygun değil. Derin bir iç çekiyor, beni tekrar öpüyor ve sonra yüksek sesle "Evet?" diyor.

Havadaki şoku duyabiliyorum.

"Burası kadınlar tuvaleti mi?"

"Farkındayım."

James içimden kayarak çıkıyor, her yerimden bir sıcaklık fışkırıyor ve aletini pantolonuna geri sokarken aynı zamanda bacaklarımın arkasına doğru alçalıyor ve onları şefkatle öpmeye başlıyor, iç uyluklarımda dilini gezdiriyor.

"Orada ne yapıyorsun?"

Dilini içime soktuğunda ürperiyorum.

Bir keresinde Baskin Robbins'te bana en sevdiğim lezzetin biz olduğumuzu söylemişti. Dondurma toplayan kız neredeyse bir tepsi külah dondurmaya düşürecekti.

"Lütfen siktirip gider misiniz?" Onlara bağıriyorum.

"Meşgulüz!" Şok olmuş homurtuları duyuyorum ama sırlıklam olmuş amcığımı okşarken odaklanamıyorum. Bu sefer sessiz kalmaya bile çalışmıyorum. Sol elinin kık yanağını kavradığını ve sağ başparmağının kık deliğime girdiğini hissederek, kendimi geriye doğru yüzüne doğru iterek boşalıyorum. Sanki sikişmek için geliyorum

Hiç.

Sonunda arkamı dönebildiğimde hâlâ dizlerinin üzerindeydi ve bana öyle bir sevgiyle bakıyordu ki neredeyse tekrar boşalıyordum. Ama hemen ayağa kalkmıyor, bu garip, çünkü ikimizden birinin ya da ikimizin de tadı döl gibi olduğunda beni öpmeyi seviyor.

"Kiernan?" diyor.

"Evet."

"Evlen benimle."

Benim kalp sputters için a Dur,
benim Beyin Hemen neden yapamayacağımıza dair
kilometrelerce uzunlukta bir nedenler listesine başlıyoruz.

Hâlâ on yedi yaşımdayım.

Sen benim ilk erkek

arkadaşımsın. Sen çok

daha yaşlısın.

İnsanlar anlamayacak.

Bu insanların yaptığı bir şey

değil. Benim ailem.

Ve sonra güvensizlikler kaşınmaya başlar.

Senden bıkacak.

Yirmi yaşına gelmeden boşanmış

olacaksın. Bu asla yürümez.

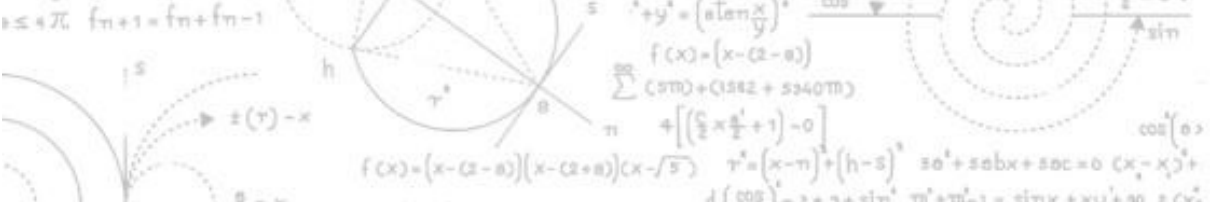
Ama elini cebine atar, küçük kadife bir kutu çıkarır ve
gıcırtyla açar. İçinde altın varaklı, güzel telkari işlemeli, her
tarafı elmaslarla kaplı siyah bir yüzük vardır.

Karanlık. Ve farklı. Ve o kadar mükemmel ki kendimi asla
başka bir şey giyerken hayal edemiyorum.

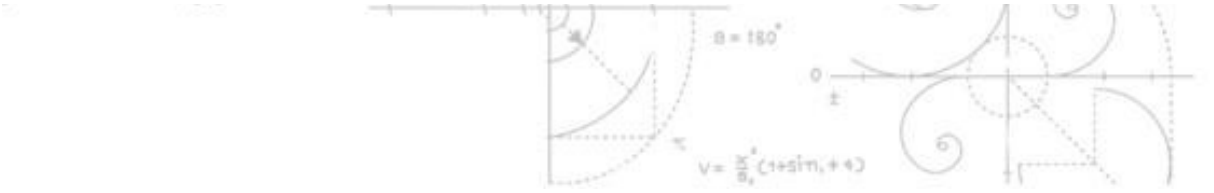
"Evet," diye nefes alıyorum.

Çünkü bu denklemi kanıtlayabilecek biri varsa o da biziz.

53

Sons Öz

Neden gergin olduğumdan emin değilim
ama öyleyim. "Sakin ol," diyor SJ. "İyisin.
Her şey yolunda."

Derin bir nefes alıyorum ve o da elini koluma koyup sıkıyor.
"İyi olacaksın Kiernan."

Güz döneminin ilk günü. Sabahki derslerimin hepsi saçma
sapan, müfredatın gözden geçirildiği ve kötü baba şakalarının
yapıldığı dersler ama SJ son derece eğleniyor. Öğleden
sonralarımız çok farklı görünüyor; o A History of Vampires in
Literature'a gidiyor, ben de Numerical Methods of Partial
Differential Equations'a gidiyorum.

İçeri girmeye korkarak kapı aralığında duruyorum.

Gözlerini deviriyor. "Kiernan, neden bu kadar gerginsin
gerçekten anlamıyorum. Sen-"

"Kiernan," diye mırıldanıyor.

Bu yüzden gerginim.

Sesini duyunca gözlerimi kapatıyorum. Neden sesi hep beni
yalıyormuş gibi çıkıyor? Beynim

Bu sabahki görüntülerle dolup taşıyor -okulun ilk günü uğurlama fikri- ve dudaklarım aralanıyor, nefesim hızlanıyor.

SJ boğazını temizler. "James," diyor sertçe.

"Sarah-Jean."

Onun adını söylerken başını salladığını hayal edebiliyorum. Ona SJ demiyor -banyo zemininde evlenme teklif ettiği için ona bok attığından beri demiyor- ve bütün yaz kurtlar gibi birbirlerinin etrafında döndüler. Kapalı göz kapaklarımın arkasından gözlerimi deviriyorum.

ŞAK! Yırtınıyorum ve öne doğru kayıyorum, gözlerim açılıyor ve kışım acıyor.

"Gözlerinizi devirmeyin," diyor.

Dilimi ona doğru uzattım ve çenesi sıkıştı.

SJ iç çeker ve koridorda ilerlemek için döner. "Whelp, bu benim gitme işaretim," diyor. Bana bir öpücük konduruyor. "Odadaki en zeki kişinin sen olduğunu unutma!"

James gözlerini kıza diker ama kız çoktan kabarak köşeyi dönmüş ve birçok lakros oyuncusunun dikkatini çekmiştir.

"Kibar ol," diyorum ona. "Bir zamanlar onu etkilemek istiyordun. Hatırladın mı?"

"Senden başka kimseyi etkilemek istemedim bebeğim," diye mırıldanıyor, dirseğimden tutup beni sınıfa doğru yönlendiriyor.

"İkinizin iyi geçinmesini istiyorum."

"İstiyoruz."

"James."

"Kiernan."

"Sadece bir kez, yapabilir misin-"

Beni döndürüyor ve masasına doğru itiyor, saçlarımdan bir tutam tutup beni sertçe öpüyor - sanki yarım sabah ayrı kalmak çok uzunmuş gibi.

Onu biraz itiyorum ve nefesimi toplamaya çalışıyorum. "Dikkatimi bu konuşmadan uzaklaştırmayı bırak-"

Eli bacaklarımın arasına giriyor ve ellerim gevşiyor. Ağzıma karşı gülümsüyor ve kalçalarını bastırıyor

içime. Elinin topuğunu amıma sokup kot pantolonumun üzerinden beni okşarken, sikini -sert, benim için her zaman sert- kalçamda hissedebiliyorum.

"Bütün gün seni düşündüm," diye mırıldanıyor. "Öğle yemeği bile değil," diye nefes nefese kalıyorum.

Dudağımı ısıyor ve ben i r k i l i y o r u m , ama o çoktan dudağımı öpüyor, yalıyor, ağzıyla yatıştırıyor.

"Benim asistanım ol," diyor. Sesi boğuk, biraz da çaresiz geliyor. "Bu dönemi bitir ve sonra benim asistanım ol."

"Hayır."

"Evet."

"Hayır."

"Seni görmeden bütün gün geçiremem. Artık değil. Bu yazdan sonra olmaz..."

Dudakları boğazıma kayıyor ve emmeye başlıyor, nazikçe, yumuşakça, eli daha sert bir şekilde içime giriyor ve azgın bir ergen gibi aletini bacağıma sürterken kalçaları eşleşiyor. Ellerim saçlarına kayıyor ve başparmaklarımı şakaklarına sürtüyorum - orada biraz gri var - ve gülümsüyorum.

"Bu iyi bir fikir değil James."

Biraz daha sert emiyor. "Neden olmasın?"

Nefes alışım hızlı ve sığ, amım elini sıkıyor. "Çünkü sen bir matematik profesörüsün, porno yönetmeni değil."

"Belki gerçekten bir şeyler öğrenirler..." diye homurdanıyor.

Başımı geriye atıp gülüyorum ve o duraksıyor, tüm vücudu kıpırdamadan geri çekilip bana bakıyor. Bana açmış gibi bakıyor. Sanki beni daha önce hiç görmemiş gibi bakıyor. Bana piyango kazanmış gibi bakıyor.

"Hem hem..."

Gürültüyle sığıyorum ama o yerinden kıpırdamıyor, bana bakmaya devam ediyor. Başımı çeviriyorum ve kapı aralığında ağırlığını kaydıran ve son derece beceriksiz görünen bir öğrenciyi görünce yüzüm kızarıyor. Sıradan yana doğru kaydım, yüzüm pancar gibi oldu.

ve bir şey taşıyıp taşımadığımı hatırlamaya çalıştım. Çantam var mıydı? Kitaplarım var mıydı?

Öğrenciler akın etmeye başlar ve kalabalığın içinde tanıdık bir yüz

-Geçen dönemden Jordan bana sırtıyor. "Öğrencilere çakmaya başladın mı Profesör?" diyor. James dönüp ona bakıyor ve sırtışı biraz azalıyor. "Karımı mı kastediyorsun?"

Bir sıçrama sesi duyuldu ve hepimiz dönüp baktık. Shannon kapının girişinde duruyor, çene kemiği yüzünden ayrılma riski taşıyor, ağzı o kadar açık ki, iki ekstra büyük Tim Horton's bardağı ayaklarının dibinde su birikintileri oluşturuyor.

James avucunu belime doğru kaydırıp parmaklarını esnetirken soğuk bir şekilde "Kotunda biraz var," diyorum.

"Git otur bebeğim," diyor ve başımın üstüne bir öpücük bırakıyor.

Birkaç sıra geride oturup öğrencilerini izlemesini seyrediyorum. Her zamanki gibi etkilenmemiş görünüyor. Ama bakışlarını üzerimde hissedebiliyorum, her zaman geriye çekilmiş, sıcak ve ağır ve biliyorum ki bu gece eve geldiğinde çok ağrıyacak olacağım. Kalçalarımı sıkıyorum, beni yine balkona asıp asmayacağını merak ediyorum...

"Herkes on sekizinci sayfayı açsın lütfen," diyor yüksek sesle. Sınıf sessizleşir ve Shannon kapının yanındaki sandalyesine yerleşir. Bir parça tebeşir alır ve çizmeye başlar-

"Efendim?" diye soruyor biri.

"Ne?" Arkasını bile dönmedi. Ağzımın seğirdiğini hissediyorum.

"Müfredatı mı ele alacağız, yoksa..."

Formülün ortasında duraklıyor, omuzları geriliyor ve yavaşça arkasını dönüyor. Kız koltuğunda geriye doğru büzülüyor ve ben de onun yerine irkiliyorum. O lanet bakış. Betonu bile eritebilir.

"Okuyabiliyor musun?" diye hoş bir şekilde soruyor. Kadın kaşlarını çatıyor.

"Okuyabildiğinizi varsayıyorum. Bunun bu ders için bir ön koşul olarak listelenmesi gerektiğini bilmiyordum."

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. Tanrım, sen tam bir pisliksin, James.

"Evet, okuyabiliyorum..." diyor sessizce.

"Güzel. Çünkü ders planımda sana yüksek sesle bir şeyler okumak yok," diyor, sesi jilet gibi.

Adam -Jordan- cesurca elini kaldırır. James gözlerini kısar ama Jordan sadece omuz silkmektedir.

"Dinle, herkesin içinde içimi boşaltmak istemiyorum ama kitapçada okuma listesindeki ek materyaller tükenmiş. Elektronik bir versiyonu var mı, böylece gelecek haftaki dersten önce okuduğumdan emin olabilirim?"

Ağzım yine seğiriyor. James bu adamı sevecek. Ders programını çoktan okudu ve gelecek haftanın ders planını biliyor.

"Asistanıma e-posta gönderin. O size-"

Çantamdan kopyamı çıkardım ve ona uzattım. "Al," diyorum. James ve Jordan'ın kaşları çatılıyor ve 100 kişinin kafamın arkasına baktığını hissettiğimde biraz kızarıyorum.

"İhtiyacın yok mu?" Jordan elimden alarak soruyor. Omuz silkiyorum.

"Teşekkürler..." diyor.

"Hadi ama," diye sızlanıyor diğer kız. "Sırf öğretmenle yatıyorsun diye ders kitabına ihtiyacın yokmuş gibi mi davranacaksın?"

Sessizlik sağır edici.

Ona -kocama- bakıyorum, tüyleri diken diken olmuş ve burada bulunma hakkımı sorgulayabilecek herkesi boğmak için içinden tam anlamıyla törensel bir uyarı sızıyor. Uzun boylu, yakışıklı, tanıdığım en acımasız ve en nazik insan. Golften nefret etmesine rağmen pazar günleri babamla golf oynayan adam. SJ'den hoşlanmıyormuş gibi davranan ama sessizce onun ne kadar bölgeci olduğuna saygı duyan ve gecenin bir vakti beni kaçırdığı ve baş nedimelik statüsünü reddettiği için gizliden gizliye suçluluk hisseden. Sabahın dördünde beni uyandırıp

her deliğime boşalır ve hepsini yerim. arşıafların taze olmasını kim sevmez ki, çünkü benim gibi kokmuyorlar.

"Ders kitabına ihtiyacı yok çünkü yazı onu hazırlayarak geçirdi," diyor sahte bir hoş sesle. Oda o kadar gergin ki, pasta gibi dilimleyip dondurmayla servis edebilirsiniz. Bana bakıyor, yüzü bir an için yumuşuyor ve sonra yüzünü tekrar ona çeviriyor - yine sert ve soğuk. "O yazdı."

Gölümsüyorum ve
dudağımı ısııyorum.

"Birlikte yazdık."

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.